

P. cal.

119

سلطان محمد شاه و امیران و بزرگان

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

انوار کمالی کارزار شیخ ابوالحسن علی بن محمد

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

الحمد لله رب العالمین

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

تالیف سردیدان شیخ فارس بن سنان بن فخر که از اعیان و بزرگان شیخ عبدالحکیم

۱۱۹

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

و بزرگان و بزرگان و بزرگان

فهرست تلخیص پنج باب

۲	حکله اول از تلخیص پنج باب	۲۳	و سرکار لا بور ستمگر سازده وصف
۳	اصل سکبان و طریقی و مذنب ایشان	۲۴	تفصیل شرح طوطا و کانه ستمگر و جملہ اول
۵	سبب عداوت سکبان به سلماتان	۳۵	نقل عهدنامه دوم فیما بین کاراکر و ستمگر
۶	حال و نحیته و اولادش و عیادت گشتی سکبان	۴۵	تفصیل صفات سکبان ستمگر و عهدنامه دوم
۷	سبب اقامت کونو و نهال سکله غیر رخصت سک	۳۶	نقل عهدنامه فیما بین کاراکر و ستمگر
۱۱	بیان شرح افساد سکبان از نظریه یا جمعی	۴۶	مذنب سکله مشتمل بر دو مشروط
۱۲	در عمل هر کار انگشتی و وقوع محاربت	۴۷	رفتن دو ستمگر و چند فقره
۱۳	جنگ اول سکبان با فوج اکر و ری و مقام	۴۸	تفصیل جنگ که در جنگبار است با فوج اکر و ری
۱۴	جنگ دوم سکبان با فوج انگشتی قریب فروردین	۴۹	تفصیل کشته شدن ستمگر و سبب توب سکبان
۱۶	جنگ سوم سکبان با فوج انگشتی در مقام اول	۵۰	سکبان که بجنگه رفته
۱۷	قتل عجیب حمیه جنگ سوم	۵۱	باقی احوال با ستمگر و باقی مردم ثقات و غیره
۱۸	جنگ چهارم سکبان با ستمگر انگشتی در مقام	۵۲	سبب بلوای حایای لا بور ستمگر اول
۲۱	قتل استبار و غصبه کونو و خزل لار و	۵۳	سبب بلوای دوم
۲۲	لار و تنگ بهادر	۵۴	بیان کثرت سپاه و استقامتی فوج
۲۳	نقل شهباز و کونو و بک کونو و خزل لار و مقام	۵۵	در عهد مبارک راجه رخصت سکله
۲۴	فهرست مزر و میکش راجه کلاب سکله	۵۶	بیان استقامتی فوج علیجا و قاسم علی
۲۵	برای جناب لار و صاحب بهادر	۵۷	مواهبینجا که با سرکار کبسی جنگیده بود
۲۶	خود طار و به لار و صاحب بهادر و کلاب سکله	۵۸	بیان شرح و بیست مبارک راجه رخصت سکله
۲۷	وقت خوبت غارت فوج انگشتی از کلاب سکله	۵۹	شماره احوال ثیف الدوله و مراد تور
۳۱	نقل عهدنامه اول فیما بین سرکار اکر و ری	۶۳	حکله دوم از تلخیص پنج باب

۹۲	بازر شاد و خوشن و شکرستان کار کار	۱۰۰	ساب خراج خلیع پنجاب حبیب نیا
۹۳	سبب خراج و کلبه فوج انگریزی بادیون	۱۰۱	دیوان و مقامات در دیار لاهور
۹۴	مولراج صوبه دارستان	۱۰۲	نقل شہارنواب کورنر جنرل لارڈ و ہونے
۹۵	سبب و شہر در ہر سنگہ با سرکار انگریز	۱۰۳	بہادر از کتب قیروز پور
۹۶	نقشہ جنگ خاتم ام کوہ حبیب پورٹ	۱۰۴	نقشہ اور عاید آمدنی سالانہ مالک
۹۷	نقشہ جنگ بھونڈی کورنر جنرل لارڈ و ہونے	۱۰۵	بند و شان غیرو و شمار فوج بریتانیا
۹۸	نقشہ تارہ از لاهور تارہ ای پنجاب	۱۰۶	نقشہ از حال راجہ رنجیت سنگھ و
۹۹	بیان ہر دردن بون مولراج خود را	۱۰۷	نقشہ از قشش ملکهای اطراف را
۱۰۰	در سہ کار انگریزی	۱۰۸	نقشہ ملک لاهور
۱۰۱	نقشہ محرم نواب کورنر جنرل نکالہ	۱۰۹	نقشہ حصہ پنجاب واقع در حاکم
۱۰۲	مضمون آشتی نواب کورنر جنرل لارڈ	۱۱۰	لاہور و پشاور
۱۰۳	از کتب قیروز پور		
۱۰۴	نقشہ جنگ کرات		

تمام حصہ

P. C. 119

بسم الله الرحمن الرحيم

حمایه اول از تیغ حجاب

الحمد لله الذي جعل عن الشبيه والنظير أعظم النصير والوزير من شأنه تولى الملك
 لا يمكن إنشاء ونزع الملك ممن شاء ولا يدرك ذهن البشر حكمه البالغة
 ولا يصل فكره بكنه قدرته الكاملة والصلوة والسلام على سيدنا
 محمد وخير الخلق أجمعين وعلى آله وأصحابه الأتقياء
 الأبرار والسادة الأجلال الأخيار وبعد برشائق أخبار آثار وطلعين
 وسبلح عصافيد من قلاع و محاربات سكران رياست لاهور با سرکار و تملار
 انكليسي بزبان انكليسي و من مبدع استقامت و قبا با شجر شهر اكره از سنوك صولت
 سياه اكر نيزي و آفت و آگاهي سيد در بزر و رجه بهادري و جلال و قوت دولت حكومت
 قلعه كرم قاف را چون كاه انج دین ميكنند و در بحر محيط اكب راني آتش ميرند اينده
 و قتل خوام كالانعام را شنیده و بران وثوق و اعتماد كرده غلبه سكران با فوج اكر نيزي
 مي نمودند و حال اكر نيزي اخبار دلي و اكره كه از روي اخبار اكر نيزي و چيني هاي افسران فوج
 مي نوشتند بر عكس آن معادوم ميشد و اكثر احباب اصدا قازاقم آثم محمد الكرم

و جو یابی حال این جنگ میشدند برین خیال که این را قم برای دریافت حقیقت حال آن
 و بکار اخبار مطبوعه چند بار ارمی طلبید و نیز زبانی صاحبان غالیان می شنید و بر
 لحظه اخبارات خلاصه محاربات پنجاب را در فارسی مینوشت و تا بمقتدای خود میرزا
 محمدنموده با مختصار بسیار سنج میاست و چون لعل چندستان افغانی مطبوع
 مرغوبست لهذا از اخبار اردو درین زبان ترجمه نمود و غرض ازین نویسد در آنوقت
 آن بود نامردم مذکور را از جمله افسر موسوم بجهتیت این محاربات اطلاع و آگاهی
 میدادند و چون غلبه بر مغز گرفت و شکست و نبرست نیست و آینه نقشه سلسلست بود
 آنکه علامه اول در بیان جنگ فوج خالصه لاهور با سرکار گلشنی و مملکت دوم در محاربات
 سرکار لاهور با دیوان مولان مقام تان و با شیر سنگه و تپه سنگه و دیگر سرکاران کجانبان
 بود و آیه پنجاب و مجمل و چون دین همه جنگها در مملکت پنجاب واقع گردیدند لهذا ازین
 مختصر بتایخ پنجاب تحت ملاحجاب موسوم گشت احیاناً اگر درین مملکت
 به بارنی خللی و فتوری واقع شود صاحبان والا هم عیب پوشش عذر نباشند
 معذرت دارند زیرا که خبر احتمال صدق و کذب برد و میدارند و انسان هرگز از خطای
 سیانست و مولو فی الصواب و در بیان اصل کجانبان طریق و مذکور
 ایشان در عهد بابریا و سادات فقیر می مشهور به نامک ستاد و در ملک پنجاب پیدا شد چون
 که تارک دنیا و مرد عارف بود و در مذہبی تعصب نداشت خلق انبوه معتقد گشته
 بعضی مردم و بعضی خدایا و نبشند و کسانیکه چلیه او شده بودند مثل او دنیا را ترک کرده
 خدمت او حاضر نمیدادند و در زبان پنجابی که چلیه را گویند پیر را گویند و لهذا آن کو
 که چلیه او شده مشهور بکه گشته و همچنین بحسبیکه از مبنی و این طریق و روش را اختیار
 کنند که میگویند و نزد نامک شاه بند و مسلمان برابر بودند یکی را برد دیگری را
 نمیداد و لهذا از بند و مسلمان برد و معتقد او بودند و او در فضیلت و معظمت زبان

کتابی نوشته است که همان آن کتاب را که بخت گویند و این کتاب نزد حضرت امیرالمؤمنین
 موجود است که همان تعظیم او بسیار میکنند و بوقت خواندنش بر محل چوبی می بنهند
 و بدون جلالت که در طریقه ایشان متعارف است گزشت را مس نیکنند و غلامان
 از خواب و شجر می سازند و در حروف ناگرمی بخط واضح می نویسند و از آن مطلقاً و بجز
 می کنند و سامعین از فردا سکه گرد فاری آن حلقه که مصداق است بنشیند
 و شمع ساعت آن میکنند خواندن و شنیدنش را تو اعظم می بیند و اکثر مقتدران
 ایشان ای فاتحه و در زمانک شاه کزاه بخت کرده هم در میان حج و عمره می گذرانند
 از طوای سیده و لشکر و روغن کا و ساوی الوزن که در ظرف کتان آبی کشاده که آنرا
 در بندی کزاه گویند بخت شود و بجز گوشت کا و لحم همه جانوران از بهائم و طوایف
 بنحور و در طریق و بجه در زمب ایشان نیست جانور را خفه کرده و یا بشیر کشته بنحور گویند
 اکالیان از اولاد پسران شاه که اکال نام داشت بهشتند و لیکن ایشان امر شده اند
 و تصور کرد بسیار کریم و تعظیم آنها می کنند و اکثر لباس اکالیان و سکبان
 که پای ایشان بر شواری سحران می بخند از این مثل در نیغ از اراد باشد از حلقه که
 پهلوی چپ مثل بالینک است می آویزند و دستارشان بلند و بندش آن بوضع محبت
 که از اندون مجوف باشد و همچنین دستار در زبان ایشان کبک گویند و از صبح تا شب
 بر سر می دارند و بوقت خواب از سر جدا می کنند و بالایی سار و کلمی بچند بزر مال حلقه
 عریض مثل نعل است که آنرا چکر گویند می گذارند و این حلقه از قسم حریت که بوقت جنگ
 بر این حلقه را می زنند و نامی سکبان موسی بن اازیر تا پانی تر شده و بهباد شش مزاج ظلم
 و دستند بر کس از اقوام نمود سکه شدن می تواند و عهد چهار خجست سکه نرزان بود و سکه شده
 و خل فوج خالصه کردید و فوج خالصه عبارت از آن که در آن کل سپاه افسران اند و سکه شده

این معنی خلفه آن شد که در آن فوج سوی کجانب آمیزش فتنه دگرگشت یعنی خالص از آمیزش
 غیرت و فوئیکه در آن جبهه فتنه که از بنود و ستمان باشد آنرا فوج آئینی گویند و پس ملامت
 و توفیر فوج خالصه بسیار میگردد زیرا که بمقام محل اعماد او بودند و در پایه شان سبب
 فوج آئینی بسیار می نمود گویند سبب عداوت کجانب با مسلمانان اینست که در وقت شاه جهان
 با عالمگیر پادشاه و بطریق شخصی که گویند نام از خطای ملک شاه در خجانب پیدا شد و بر خلاف
 و بر و طریق نامک بود که قلع غلامان بسیار از دوست و جاهد طلب و در جمع کردن مال
 و در سرخیل و در کلب بود اول پیشه فراخی و فطاع الطریق میگرد و بر کار و جمعی کثیر از مردم
 خود را میبرد و قریات و شهرات آنجا عارت می کرد و چند بار فوج پادشاهی که بر بی کفایت
 او رفت از وی مغلوب شده باز آمد و کاسی کرد و آنچه سعی و کوشش نام او را گرفتار کرد
 نژاده در قلع آسنی بند ساخته و بدگر فقامی او بمصوب پادشاه آورد و در جواب حکم پادشاه هر روز
 یک عضو از وی بر میزد تا اینکه او را شکسته کرده قتل نمود و همچنین بمردمان او را شکست و تمام
 بشکست و این غلام مسفاک یعنی که زکو بند بر شهر که میباحت سبب شدت عداوت با مسلمانان
 و کوریات حتی که اطفال صغیر ایشان را می کشت و زنان حامله را شکست و کشت و کشت و کشت
 مشغول شدن او در میان پیر و پیش با مسلمانان عداوت شد و بعد از آن در علمی و عیال و عیال و عیال
 خود فتنه بعد پرستش و چون مسلمانان بدو عامی کنند و زبان خود میگویند و اگر وی مستحق و شکست
 یعنی مستحق تا بعین کرد و گویند که عین مستحق گروست با و مسلمانان بیت و نابود شوند و چون سبب
 ضعف سلطنت دلی و وقوع اختلال در حکومت سلاطین در انبار فتنه که بر تمام ملک پنجاب
 اطراف سلطه شدند و نور و فوت گرفته بر مسلمانان آنجا انواع ظلم و بیعت کردن آن آغاز بناد و نژاد
 بهمان جهت مال اسباب عارت کرد و نفوس ایشان را قتل نمود و در سا جده پادشاهی بسیار است
 پنجاب و ویران ساختند و ممانعت اذان با و از بلند و کا و کشتی در تمام ملک پنجاب نمودند و
 بیرون شهر امارت سر که آنرا بنده نیز گویند و آن مقام کاه تجارت است قلعه محکم احداث نمود

این معنی خلفه آن شد که در آن فوج سوی کجانب آمیزش فتنه دگرگشت یعنی خالص از آمیزش غیرت و فوئیکه در آن جبهه فتنه که از بنود و ستمان باشد آنرا فوج آئینی گویند و پس ملامت و توفیر فوج خالصه بسیار میگردد زیرا که بمقام محل اعماد او بودند و در پایه شان سبب فوج آئینی بسیار می نمود گویند سبب عداوت کجانب با مسلمانان اینست که در وقت شاه جهان با عالمگیر پادشاه و بطریق شخصی که گویند نام از خطای ملک شاه در خجانب پیدا شد و بر خلاف و بر و طریق نامک بود که قلع غلامان بسیار از دوست و جاهد طلب و در جمع کردن مال و در سرخیل و در کلب بود اول پیشه فراخی و فطاع الطریق میگرد و بر کار و جمعی کثیر از مردم خود را میبرد و قریات و شهرات آنجا عارت می کرد و چند بار فوج پادشاهی که بر بی کفایت او رفت از وی مغلوب شده باز آمد و کاسی کرد و آنچه سعی و کوشش نام او را گرفتار کرد نژاده در قلع آسنی بند ساخته و بدگر فقامی او بمصوب پادشاه آورد و در جواب حکم پادشاه هر روز یک عضو از وی بر میزد تا اینکه او را شکسته کرده قتل نمود و همچنین بمردمان او را شکست و تمام بشکست و این غلام مسفاک یعنی که زکو بند بر شهر که میباحت سبب شدت عداوت با مسلمانان و کوریات حتی که اطفال صغیر ایشان را می کشت و زنان حامله را شکست و کشت و کشت و کشت مشغول شدن او در میان پیر و پیش با مسلمانان عداوت شد و بعد از آن در علمی و عیال و عیال خود فتنه بعد پرستش و چون مسلمانان بدو عامی کنند و زبان خود میگویند و اگر وی مستحق و شکست یعنی مستحق تا بعین کرد و گویند که عین مستحق گروست با و مسلمانان بیت و نابود شوند و چون سبب ضعف سلطنت دلی و وقوع اختلال در حکومت سلاطین در انبار فتنه که بر تمام ملک پنجاب اطراف سلطه شدند و نور و فوت گرفته بر مسلمانان آنجا انواع ظلم و بیعت کردن آن آغاز بناد و نژاد بهمان جهت مال اسباب عارت کرد و نفوس ایشان را قتل نمود و در سا جده پادشاهی بسیار است پنجاب و ویران ساختند و ممانعت اذان با و از بلند و کا و کشتی در تمام ملک پنجاب نمودند و بیرون شهر امارت سر که آنرا بنده نیز گویند و آن مقام کاه تجارت است قلعه محکم احداث نمود

بنام کرد و گویند مذکور نام آن گویند که نهاده و نه بخت سکه نه کار و نه خزانة خود را در زمین قطع
 می نهاده و آغا زریاست بخت سکه اکثر عاقد و معتقدان منزه سکه بان در امر سر
 بسا مذکور و لا مورد و کاه افواج سکه بود که سر و در مذکور از اول ملک خود ساخت و بخت
 اکنون نام قلم و او را تعبیر ریاست لا مورد می کنند و آنچه زبان دعوا و مردم بازرگ
 بود که در قطع گویند که در بار و پیر بخت سکه مع است باطل و مع غلط آمده چه اگر بعد
 کند و کرور و پیریم در آنجا بود و امکان سر کار لا مورد را در وای بجاه کت و پیر نقد نموده
 سکه کنیم کرور و پیر تاوان مندرجه عهد نامه که ذکرش خواهد آمد وقتی و دشواری بیرون
 و مومن کرور و پیر ملک کشمیر و غیره را تفویض سر کار انگریزی می نمودند در بیان حال
 مهاراجه بخت سکه و اولاد او و بغاوت و سرکشی سکه بان مخفی سباد
 که بقای ملک دولت موقوف و منصرف حسن انتظام و تدبیر رئیس امکان او و پیر می دان
 بر آیین و بربانقان با یکدیگر و هم بر پا داری عهد و موافقت با روسای حلیل القند و ضبط و بط
 بز فوج و رعایای آنجا است هرگاه در یکی از امور مذکور بسبب غفلت میس و یا بخت ضعیف
 و دولت میکرد و صدق این مقال حال ریاست لا مورد است یعنی تا که مهاراجه بخت سکه نهاده
 رعایت پاسداری جمیع امور مذکور نهاده ملک خود را با کمال رونق و سرسبزی تمامی فوج
 و افسران لازم خود را مطیع و منقاد میداشت حدیر از فوج خالصه آئینی و هزاران ایشان را
 طاقت محال نبود که از حکم او تجاوز و سرتابی کرده و صد شرف و ثناء و هم پاس رعایت
 عهد نامه که فیما بین سر کار لا مورد و سر کار انگریزی در سال یکبار و شصت و نه عیسوی تحریر یافته بود
 در این شبهه می نمود که اهلایان سر کار موصوف از وی بسیار راضی می خوشود بود و در چنانچه مردم بر حکم سر کار
 و مهاروات از طرفین جاری نموده و همیشه کنور که بر سکه و شیه سکه سپاران کنور و نهال سکه
 بنیره و دیگر ارکان دولت خود را تا که بر عظمت و وصیت می کرد که بعد من ابقای

ابقای سرشته دوستی و اتحاد با سرکار انگریزی بهم رعایت عهدنامه موثقه فیما بین دو کشور
 درام مثل من لمخوط خاطر داشته باشند و هرگاه کدام افسری از افواج انگریزی برای ملاقات
 خود و افواج شعبه مقام لدبایه و فیروزپور بدان طرف میرفتند رئیس مکر با کمال
 محبت و اخلاص پیش آمده و دیکار را برای احوال برخی با تحائف هدایا و لوازم ضیافت
 فرستاده و محرک مساعی محبت و اتحاد می شد و بذریعہ مکتوبات اشتیاق ملاقات فیما بین را
 ظاهر نمیداد چنانچه لارڈ و لیمینگ بیاد کور ز سابق بیاس خاطرش عنان توجه بدان سو
 منتظف باخته در مقام مناسب ملاقات یکدیگر سرست اندوز شده بودند مکر افسوس که همچو
 دشمنان با اقبال دلی جیل را بیک گفته سفر آخرت کردید کوبند عمرش بچاه و سنت سال
 بود و تاجی سال ریاست کرد و بعد او که یک سنکه اکبر اولادش برسد حکومت مانج
 ملک موروثی خود شکن گشت بکر او را جیل فرست داد که ازین ریاست تمتع شود از
 مسد نشینی او ششماه گذشته بود که در عمر جیل پنج سال جایز شده را بی ملک عدم کردید
 طرفه اقبال خاندان محاراجه بخت سنکه این شد که کنور نوبال سنکه سپر که یک سنکه متوفا که
 جوان نوحه است و بعلیه فهم و فراست آرسه و پیراسته بود دفعه ازین حبس ^{نوبال} رها شد
 در گذشت کونید بعد از سوختن لاش پدر خود بر کنار دریای نزوی چون محادوت شهر کرد
 و سواری او در وازه شهر رسید بسبب هجوم فیلان سواری اطمینان پیش و از دحام دریا
 آن در وازه شد که فیل سواری نوبال سنکه با تسکی تمام میرفت و در چنین حال مردم
 توپخانه برای شلک تنبیت و سلامی موجب حکم او یکبارگی صد و پنجاه ضرب توپ را که از
 بیشتر قریب در وازه مذکور جمع کرده بودند سردار دما از فضل و قدر صدمه صدای توپها
 سکی آن در وازه بروی بغضاً و دهمان ساعت طریق عدم و فایسود افسوس که
 نوبال فکرمینوز از شجر زندگانی بر نخورده بود به تند باد ایل از پنج وین بغضاً و خجسته
 جسدش بشاهن آمار رسد و داناتی او توقع داشت که بعد من انتظام ملک لاسورا

خوبی خواهد کرد لهذا اورا ولعهد کرده بود و کهرک سنگه کو بظاہر و بام سند نشین انجا
بعد فوت رعیت سنگه شده بود که خود را نائب پیشدست انجمن فرزند تین و دشت
انجا شہ تصلاح و بعضا پذیرا و انتظام امور ریاست میکرد با بجمہ بنو عمر بن ادریس مال
خا و زکروہ بود کہ بر طاقت جد و پدر خود رہہ پیر ملک آخرت شد و انچہ سابق غو بیان
و طالع شناسان برای خوشامد رعیت سنگه در حق ہمین نونمال سنگه میکنند کہ این پیر کند
طالع پیدا شده است در تمام روی زمین عمل خود خواهد کرد و محسن کذب و دروغ بگوید
است لامبور نصیب این چارہ شدہ چہ جامی حکومت بہت تسلیم این عہد امور و نسبتہ
نقد رند کسی را اطلاع بر عیب نیست اگرچہ بعد فضا کردن اچہ کہ کہ سنگه و کنور نونمال سنگه
فقیہ کہ مذکور شد شیر سنگه خلف دو می ہاراجہ رعیت سنگه کہ مرد شجاع و صاحب جود و سخا
بود بر سبب حکومت لامبور متکلیف گشت و این ہر دو پسران رعیت سنگه کہ یکی بعد دیگر
فرمانروای ملک نورونی خود شدہ ہر ہم مثل ہر خود لوازم محبت و اخلاص نسبت بہر کا
انگریزی فرعی و ملحوظ میداشتند چنانچہ در عہد حکومت ہمارا جہ شیر سنگه افواج انگریزی فی لغہ خبر
نہ کہ کسی از ملک ہمارا در میان ملک لامبور شدہ از راہ دہدہ خیبر کابل رفت
و بوقت مراجعت از انجا نامی مسکرو سپاہ انگریزی و ہمیر و ہنگاہ شان کہ در قند ہار
جلال آباد بود سپہ سالاری نیمہ کس افسران نمی جنرل ہالک و جنرل سمٹ و جنرل ٹاتلر
علی گھان شدہ بطرف ہندوستان آمد و اہلکاران رئیس مذکور کہ جا بجا معین و ما کو بود
در اوقات عبور و مرور و آمد و رفت عساکر مذبورہ دو سنی از رسید سانی و ضیافت
افسران فوج موافق رتبہ ہر کس از بہر سانی و دیگر با محتاج سفر قرار واقعی محل اہدہ مہمانی
و خدمت میداشتند اگرچہ ہمارا جہ شیر سنگه لوازم دوستی اتحاد و مابین ہر دو سرکاران پیش از این متذہر
و ہمہ و عظم و بنی ملک خود مصروف بود کہ دفعہ نگشت و ادبار بر فوج مسکبان نماند شد
و بہت از دمی خواہست کہ بہت از انکفر مر اعمال و ظلم و تعدی کہ بر بندکان خدا علی محمد

علی الخصوص بر کما یا سچاره مسلمانان کرده بودند برساند باریان بعضی فوج سکه که اینها
 شهر را بر رو و باغوا و تحریک بعضی سرداران ریاست ملو نمود و بغاوت برزیده و مندا
 شیر سنگه و لی نوت خود را مع سپر و دوزیرا و دیگر بسیار سرداران را بکشتند و قیامتی برپا ساختند
 زبانی بعضی ثقات معلوم شد که درجه ملو و سرکشی سکهان این شد که شیر سنگه از سکه فاضل
 و مرد عیاش بود و دولت بسیار بر دادن زنان قانته مغنیه و هم در ملو و لعب بسیار صرف کرد
 راجه دیان سکه برادر راجه کلاب سکه که خیر خواهر آنها ازان از عهد محبت سکه بمهر و زیارت
 منصوب بود از راه خیر خواهی بارها بخدمت شیر سکه عرض کرد که این دولت اهلای خیر سکه
 والد شما بسیار محنت و مشقت جمع کرده بود و شما آزار اکلان در امور فضول صرف میسازید و خیریه
 خالی میکنید شیر سکه را این امر بسیار ناگوار خاطر میشد چنانچه روزی دو کشت کو یکا از همین شهر
 شیر سکه کلام محنت نام از قبیل دشنام نسبت به میان سکه گفت و منده نمود و میان سکه
 آنوقت خاموش ماند که گینه آن در دل داشت تا اینکه شیر سکه افسری را بجز میسکین
 و یا در قصاص خونی که کرده بود قتل بکنانید برادر مقتول که سردار فوجی بود با غمی و فریاد
 مخفی بغاوت و برزیده در صدد آن شد که عوض برادر خود از شیر سکه بگیرد و چون که تاج
 بود با شاره و میان سکه درین امر باخود و سخن ساخت تا اینکه نامه بر قتل او میباید داده گشته
 منظور وقت و قاپو بود که بحسب اتفاق روزی شیر سکه غافل از غدر سپاه برای ملاحظه قوا
 فوج در میدان قواعد کا رفت آن افسر با غی قاپو با فتنه که اگر برانکه لها بود از جانب سکه
 سرگرد چنانچه او همین کی ضرب فتنه که همان ساعت مقتول بر زمین افتاد و بر امان استغنی سپرد
 که غافل از کشته شدن پدر خانه بود بیپناه بیرون طلبیدند و مجبور و بیرون آمدن او را
 گرفتار کرده و بر کتفه بردند و مانند کوه سفند آن بچه بی کناه را قبیح ساختند و مجبور
 همه سکه شیر سکه حال در غلانی و میان سکه را مردم طرفدار شیر سکه
 دریافت کرده بعد سه روز ازین واردات دیان سکه را مع راجه میر سکه

پیرش و او تم سنگه را چو زاده بهش که پیر راجه کلاب سنگه بود بعضی بایستی بشنید
 پرنه پرنه کردند و آرزو فیما بین سرداران طرفدار ریس و جانب داران فریاد
 بسیار گشت و خون واقع شد و تا سه روز از طرفین جنگ نوب و نمک و شمشیر قائم نام
 و درین مجادله گشت و خون نه سردار حایل بقدر از طرفه اراک شیر سنگه و قریب بیستم
 و سه سردار نامی و کار آزموده از دکان و وزیر پنج شش هزار مردم فوج اراکین
 کشته و حخته گردیدند و سپردومی شیر سنگه را که باقی مانده بود مخفی از لاهور برده در سر
 داشتند و حفاظت نمودند و همچنین یک پسر کلاب سنگه که پنا سنگه نام دارد زنده مانده است
 که او را دلاور و بعد این همه خونریزی کشت و خون و لجوا فوج خالصه در فکر آن
 شد که کسی را از اولاد مہاراجه رنجیت سنگه برای نام نهاد بر بسند ریاست نشانید
 حکم رانی کنند تا بران دلپ سنگه صغیر پس را که از اولاد رنجیت سنگه است بر ریاست
 معین ساخته مادرش را بطریق مختار ساختند و آنچه از زر و سبب بخوبی بکوشش و جرات
 میکردند چنانچه مشهور است که فوج پایادگان خالصه فی کس و از ده و پیم در ماهی نزد مقرر
 گمانید و از رانی میکردند و سوای اتمام نفوس بر بسیاری از خزانه که بدست شان افتاد
 منصرف گشتند و بعد از آن که قمار واقعی عمل و دخل خود در بار لا سور کردند و کسی را از
 سرداران نگذاشتند که ایشان را بعبایش و یا بزور از امور بجا و خلاف دستور باز دارد
 زیاده تر خیره و سرکش شدند و چند سردار باقی ماند که در دربار لاهور حاضر می ماندند بجز
 و رضای شان دم نمیدادند و اگر احدی خلاف مرضی ایشان زبان می کشود او را از
 جان میکشند چنانچه رام سنگه برادر رانی را که وزیر مہاراجه دلپ سنگه شده بود قتل کردند
 و ترو بیتی از دلاوری راجه لال سنگه آن سچاره گشته شد بهر کیفیت چون مہمان را از غیار
 خالی یافتند و دیدند که اکنون هیچکس سردار و امور را مدخلت کردن نمیتواند پس یکی از ایشان
 خود را رسم دهند یا رسید است چنان بجا طر شان گذاشت که حالا آنطرف دریای سنج عجب کرده

در لکهای اطراف تاراج و غارتگری غایب در بیان شرعی فساد سکهان
این طرف دریای تلج و عمل سرکار انگلشی و وقوع محاربات فجا بین
چنانچه فوج خالصه بقصد غارتگری در ملک سرکاری دفعه اول قریب بیست و یک
پناه با توپهای کلان جنگی و دیگر سامان و آلات حرب هر قدر که خواستند از راه خود
گرفته و بخورسنگه و دیگر سرداران را طوعا و کرها همراه خود ساخته در شرف ماه دسمبر سال
یکهزار و هشتصد و چهل و پنج عیسو از لاهور کج کرد و از دریای تلج که حد فاصل میان
ملک پنجاب و عمل سرکار انگریزی بود برل کشیدند که بسته بودند ملاخوف و اندر شد و چون
پاس و محافظ ملک غیر عبور کردند و بدین طرف بالیان انگریزی که غافل از اراد و حرکت
ایشان بودند صرف در ریاضت جال شوریدن و خود غری سکهان و قتل فوج و غیره ایشان
خود را و شهر لاهور و اهلی و بی انتظامی ریاست آنها اندر آید و در اندیشه و مکان مین کلاز
لوازم مالداری و کشوریانی نیستند که بطرف دریای تلج در عمل خود در خند و تلک
و معاویه که سبب پلای بودن دریای مذکور که احتمال عبور سکهان است فوج خود را با خود
و معینان از بند تاج و دیگر سکهان که باطل بی سرو و وار و اندک شتران بی مهار
اگر فدا آید برین طریق هر چه در عمل سرکاری نمایند و مزاحم شود چنانچه بعضی قصد
وارد و دلار و قریب که در این فوج مل فرمان و ملک هندوستان با بعضی نفیس خود مع
سپه سالار گل افروز انگریزی گفت صاحب بیاد و یاد کسپ لده بیانه و غیره و زور پور شد
و بنود از خورید و دیگر که در فوج از فلان مقام و چند در فلان معین نام و معین باید که و معلوم
و مکان لار و صاحب سپه لار و بعضی نبود که سکهان خلاف عهد که فجا بین سرکار انگریزی لاهور
و غیره و اما در اینست که عقد است ملک آمد و صد فتنه و فساد و لایسب باشد باران بیابانی و در
و در اینست که فتنه و فساد و لایسب باشد باران بیابانی و در
صاحب میباشد از وقت افروز دیگر در اقامه خود و در خاطر داشتند که بعد از این ناهای قیامت

و در یافت کردن مقدار فوج مملو به از عتیب طلبیده و خواهد شد و معلوم نیست که این فوج
 سکبان در عمل انگریزی با یای رانی صاحبه ما در ویلپ سکه شده بود و یا بدون اشاره
 که کلاب سکه بخوبی است که سکبان در عمل انگریزی رفته با ایشان بکنند چه او از غلام فوج
 خالصه ازین راه را و در مکرر مانعت نوشته بود که زینهار از لا بهور قصد عبور در یای سکه
 حرکت نکنند چنانچه ذکر شد خواهی آمد که آن مغروران بر خود غلط برکنند و نوشته
 او عمل نکرد و از این هم بعید نیست که فوج خالصه از کشته رانی و یا با اشاره کلاب سکه
 سکه ملک انگریزی کرده باشند زیرا که این هر دو کس حال مغلوبی و تباهی خالصه
 را در مقابل با افواج انگریزی بالیقین میدانستند و از بسکه آن هر دو رئیس مذکور از
 دست سکبان شب و روز بر جان خود و ترسان و گریزان میمانند بنا بر آن خسته شده
 که بکدام صورت اضطرار زور و طاقت سکبان چنانکه کار آقا کش و دستبند است
 و بنیادشان کرده و مغلوبی و بر باد میباشان بجز تحلیله با افواج انگریزی سکبان
 ندارد از غرض قطع و قبح این کرد و بجهتیکه شصت و دو مدعی رانی صاحب کلاب سکه بود
 و عجب نیست که این همه در یکسان نظر مال کار و در اندیشی فعل و افعال چنانکه و خواهم شهور
 با سرکار انگریزی ساز کرده باشند بعد از دست مغلوبی فوج خالصه بکاشان آمد و راست
 مهارجه رحمت سکه هم بحال برقرار ماند و آخر کار بجهان شد یعنی هر کار مدح نظر بر عدم ترک
 و تمول رانی صاحب کلاب سکه درین جنگ یاست لا بهور از ویلپ سکه پس بحال قرار داد
 و نیز دستگیری و تابت کلاب سکه فرمود و او تا با کل فوج خالصه مغلوب دستبند شد
 از جمیع قصد لا بهور نکرد و برای حفظ خود و عدم یای دروغ البه فرب رجوع فوج سکبان فرستاد
 مگر آنست که بنیشت که خاطر جمع داردین خود را و در ساند و سرگمب شامی شوم
 و فوج خود را هم برای مد و شام غیر تمام سکبان از طرفت با مطمئن شد و قصد و رجوع
 ابرش نشاند و کلاب سکه بعد یافت حال صفت سکبان که برزیتهای متواتر خود را

خورد و مانند مار سر کوفته شده اند و زور طاقت در ایشان نمانده و رانی صاحبیم آنها را
 مغلوب دیده از دادن آلات حرب و فرستادن زربالکل دست کشیده اند و فوج سرکار
 انگریزی تهر قصد لاهور خواهد کرد و بنصرت زیاده ازین توقف کردن در جموناسب کاشته
 جنگ استعجال و لاهور بحضور رانی صاحب رسیده و بعد فمایشن کلی مراتب و پس از جنگ چهارم
 سکهان رسیدن افواج انگریزی قریب لاهور مع نذر و حساب یکیش با دیگر سرداران در
 لاهور صاحب مقام تصور برای معذرت و عفو تصور سکهان از طرف رانی صاحب حاضر شده
 تقدیم مراتب استعذار و استغفار اظهار بقصودی ترسین بنجام صلح رسانید الغرض بعرض گزارش او صلح
 هر دو سرکار منعقد شد و اگر دورین وقت نیامدی و واسطه ابعلاج نمیشدی فوج انگریزی یکسر بلایع
 و مزاحم و لاهورفته عمل و دخل خود و تمام ملک پنجاب بیکر موریاست و خاندان مهابراج بخت ننگ
در بیان جنگ اول سکهان با فوج انگریزی که در مقام مدلی
بتاریخ نوزدهم دسمبر ۱۸۴۵ عیسوی شده بود و کیند سکهان و فوج اول با
 جمعیت بیست و یک هزار توپهای کلان که گوله و چهره آن دو ترمیر رسیده عبور ستیغ نمود و مورچها
 بسته بتاریخ نوزدهم دسمبر سال یک هزار و هشت صد و چهل و پنج عیسوی شروع جنگ کردند چون
 جنگ بسیاری از افغان فوج انگریزی و هم اکثر از سباه و لایچی و هند و سانی شان بکارتیه
 زیرا که نزد سکهان توپهای کلان بسیار بود و گوله و گراب آن در میان فوج انگریزی رسیده
 نقصان سپاه می نمود و فوج انگریزی و جو رفت مردم سپاه لوهپای حرد که در پیش لمیباشند با خود
 سیدشت و گولههای آن تا فوج سکهان نمیرسید کینه نچفت بشاید و اینجا که مردم رسباه با
 از کلوله بازمی توپهای کلان مخالفت بسیار قسام میشوند حکم پورشس و حله کرد و مجروح حکم کردن
 موافق قاعده سحره پورش که در میان شان معمول است فوج انگریزی یکبارگی حمله
 کرد و کلوله و در مشابعت با وجود کشته شدن از شلکهای ستوار حریت تاخت کرده و
 قریب مورچهای سکهان و بر ز توپ و تفنگ خود رسیده فوج مخالفت را انچنان نیکبار

جنگ اول سکهان
 با فوج انگریزی
 در مقام مدلی

در مقام مدلی
 جنگ اول سکهان
 با فوج انگریزی

از میان گرفته که سکه‌ها را با و جگر کشته است آن نیا و زده خیز بر تو را اختیار کردند و چند هزار سکه
 و صفت جنگ کشته و خسته کردند و با فرمانه‌گان آن چنان سرسیمه و جواس شده که می‌نهند
 که تمامی تو پها و نیمه و خرگاه ایشان بدست سپاه انگریزی افتاد و درین روش حله اکثر انفسان
 انگریزی خسرو و کلان از کشتن آنان که نسلان و خزلان و کورای و لاتی و سوار وادی و بند
 مقتول و مجروح کردند آنقدر که در جنگ از سپاه انگریزی وجود دولت سپاه فکی آلات حرب و
 فوج کثیر سکه‌ها که بسبب تعلیم سرداران و رئیس از قواعد جنگ خوب واقف و عشاکی بودند و
 حرب حب و دغا و مشتند کارنایان بعمل آمده و با حسن عزت و آبروی سرکار خود دست راست
 و پایداری نموده و ما را از مخالفت برآورد و مظهر و منصو گردید که چه تفصیل اینجنگ زیاده ازین
 معلوم نبود و لیکن آنچه از اتفاقات شنیده و بنیام ثبت نمود و در میان جنگ و می سکه‌ها
 با فوج اکثشی که قریب بمقام فیروز پور واقع شده کوبیده جنگ اشل که کور شد فوج دیگر
 برای کمک و سکه‌ها که ریخته از لاهور علی الاصل رسید و بجرط و خیل از سوار وادی و فوج
 سرشور شهاب را شنید علی الخصوص بطرف له پانه بسیاری از فوج شان رفیق و همکار و از می نمود و اما این
 تو پهای کلان فوج دیگر چه یک لشکر نواب کور و نزل بها و رفته بود لار و صاحب مدح زیاده
 ازین امر و انتظار دیدن سپاه انگریزی دیگر مناسب نگاشته فوج فیروز پور را که بمقام هری پل
 افتاده بود حکم کرد که خود را زود بطرف له پانه جایکه سکه‌ها سرشور و رفته اند برسانند و
 چهارمی له پانه نماید چنانچه اول و دوم برگرد سپاه و سی و یکم پلشن با دشمنی چهل و هفتم و چهارم
 و شازدهم رساله سواران سه ترباپسی تو پخانه و چهار رساله هند و ستانی بسر کردی سرشوری سمت
 بطرف له پانه روانه گشت و پنجاه و سوم پلشن نیز از وهرم کوٹ آمده شریک فوج مذکور شدند و در آن
 این همه فوج تا بدین پیشین بر بر قطع مسافت کرده گشت و انکسوی له پانه کرنل کوئی با پلشن بخانه و غم
 قدری سوار تو پخانه بطرف فوج سرشور گشت مذکور نیز روانه شد و در انسانی راه بنوه نیز فوج سکه‌ها را
 بلند فوج انگریزی را وین کوله تو پخانه آغاز کردند که سمت صاحب یعنی انفسر مذکور تبعوا اینکه امر و

فوج اکثشی
 که قریب
 بمقام
 فیروز پور
 واقع شده
 کوبیده
 جنگ اشل
 که کور شد
 فوج دیگر

امروز سپاه ما سافت بجیده را طی کرده آمده است نمانده شده باشد حکم جنگ ما و مدت تا به وقت بود
 توپ و تشنگ بطرف حریف سر کرده میرفتند تا اینکه قریب دو صد کس از فوج انگریزی شدند
 و بعضی مجروح گردیدند و علاوه برین سکهان قاپو یافته هیر و بنگاه فوج انگریز را که عقب مانده بود
 نیز غارت و بعضی کوه گلی و قدری سپاهیان پلتن هند و سانی را گرفتار کردند و بردند سر بر سر
 است ازین قتل و هب که از سکهان بوقوع آمده بود دهم شده بنا بر میت و دهم جوی
 عرض از ان خوب گرفت یعنی سکهان را بفریب گیر نزدیک بغیر و زور برده و در میان فوج خود کرده
 از هر چهار طرف بچو اشباری کرده که از هزارا کشته شده است و جمیع اسباب بهیچ فوج خود را
 مع اسباب غنیمت انرا نمود و پیشتر این جنگ در بیت بود که فوجی دیگر از سکهان
 بملک پشیا ل تاخته قلعه آن را تصرف خود در آورد و تشنگ فوج خود را بر بالاب
 قلعه مگور نیز سر کردند و لیکن بعد چند روز فوج انگریزی آن حصه را از سکهان
 باز گرفته و حواله راجه پشیا ل نمود و در هر جنگ فوج خالصه را یقین کل بود که راجه کلاب سکه
 با جمیع میت و چنزار سپاه زور و برای مدح ملک مار سیده و یک سکه نو بدست و حال آنکه
 سکهاب سکه از سکهان که برادر و فرزندش را کشته و خازنه نعمت او را از قبیل گریه و راجه شیر سکه
 و پسرش بچراغ کرده بودند چندان ناخوش و ناراض بود که از خدای خواست که این ظالمان بجز
 عذابی و عقوبتی که گشته شوند عین صواب و باعث اصلاح دامن و آسایش و رئیس انجا
 بحکمت علی خبر آمده خود مشهور بظاہر کرده بود تا جویم و گمان آمیزش او در سکهان که میخواست
 بقصد تحریب او وورش بر جمو که وطن و ماوای است کنگنه و بعضی بدشعاران بیان زانگونه
 فریاد و داک خود غارت گزی میکردند و بسبب اینکه رانی بعد در ریخت حال مزیت و مملوئی
 سکهان الطمانی بهم رسانیده از فرستادن آلات حرب و خزانه که بار بار طلب میکردند دست نیفتد
 از رانی بود که انرا کشته که با سر کار انگریزی ساخت است با خود قرار داده بودند که اکنون
 لا مورد رفته رانی و دیپ سکه پسرش را کشته بجای او دیگر برابر راست لا مورد قرار خواهیم کرد و اگر لا

قاپو میافند همچنین سیکر دند کمر ایشان را باز رفتن در لاهور نصیب شد که کوبند بسب نوشته راجه
 کلاب سنگه که قبل از جنگ مکرر در لاهور فرستاده بود که تا من شریک شافتم هرگز قصد جنگ
 با انگریزان نمایند بعضی فوج لاهور مخصوصا کل سپاه آیمنی و چند سی از سرداران شریک فوج
 خالصه و جنگ شده بودند و کسانی که بر گفته و نوشته کلاب سنگه عمل نکردند از کل اکالیان و
 فوج خالصه از خود سری عبور سنج کرده با انگریزان جنگیند و تهاه شدند و هرگاه هنرمندان را
 نخواه نزدانی صاحب میرفتند او در جواب بیگفت که من اکنون بجانب سرحد و وارو و پیر
 در ماهی کسی بیگانه را داد و نخواستم و شما که اظهار تبااهی و پیرانی خود میکنند این چه
 سرائی سرکشی و خود سری شماست چرا بچشم سرکار خود با سرکار انگریزی جنگ کردید و آخر کار نتوان
 دیدید و زیاده ازین خواهید دید و قبل از افتن نگهستای فاحش بعضی سکهان از فوج خالصه بلا
 و کراف مشهور کرده بودند که انگریزان وکیل خود را فرستاده و پیغام صلح کرده اند و ما چون
 که صلح انوقت خواهد شد که فیروز پور و له مایه و انباله در عمل فوج خالصه در آید و کراف
 ما و شما حد فاصل باشد و بعضی از ایشان چنین شهرت داده بودند که انگریزان بفوج خالصه
 پیغام داده اند که دریای ستلج فیما بین ما و شما حد فاصل باشد و در جوش کفیتیم که بعد یک جنگ
 جواب پیغام شما خواهیم داد الفرض قبل از جنگ دو دو نخوت و غرور و در داغ چنان جمیده بود
 که کسی را هوس خود نمیداشتند و در میان جنگ سوم که بتاریخ بیست و هشتم
 جنوری ۱۸۴۲ سنه عیسوی در مقام ایوال شده بود و کوبند بیست و هشتم
 با چاه و شمش ضرب برای کمک آن کرده که از سابق در مقابل فوج انگریزی بود و بیست و هشتم
 جنوری سال مذکور این طرف دریای ستلج عبور کردند و بجهت آن نقطه چهار هزار سوار و پاد
 توپ که همراه دشت شریک فوج خالصه که در مقابل فوج انگریزی بودند و فوج انگلشی در آن
 از نصف فوج غنیمت کم بود و فقط سی و دو ضرب توپ با خود داشتند که سکه سواران
 سپاه و رین جنگ هم حریف را بهزیت داده غالب کردند و شصت و پنج ضرب توپ

در شب ایشان فاجعه می افتد و چون در آن شب خواب را که سکبان همراه خود گرفته گرفته بودند و در آن شب در راه
در راه بخت عبور کردن حالت مضطرب و غمناک شده و در آن شب که در آن طرف در راه
برده بودند و در آن شب فوج انگریزی آن طرف در راه می رفتند و بوقت شب از کمال هراس و ترس
در سکبان می پاشد آن مرد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
قبل از آن جنگ که در آن شب با هم می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
آن شب بود و چون در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
شدن و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
ایشان و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
و چون فوج خالصه که اکثر پیاده بودند و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
خواست که از راه پل مذکور عبور در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
آن شب در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
رسیده و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
که در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
عاقبت می گیریم و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
فوج انگریزی که در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
مردان و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
رفته بود و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
حرکت معتدل و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
شد که کسی از آن مردان و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد
با وجود کثرت و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد و در آن شب می پاشد

تا بویا فتنه چنبدن میکردند که ایشان را باز رفتن در لاهور نصیب شد گویند بسبب نوشته راجع
 کلاب سنگه که قبل از جنگ کمر در لاهور فرستاده بود که تا من شریک شامفوم هرگز قصد جنگ
 با انگریزان نمایم بعضی فوج لاهور خصوصاً کل سپاه آمینی و چند می از سرداران شریک فوج
 خالصه و جنگ شده بودند و کسانی که برگشته و نوشته کلاب سنگه عمل نکردند از کل اکالیان و
 فوج خالصه از خود سری عبور سنج کرده با انگریزان جنگیدند و تاه شدند و هرگاه به زمینیان بر
 خواه نرزدانی صاحب میرفتند او در جواب بیخت که من اکنون بجانب سرحد و از دکن
 در راهم فی کس پیکار را داود نمیتوانم و شما که اظهار شباهی و پریشانی خود میکنید این
 سراسی سرکشی و خود سری شماست چرا بیکم سرکار خود را بر کار انگریزی جنگ گردید و آخر کار به
 دیدید و زیاده ازین خواهید دید و قبل از این فتنه گشتای فاحش بعضی سبکبان از فوج خالصه بلا
 و کراف مشهور کرده بودند که انگریزان وکیل خود را فرستاد و پیغام صلح کرده اند و ما جوانان
 که صلح انوقت خواهد شد که فیروز پور و له میانه و انباله در عمل فوج خالصه در آید و کمال
 ما و شما حاصل باشد و بعضی از ایشان چنین شهرت داده بودند که انگریزان بفرج خالصه
 پیغام داده اند که دریای سنج نمایم ما و شما حاصل باشد و در جوش گفتیم که بعد یک جنگ
 جواب پیغام شما خواهیم داد الفرض قبل از جنگ و دو نخت و غرور و داغ چنان عجیده بود
 که کسی را همر خود نمیدانستند و در میان جنگ سوم که بتاریخ بیست و هشتم
 جنوری ۱۸۵۸ سنه عیسوی در مقام ایوال شده بود و گویند بیست هزار سوار
 با چاه و شش ضرب برای کمک آن کرده که از سابق در مقابل افواج انگریزی بود و بیست و ششم
 جنوری سال مذکور این طرف دریای سنج عبور کردند و بمحله آن نقط چهار هزار سوار و دوازده
 توپ که همراه هشت شریک فوج خالصه که در مقابل فوج انگریزی بودند و شش فوج انکشی در آن
 از نصف فوج غنیمت کم بود و فقط سی و دو ضرب توپ با خود داشتند که در مقابل
 سپاه درین جنگ هم حریت را بهریت داده غالب کردند و بیست و شش چاه ضرب توپ

در شب ایشان افتاد و پنج ضرب توپ را که سکبان همراه خود گرفته کریمت بود و بمجموع آن سه ضرب
 در دیابوقت عبور کردن بحالت منظر اسعوق شدند و دورا که مجید و کد برانظر دریا
 برده بود و زکپانی از فوج انگریزی آنظر دریا مخفی رفته بوقت شب از کمال جزایر و کایا
 در رنجگان میپایه آن بر دو ضرب بجای آهینی زده بکار ساخت و با تحقیق معلوم کرد که
 قبل این جنگ لال سنگه با میت هزار سوار و چند ضرب توپ برای کمک فوج خالصه پشت
 آن استاده بود و چون ناره فاعال کرم شد راجه مذکور علیه فوج انگریزی را دیده بدون شک
 دشمن و دست پانچباندین لکام سپ را بر تافته مع سواران همراهی خود یکسری طرف لاهور
 شتافت و در انتهای راه بعد از عبور دریا می ستلج ملی را که بران آمد و رفت فوج سکبان نبود شک
 و چون فوج خالصه که اکثر پیاده بودند در بین جنگ سومی مغلوب گشته رو بغیر نهاد و
 خواست که از راه پل مذکور عبور دریا کرده اطراف لاهور رود و فوج انگریزی غالب و مظفر
 گشته شکرتان در عاقبت شان شد چند هزار از سکبان فراری را باراده عبور بر کنار رود
 رسیده شتافی از پل در اینجا یافتند مضطرب شده اندر پیشه مذکور در اینجا توقف میکنند از فوج
 که شکرتان در عقب می آید گشته میجویم و اگر خود را بدریای اندازیم سبب بیکری آب
 غرق میگردیم باجمعه ازان گروه هر که بخوف غرق شدند بر کنار رود دریا توقف کرد و از
 فوج انگریزی گشته و هر که خود را بدریا انداخت لغت نهنگ اجل کرد و شاید بعد و دی
 هفت سشناوری ازین تنگه بر ساحل غایت رسیده باشند و سر دلال سنگه که پل را گشته
 رفته بود غرضش همین خواهد بود که بوقت فرار از سکبان خود متفرقی زنده نماند باز شک
 حریص معقول داور دریا غرق کرد و ازین محامله که لال سنگه نسبت بفوج خالصه کرد و
 شد که کسی از سواران دشمنان که داخل فوج مذکور بودند از ایشان بدل انشی خوشتر
 بر سر پل از دست شان بر جان خود میترسید و سبب همین نفاق و خلاف فوج سکبان
 با وجود کثرت و دشمنی آلات حرب سامان جنگ حسب خواه بدین دوی در مقابلت

یافته مغلوب گشت و الا در جنگ کردن چلبای سوار نمودن فوج اگر نیزی کوتاهی می کردند
 و مرانه و از جنگیدند و ملاوه نا اتفاقی خون ناخن مهاراجه شیر سنگه و دیگر بسیار کسان و دیگر ایشان
 بود و واری این پنج نقص عید نموده بلا سبب در محل غیر بورش و تاخت نمودند لهذا بنای
 آتشی گشته متصل مبرادو کردند و قبل این چلبا کسی از سرداران نامی طمینی بر جان مال خود از
 غلم سکبان مذشت چنانچه لهذا سنگه که از سرداران طبل القدر مهاراجه رنجبت سنگه بود در موبو سنگه
 شیر سنگه و دیوان سنگه و غیره گشته شد و از لا بور در رفته در بنارس بود و باش خود اختیار کرده
 لیکن از شاست اعمال آهنا در انجام می نمودند لیکن نشست زیرا که بعد از چند روز برای بی توفیق
 شرقیه اعمال اتفاق خود را در بنارس گذارشته و از الاماره کلکته رفت در ایام جنگ فیما بین سکبان
 و سرکار اگر نیزی بنابر جنم و موشیاری حکم کونسل سردار مذکور با مردم همراهی در شهر مذکور نظر بند شد
 و نامی مال هباب و که در بنارس و کلکته بود در سرکار اگر نیزی قرق کردید و سبب نظر بند شد
 سردار لهذا سنگه آن بود که ساد با پاس محبومی و هم مذهبی سکبان لا بور در و الاماره مذکور
 فساد می بر پا کند و همچنین ملاک و اموال سکبان که در مقام برد و از دیگر ملا و مهار علی اگر نیزی
 بود نیز بقرقی در آمده و بعد از انعقاد صلح فیما بین آنهمه اموال اسباب غیره و اکتفا شد و بهای
 دادند و سوم فروری و نیز صاحب گداز از معبر و پرتا معبر پور برای بند ساختن معابر
 در ایامی سنگه که پایاب بود و نامور شد تا سکبان بر بنظر عبور کردن نتوانند و میست و ششم
 جنوری جنرل همث با معسکر خود از کنبه دیبیا نه در لشکر کند و تخفیف ملحق کردید زیرا که تا
 آنزمان فوج سکبان در مقابل لشکر مذکور بسیار بود و سوم فروری توپخانه که انتظار آن بود
 از مقام دلی در لشکر لار صاحب رسیده و بعد رسیدن توپخانه بجز رسیدن به چارلس و حساب
 مذکور رسیده در معسکر لار صاحب برای عبور کردن افواج اگر نیزی بدان طرف دریای سنگه
 از حالت منظره دیگر باقی نمانده بود بلکه تا پنج عبور و معبر هم قرار یافته بود و لیکن از
 آن می نمودند نقل عجیب دوم فروری ششم عیسوی یک سکه قصد قتل کردن

ستر وین است ارث که در انباله بود رفت و در باغ پادشاهی سکن صاحب موصوف و دجل
 شده سپاهی پیر را بهزب ششیر قتل و سر در مبره را بدو سه ضرب مجروح ساخته در میان آن صاحب
 دجل که در مبرگاه صاحب ادراخا نیافت بکرمیت مردم شتاب کرده او را گرفتار کرد و در وقت
 شب در قید خود را قتل کرد و در سب و دودم جنوری لاله چنی لال از طرف فوج خالصه بمجنوب
 لار و صاحب پیغام صلح بر دو معذر بنام نمود او را جواب شد که با سرکار خالصه سواد پیچ سنگ
 و راجه اصل سنگ که سر دفتر خالصه از منید انیم که گیتند اگر و کیلی از طرف رانی صاحب یازده
 کلاب سنگ و یازده یوان دینا نامه می آمد سماعت کلام او میشد و بهر بیت چهارم جنوری فوج
 کثیر اگر نیزی رسیده و چهل لشکر لار و صاحب شد و بیت و ششم این ماه راجه کلاب سنگ و یازده
 هزار فوج جنگی و بیت هزار مردم کوهی لبوانی بر فاصله ده کرده از لاهور رسیده و فرود شد
 و روز دیگر بر مبرگرا و دل که بر سه کوهی از لاهور است رسیده و خبر و خود بخود را انصاحه
 عمن کرده فرستاد حکم شد که فوج خود را بطرف پهلور فرستاده خود تنها در لاهور حاضر گردید
 در جنگ البوال که جنگ سوم بود از فوج اگر نیزی پانصد و ششاد و نه مردم از سپاه و ششاد و نه
 و سه پسر مقتول و مغنود کرد و در مبرگرا انصاحه با اتفاق تمام سرداران که سپاه راجه کلاب سنگ
 را وزیر کرده جمیع امور ملکی اختیار جنگ صلح را بدو تفویض نمود و فوج خالصه هم بر جبهه کلاب سنگ
 نموده گفته فرستاد که اکنون بدون شریک شدن شما در جنگ ما متامله کردن با فوج اگر نیزی
 و شوارست و بعضی سکهان که از فوج خالصه در لاهور آمده بودند در حال تنهایی و ملکات فوج و از
 دست بر رفتن فریب یک صد ضرب توپ و صرف شدن خزانه و هباب رسد تا من که بار و بار
 و کشته شدن جماعتی کثیر از کالیان و سپاه خالصه افسران آن در جنگ عرق شدن و هزاران
 در پاسبان سکن بل و دیگر مصائب شداد را ظاهر ساقتند کلاب سنگ آینه حال شنیده بخاطر
 ازین و کلمات تا بخت بر زبان آورد و گفت شما را یاد خواهد بود که مکید و ما بهر شتر
 ازین واقعات من بفرج خالصه که سر بخود سری بروشته بار و ده جنگ قصد نفس بطرف فرود

کرده بودند چه قدر صافت نوشتیم که ز بهار درون اجازت من قدم برانظر نخواهید برد و بهشت
مکرافسوس که فوج خالصه انهم را هم مثل ابو اسحاق باهوش و صورت ساخته سخن را شنیدند و آنچه در خاطر ایشان
آمد کردند و همچنین بار دوم و سوم برای فتنه بطرف لهستان و آن طرف تلحمانت نوشتیم و زبانهای
هم که فرستادیم و لیکن آنها اصلا بران عمل نکردند بعضی سرداران فوج خالصه که از جنگ گاه و لاهوت
گرفته آمده بودند از باز نداشت سرگمون شده و بجز این کلام کلامی که را جوابی ندادند که چون کابل
زیر حکم کسی نبودند و بنوبه و کمان خاسد یعنی که لارده صاحب سپه لاد فوج انگریزی و چپاتی
لهستان جمع شده اند و از ده تنجست و از تنجست ملک پنجاب از سکمان میداند بخبار کی عبور در سپه
سج نموده شرح جنگ کرده اند و بسبب هم مذبی و بهاس فوج خالصه هم شریک فدا و کالی
شد و ما را هم با ضرر و مبالغه فوج مذکور بخبوری شریک شدن با دشمنان در جنگ فدا و بجهت
معلوم است که از ابتدا اگر راست مهابه راجه بخت سکندر فوج خالصه بخین تنگست نیز نیست فدا
بلکه همیشه در هر جا و مقام مظفر و فتحیاب میشد که اکنون از ناسا عدت بخت سه بار علی لافصل
سکست برکت خور دیم و تمامی تو بهای که در جنگ برده بودیم دست فوج حریف افتادند
اکنون نیز در ابریم و ذآلات حرب که باز مقابل با افواج انگریزی کنیم گریه با نماندگان از فوج خالصه
میخواهند که بخبار دیگر با فوج انگریزی بجنگند و در صف جنگ پا میزدی کرده با کل مقتول و فاش شوند
یا بر فوج مخالف غالب آیند تا تنگ فاصوس آبروی خالصه جو برقرار ماند و این امر مرد و زن
شمار حرب که ممکن نیست خراجچه سابق شد شد اکنون سکیری شایه ضرر دست تا در جنگ از دست
کرده شود شاید آب فوجی باز آید و دغابی آبروی که درین گشته با بردن شجاعت سکمان
شسته گردد و بالفعل تا بهای حکم و فرمان شایسته هم بر موازین تجاوز نخواهیم کرد زیرا که از اتفاق
و خود سری اکنون بخت بجان کار با ستخوان رسیده و شایسته باشد که از سستی میسبی خالصه
برنا اتفاقی در جنگ سومی چه قدر فوج بر باد گشته یعنی سردار بخبر سکندر و راجه لاد و او و لاجل
و سردار مراد با سردار ارجس سکندر و غیره افسران از انگریزان شکست خورده و در آغوش پناه یافته

این طرف تلج بال تبا که برشته آمد و با وجودیکه فوج خالصه این طرف و باری عمل خود آمده بود لشکر
 هر یک سردار سابق الذکر خوف شغول انگریزان متوجه شده جایجا متفرق شد فقط مردم معتمد
 در فوج خالصه باقیانده بود و منجمله شخصت سرب نوپ که در جنگ همراه برده بود و در پنجاه نوپ
 حواله حریف کرده ده سرب را همراه خود و اسب آوردند و بعد جدا و جدا بسیار دو هزار
 مردم در لشکر رنجور شدند که فرایم آمدند که کوله و باروت ندارند و را میضا حریف هم اکنون سلمان
 جنگ منیدهند و میگویند آلات که سابق برده بود دیدم آن چه کار کردید که اکنون خالیست
 الفرض باقیانده کان از فوج خالصه این طرف و باری عمل با ده و دوازده سرب توپخانه
 انتظار آمدن لشکر شدن شاد و از منویر این گفتگو تمام شده بود که همه کارها خبر آوردند
 که نائب کرساد هوسنگ که در جنگ بزخم کاری مجروح شده بود برود و کرد و مذکور از مردم و شش
 و مضطر کشته لطف کرنا پور کوچ کرده برفت و نیز مردم از تلوان آمده ظاهر کردند که فوج انگریز
 بر معبر تلوان مجتمع گشته پل آهنی را برای عبور کردن فوج بسته اند و با شدگان مندی تلوان
 از نهیب خوف فوج انگریزی سباب جنگی و خانه داری را کشته رفته انگریزان کوله و باروت
 او شان را در دریا انداخته باقی اسباب را تاراج کردند کلاب سکه بعد از استماع این خبر از سلمان
 کلام سابق را عاده کرد که من در همان صورت مختاری شما میگویم که تمامی فوج خالصه
 فرمان بری من کنند و آنچه من تجویز کنم آنرا قبول نمایند و غرض کلاب سکه ازین کلام آن بود
 که بعد نویسانیدن مختار نامه از تمامی سکبان افسران خالصه تدبیر صلح به نوعیکه متصور شود نماید
 تا با جنگ واقع نشود و دانست که کار فوج مذکور در همین جنگها تمام شده است بهر کیف صلح و حبس
 پس در صلح مشوره با دیگر سرداران هم نمود همه بالاتفاق راضی به صلح شده تجویز کردند که در فوج
 انگریزی بجز کلاب سکه نوشته شود که فوج خالصه از افعال حرکات خود بسیار نادان و بیچاره
 شد اکنون امیدوار است که فواید این صلح واقع شود و منویر این امر از قوه لفعیل نماند و
 که جنگ چهارم که اخیر جنگهاست در میان کینیت جنگ چهارم که در مقام سوم

در دهم بمهر ماه ۱۸۴۶ عیسوی فیما بین سکهان و افواج انگریزی
 گویند فوج خالصه ساز و سامان حرب فراهم کرده مورچاها کند و آه جنگ شد و در
 نواب کور ز جنرال بهادر و کندر خچیت چنان قرار یافت که اکنون افواج انگریزی آن طرف
 دریای تلج عبور کرده بورش بر ملک لاہور غاصبیت سکهان را که مورچا کند پیش رو افتاده اند
 گریزانده شود زیرا که لارڈ صاحب و کندر خچیت را تحقیق معلوم شده بود که سواهی این فوج
 سکهان که بالفعل آن روی دریا نظری آید فوجی دیگر نیست که برای جنگ با فوج انگریز
 مقابل کرده اولی نیست که این فوج را بعلو و بوزن متفرق ساخته یکبارگی عبور دریا
 نماید پس سپه سالار مذکور بنا بر پنج دهم بمهر و بی سال کینا بر شصتصد و چهل و شش سوار
 روز برآمد حکم بفرج خود کرد که جنگ توپ شروع شود چنانچه در مدت نیم ساعت بشکلهای
 متواتر که کلوه توپانی ایشان بسیار در دور تر میرفت مورچاها بی سکهان که آن طرف تلج فوج جنرال
 صاحبند و بجز شکسته شدن مورچاها بفرج پیاده حکم شد که بر سپاه حریف بورش کند چنانچه
 پیشتر کور کرده و غیره از راه بی که همان ساعت از تخناتی شین در دو سه جانب نصب کرده بودند
 برق دار تاخته در فوج سکهان در آمدند و دادم و انگلی و آه خوب جنگیدند فوج سکهان تاب
 اقامت در خود ندیده رو به فریت نهاد و جمیع اسباب ایشان مع شخص ضریفی که بهین قدر
 و لشکر غنیم بود دست فوج انگریزی افتاد و در جنگ لارڈ صاحب بذات خود و شریف شین
 و افواج انگریزی بعد گریزانیدن جمعیت مخالف را مع توپخانه خرد و کلان هر قسم عبور دریا
 نموده داخل در عمل لاہور کردند و لارڈ صاحب بهادر در مقام حضور این شتهار دادند
 خلاصه شتهار نواب کور ز جنرال بهادر در قومه چهار دهم فروری
 ۱۸۴۶ عیسوی شرح آنکه افواج سرکار گلشی در هر یکده مقابل جنگ فوج سکهان
 را به فریت پی در پی داده اند عمل خود بر آن طرف دریای تلج بر کرده داد و داده زیاد از دو صد
 ضرب سکهان بضبط سرکار مذکور در آمد و اکنون افواج انگریزی در عمل لک پنجاب کور کرده

نقل شد
 در دهم بمهر
 ۱۸۴۶ عیسوی
 فوج انگریزی
 در مقابل فوج
 سکهان

و در شهباز که بتاچ سیزدهم و سیم سال که بزار و شصت و چهل و پنج عیسوی قبل از کجیا ابراهیم
 بود مندرج است که نواب کورنر جنرال بنا بر شهباز یک جهت حفاظت ملک کشمیر از دست و حمله
 انبهار شوکت و قندار سرکار مدح و نیز برای مزدی مکهان عهد شکن که موجب سایش کافه نام
 است این همه تدابیر جنگ را بر روی کار آورد و نمود اکنون با انتقام کامل از شکستن عهد نامه که
 فیما بین سرکار موصوف سرکار لاهور در شصت و شصت و شصت عیسوی انعقاد یافته بود سبب تاخت و یورش
 آوردن افواج لاهور بر ملک سرکار انگریزی که بدان سبب بکلی توپان سرکار معظم الیه عامه کرد
 از سرکار لاهور که غیر از فوج انگریزی از فتنه ملک پنجاب دست بردار نخواهد شد و نیز تاوان کل افواج
 این مهم از سرکار لاهور خواهد گرفت و نیز آبخندان بند و بست در سرکار لاهور خواهد نمود که با
 طلاق عذر و فریب در فوج لاهور تا زمان بند و بست در سرکار لاهور مقصود از پیش ملک
 انگریزی نیست چنانکه در شهباز سابق الذکر مفصل و مشروح است که خط مقصود و خوشنوا بصاحب
 مدح قبل از جنگ آن بود که در ریاست لاهور باز آبخندان نظام و دست بطور بد
 که افواج آنجا زیر حکم رئیس و رعایای آنجا در امن و امان باشند چنانچه مصدق و شاه این قول است
 که ازین طرف هیچ تدبیر برای جنگ و جدال با فوج لاهور ازین پیشتر بعمل نیامده بود لیکن
 برگاه از سرکار لاهور یکایک و دفعه بلافه ظهور و تبحر و چنانچه تاخت و یورش بر ملک انگریزی کرد
 و به صورت سرکار مدح بعمل آوردی تدبیر جهت جنگ و حمله آوردن بر ملک لاهور میبود اکنون
 آنچه حرج و نقصان بر ریاست لاهور خواهد افتاد محض سبب حرکات نامحور و اطوار ناخوار
 سرکار لاهور و فوجش مقصور خواهد بود و کوفه پیش این نیست که زیادت و افراط ملک
 سرکار انگریزی کرد و غلامی تلافی و تدارک افاقت و برای اطمینان آید و ضرورت لازم
 کرد که ضلع عینکه در میان تلج و بیاس و اقتصد مع کوهستان واقع آن شامل و مصناف
 حاکمیت انگریزی کرد و با اینهمه عهد شکنی و جنگ و جدال بلا سبب که از طرف سرکار لاهور
 آمده تا هم منظور نواب کورنر جنرال بهادریست که کل ملک پنجاب را در قبضه و تصرف خود درآورد

بسته طبعه رئیس آنجا در سرکار گلشنه رجوع آورد و نیز نزد کوزا اهلایان میر کارا انگریز بست که در صورت هیچ
آوردن و همیشه تابع و مطیع بودن سرکار لاهور ریاست آنجا را بر یکی از اولاد مهاراجه تحسین
بیکشته بانی که بانی مبانای این ریاست و معبد و معتبر سرکار گلشنه بود کمال برقرار دارند و کلام
دیل قاضی تر بر عمل و بردباری لار و صاحب اغراض نمودن شان از جرایم و کسناخی فوج حلاوت
تواند شد که با وجود فتح کامل غایبه نام باطلای تحسین بر کوزات باطنی خود پرداختند و بجزیر خایان
خاندان مهاراجه تحسین سنگه سرکاشی علی الخصوص کسی که شریک جنگ جدال با سرکار گلشنه بود
خبر داده میشود که اکنون با اتفاق نواب کور زجران بهادر آنچنان بند و بست بطور آنکه از روی آن
ریاست اولاد مهاراجه تحسین سنگه نهی قلم و برقرار باشد که فوج خود را محکم و متابع و رعایا را مطیع
و امن بمان و دشمن توانند و اگر احیاناً باز آنچنین عهد شکنی از طرف سرکار لاهور نسبت به سرکار
گلشنی بوقوع خواهد آمد در خصوص استیصال حقوق و حسب طمیان سرکار موصوف محل خواهد آمد
فقط و بعد اجرای این شهنشاه سرکار لاهور کل شرایط سدرجه آنرا بدل قبول منظور کرد و متعاقب
تسلیف آوری لار و صاحب در ملک پنجاب از تاریخ دهم فبروری تا هفدهم آن نامی عساکر
انگریزی که در قرب و جوار فیروز پور قیام داشت مع توجه آنکه کلان نیز داخل پنجاب شدند و از
کلاب سنگه در مقام قصور آمده تاریخ شانزدهم ماه مذکور شش هزار است لار و صاحب بهادر
شدند و سبب انگیزش که بسیار آورد و بود معاف کرد و بدو موجب حکم و الراج مذکور در
خدمت میجر لاریس صاحب و سرکاری صاحب سکرتر لار و صاحب مدوح حاضر شدند
از نیم شب در میان برد و صاحبان موصوف و راجه کلاب سنگه و دیوان بیاناته و غیره
مکلف میشوند و شرایط صلح میان قرار یافتند که در شهنشاه مذکور سدرج بود و بعضی نام ملک است
که در میان سنج و بیاس نیست و قبضه سرکار انگریزی باشد و علاوه برین یک نیم که در نزد
نقد که درین پنجاه صفت شده است سرکار لاهور و سرکار انگریزی بهر دو منجمله آن پنجاه که
روپیه نقد بالفعل و یک که در روپیه بطریق قسط بندی در میان مدت دو سال و اساس و تاریخ

و تبارخ مهند هم ماه حال موجب شرائط مذکوره عهدنامه فیما بین هر دو سرکارزبند و
 مهر مهاراجه دلیپ سنگه را دیوانه بران ثبت کرد و در عهدش هم ماه مذکور مهاراجه
 دلیپ سنگه بقصد ملاقات نواب کورنر جنرال مبادراز لاهور در سرکار انگریزی به مقام قصبه
 رسیده ملاقات نواب صاحب مدوح فائز المرام گشت و نوزدهم ماه مذکور سرکار نواب صاحب
 معظم البیه در مقام لایان که مابین تصور و لاهور است وارد گردید و در آنجا خبر رسید که کل
 فوج سکیان باغی بعدر شازده هزار که با فیما زده است نصف آن مسلح و نصف بی ساز و دست
 نهایت خائف و هراسان در مقام برپا نه افتاده است و از برپا نه راه بطرف لاهور
 و امرت سرسیر و دوار و صاحب از استان راه برای صاحب برای تشفی گفته فرستادند که ملاحظه
 شهر لاهور نیز خواهیم کرد و کس و عجز هیچ اندیشه و هراس نکند و در بیان
 حلقه پهلور که از قلاع ناسیه سیر کار لاهور و قریب به لاهور بود و قبضه فوج انگریزی را
 از ابل قلعه کسی بمزاحمت پیش نیاید بلکه نیم شب قلعه را خالی کرد و کمر خیمه و نیم فیه و در هر روز
 بکند و تحریک بهادر حکم دادند که دو حین سواران لایبی گوره و دو ساله سواران هند و سنان
 و سواران باڈی کار و حضوری و یک ساله سواران بقیاعده و دو ترب از توپخانه سپی و یک ترب
 توپخانه گوره و یک توپخانه سواران هند و سنانی تیار کرده برای رفتن همراه سواری مهاراجه صاحب
 موصوف مقر نمایند تا بوقت سه پیرایش از حفاظت تمام محل سرای شان رسانند و لار و صاحب
 و در ششم فروری دخل لاهور شدند و در مسیت و یکم آن مهاراجه دلیپ سنگه مع سرداران و افراد
 خود بخدمت نواب جنرال صاحب آمد و جنوا از قصورات خواست جناب مدوح بملاحظه آنکه
 مهاراجه دلیپ سنگه سپر مهاراجه رنجیت سنگه که دوست وفادار سرکار انگریزی بود از مرقعه و دست
 فوج او که شده حاکم تمام ملک پنجاب فرمودند بر سر طبله بر شرائط مندرجه شهنشاهانه عهدنامه
 قائم باشند و بوقت آمد و رفت مهاراجه موصوف شلک سلامی بر حسب تبت ایشان در لشکر
 انگریزی حمل آمد اگر چه مرضی مهاراجه دلیپ سنگه این بود که تاقیام دایره دولت لار و صاحب

در شهر لاهور در لشکر انگریزی باشد لیکن لاهور صاحب تصور اینک در لشکر مهاراجه در لشکر
 ایشان از باغ و احترام از لشکر در مجلسی رسانیده دادند و حکم شد که کسی از لشکر انگریزی
 شهر لاهور و مردم رسد که در لشکر می آید حفاظت کند نقل ششمار و کمر و آب
 کور و خربل بیاد مصدعه بنیر و هم فزوری سه الیه من مقام لاهوری
 تشفی مردم شهر و غیره بر جمع سرداران و سوداگران و کوئی الا فی رعایای از راجه
 لاهور و امرت سر و واضح باد که چون مهاراجه دلیپ سنگه بروز ملاقات بانواب کور خربل
 شکایت نافرمانی و بغاوت و کج رفتاری فوج خود ظاهر ساختند و تمامی شرط و احکام و اجاب
 مدح و راجول کردند اکنون یقین است که باز در میان بر دو کار و ابط و سستی و اتحاد بطور
 سابق جاری اند و نواب صاحب موصوف بعد انجام تمام شراکات و شتر طوطه و مقابل و مجاد
 نکردن سپاه خالصه بیکر با فوج انگریزی در حفاظت پاسبانی رعایا و خلان ملک پنجاب
 و خود مهاراجه صاحب موصوف هم در ترقی و بهتری کار ایشان سعی کوشش نمایی خواهند
 پس باید که باشند کان ملک پنجاب بخوف خطر و کار بار خود مصروف شوند که هیچ وجه
 پامال ظلم و تاراج نخواهند شد آتی عبارت ششمار و دهم ماه مذکور لشکر انگریزی
 برای حفاظت محاذی و دروازه پادشاه باغ و حضوری باغ افاد و باقی جانب ظلمه بدان
 سمت مجلسی مهاراجه دلیپ سنگه است اقربای شان بکونت میدان از محضر خالی است
 و اراده نواب صاحب معظم الیه است که فوج سرکار لاهور فقط آن قدر باشد که بدان حراست
 و بند و بست سرحدات ملک خود بکنند و زیاده ازین اشتن ضرورت نیست و صاحب
 از راه نزد قدر دانی بجله وی حسن خدمت جانفشانیهای سپاه انگریزی که سکبان را چار
 شکست و عمل و دخل خود در ملک لاهور کرد بدعطاء تنخواه یکسال بطریق انعام حکم فرمود
 و علانیه تعریف شجاعت و لایرومی فرمانبرداری فوج مذکور در مجمع عام زبان مبارک خود بیان
 ساختند فهرست نذر و پیشکش که راجه کلاب سنگه برای حباب و صاحب

نقل از
 یکین
 لاهور
 و
 در
 شهر

آفریده بود و تفصیل استقامی سرداران که همراه او توفیر بود
تفصیل نذر و پیشکش مذکور

هندی نقد	رو به نقد	فقر نورالدین	فقر نورالدین
دو شاد عمره سیاحتی	بار جباری	فقر تاج الدین	دیوان دینا
جابر و ارشال	مخواب برین	لاله انت رام	لاله رای کش چند
مجلسی طلالی خالص	کری نقد	مارشین صاحب	پسر رای سنگه لوا
مجلسی طلالی خالص	دود	سردار سلطان محمد	لاله برین اس
کمان	سنگه	سپاهی کوبی	x
سقطه	سنگه	دو پیش	

و در همین ایام سترار سن برادر بچو لار سن که جهمشرت و گلکتر دلی بود بهمه کشتی
فیروز پور و ملک دو آب ما بین تلج و بیاس باور شد کویند بعد از افتاد صلح میا بین دو کما
راجا کلاب سنگه بجنور لار و صاحب ض کرد که اکنون فوج اکیزی از اینجا کوچ کرده بطرف
هندوستان برود زیرا که زیاده ازین و آهنگ آن در اینجا ضرورت نیست و دیگر عله و عله است
لاهور راج و خلیف و دار حکم حضور مذکور در صورت قیام فوج مذکور در نیک موجب کرائی عله و
و بر اس عایای لاهور است لار و صاحب نمود که تا ما هاراجه و لیپ سنگه بکشد متضمن این
شرط چهار کانه ذیل گاشته و بر آن مهر خود کرده نخواهند فوج انگریزی را بجا بر کز خواهرت

بیان شرط اربعه

شرط اول آنکه اگر مردم اینک باز در ملک انگریزی فوج
و فساد کنند جوابی آن در ما هاراجه صاحب خواهد بود
شرط دوم آنکه اگر مردم اینک باز در ملک انگریزی فوج
و فساد کنند جوابی آن در ما هاراجه صاحب خواهد بود
شرط سوم آنکه اگر مردم اینک باز در ملک انگریزی فوج
و فساد کنند جوابی آن در ما هاراجه صاحب خواهد بود
شرط چهارم آنکه اگر مردم اینک باز در ملک انگریزی فوج
و فساد کنند جوابی آن در ما هاراجه صاحب خواهد بود

چندین
نسخه از این
کتاب در
مکتب
موجود است

و چون در خزانه لاهور زر بنود و لہذا در دادن تخواہ بر طر فی سکھان باغی دقتی رود و داد و سکھان
 بحساب و آزدہ روپیہ در ماہہ کیا ز را فی صاحبہ بزور و جہر مقرر کنند بود و فی طلبیدہ و در صاحبہ
 بموجب در ماہہ سابق ایشان میداد لہذا کلاب سنگہ حکم شدہ چنان تجویز کرد کہ ہر قدر تخواہ و جہر تکیا
 در وقت محاراجہ ریخت سنگہ میافت اکنون ہم ہمانقدر باید و فوجیکہ در عہد ہمارا چہ شیر سنگہ لازم
 شدہ بود سرسم شش و نیم روپیہ باید داد و کسان را کہ راہ ہر سنگہ خلف را چہ دہیان سنگہ
 در عہد وزارت خود لازم داشتہ بود تخواہ مقرر کردہ آنوقت کہ چندان از اہمیت دادہ و یکقلم
 موقوف نمایند کشتی طلائی و نیکی با از سکھان پس کیر ذرا بدہست کہ کشتی مثل ایہ تسبیح کلاب
 از طلا و درخشاہ دار محوٹ میباشد فوج را برای زمین دادہ بود و مذکور یکی شش زاربت است آن
 از قسم اشرفی طلا میباشد کہ طرف آن بخور کہ ام بت خواہد بود و مثل ہر چہ خبرہ شاہی کہ پی مرچہ
 حال قوم ہندو آزار نمینا و ہم برای زمین در ششہ کشیدہ و در کلومی اندازند گویند فوجی را راہ ہر سنگہ
 کہ بعد کشہ شدن پدر خود وزیر محاراجہ دلیپ سنگہ شدہ بود و نوکر داشتہ کشتی و نیکی دادہ بود
 مردم ہمین فوج ادراکشتہ داد و نگہرامی و آفا کشتی داد و اندالقرض را چہ کلاب سنگہ برای صاحبہ
 داد کہ چون اکنون از ہمہ امور مقدم ادای چاہہ لکہ روپیہ بقدر در کارا کمر بستہ و ایقعدہ زر در
 لاهور موجود نیست باید کہ بعد ادای تخواہ بر طر فی فوج خالصہ بزودی تدبیر آن فرمایند نہ براکہ
 بجا آوری شرائط را چہ بر ما واجب و لازم است گویند کلاب سنگہ برای ادای زر مذکور چنان تجویز
 کرد کہ مسیت دو لکہ روپیہ از خزانہ سندر و سفندہ لکہ روپیہ از تحصیل صوبہ ملتان و مسیت لکہ روپیہ از
 آمدنی ملک کشمیر و برای سہ لکہ روپیہ باقی جواہرات و ظروف طلائی و نقرئی دادہ شود و بعد از
 کل فوج سابق لاهور چنان قرار یافت کہ چہار طیش توچانہ و مسیت و چہار ہزار پادہ و شش چہشت
 سواران جدید را لازم داشتہ این مجموع فوج با نام خالصہ باید بنہاد و چون در ادای چاہہ لکہ
 روپیہ مذکور توقتی رود و لہذا مئی حبیب علی از طرف لارڈ صاحب نز و کلاب سنگہ رفتہ نقاد
 مذکور و طلب توپہای لاهور بنود کلاب سنگہ در جوشش گفت کہ حلد روپیہ مذکور و توپہا را

خدمت لار و صاحب کلنگ و نیز منشی بیامده و اد که تنخواه بر طرفی کل فوج را بدین تائید بلوئی
 فساد و فوج برسد و فوجی که در بر مانده است تنخواه آزاها بجا فرستاد و موقوف سازند
 کلاب سنگ کشت این پنج ارشاد است که نور را در مدت ده روز بجل می آرم و در تلخ ح ستمه
 مهاراجه دلیپ سنگ باز برای ملاقات لار و صاحب در لشکر انگریزی آمد و یازدهم لار و صاحب
 برای باز دید مهاراجه صاحب دشمن برج تشریف بردند و دو روز هم غنیمت رفتن بر کوه سنگ
 فرمودند و چون در اینجا تاجه بنا بر صلحت برای چند روز راحه کلاب سنگ را و نیز خود کرده بود
 و صاحب و اعوانی در آن قصد خصوصاً با خواست راجه لعل سنگ از پنجین سین تا در برج خواست
 سر کله لایم که وسط غنومسورات و باعث صلح و تقارب است مذکور شده از دل رضی بود
 و بعد از این شل جمع انور هم در حصول جمعی تمام او را از منصب وزارت موقوف کرده باز
 راجه لعل سنگ را و نیز مهاراجه دلیپ سنگ که او بسبب منقرض شدن از تنگ در اطلاع دار دست
 اگر چه این چنین تومن مزاجی را فی ناگوار خاطر االیان سرکار انگریزی شده باشد مگر موجب
 دفعه پانزدهم عهد نامه اول که سرکار انگریزی در امور خاکی لا امور داخلت نخواهد بود
 در عقیده اعما من فرموده طرح دادند چون کلاب سنگ با وجود بجا آوری حسن خدمات در
 هر و سرکار بلا هیچک تصور سبب معزول شدن از عهده جلیل وزارت مایوس و افسه و طبع
 شد لار و صاحب از راه قدوانی و هم مقتضای خیر خواهی و وفا ستاری اجه مذکور از اراک
 و علاقه سرکار لا مور خارج ساخته راجه کلک جو گو شمیر و غیره ملک کو بهستان ساخت نیز قرار یافت
 که برای چندی تا حصول اطمینان کلی از طرف کجبان باغی برای حفاظت مهاراجه صاحب و
 خاص شهر لا مور بقدر ده هزار فوج انگریزی بمخبر آن دولتین گوره و باقی ترکسواران و بلین
 هند و ستان در لا مور با نیک و یک رزیدنت از طرف سرکار انگریزی باشد و در ملک و در آبه
 در دو جا چاؤنی کسب انگریزی مقرر کرده یکی در مقام جالند بر دوم در فرید پور و گوشت کا
 مع بعض کوه گره فوج این دفعه سرکار انگریزی در آمده و هشتم ماه مذکور راجه لعل سنگ در

اندر زینت بیا در حال جاگیرهای سرداران ملک و آب و دیگر حلاقیات که در عمل انگریزی درآمد
 پرسید صاحب موصوف جواب او سردار اینکه سند معافی چهار بخش سنگ نزد خود میدارد
 جاگیرهای ایشان بدستور معاف خواهند شد و گمانیکه سند بها را بجزند که تو رسیدارند جاگیر آنها ضبط
 انگریزی خواهد درآمد و نیز زینت گفت که مال الملک جمیع سرداران بکمان که در وقت جنگ سیاه
 ملک انگریزی ضبط شده بود اکنون بکل مسترد کرده شد که ملک مال حیدر خوشحال سنگ بوی بلوچ
 رسیدن پسز بالفش در سرکار انگریزی امانت خواهد ماند و در همین جلسه سردار رنجور سنگ بد جاگیر خود
 بملاحظه صاحب زینت در آورد صاحب موصوف جواب او چونکه شکار بطریق کینه بدستور
 در جاگیر لپا سنگ مجبیه حق شایسته علاوه ازین ثواب بسیار نقصان صاحبان را که بدستور
 چپا و فی لدیسیاه و غارت کردن آن نبوده اند رنجور سنگ گفت ملک که در چپا و فی تبارا
 داده باشند و نه سباب صاحبان غارت کردم راجه لاؤ و ابوقت کرغیت چپا و فی تبارا
 صاحب چپا و فی راجه لاؤ و در حقیقت بی ایمان بود البته او مرکب این اقبیج شده باشد و شام
 شریک مدو کار بود و در و قیل قوی بر شریک بودن ثابا او نیست که بر کاد من در سلان بام
 خطی بشامین مضمون نوشته بودم که بر کار را فهمیده و مال کار را اندیشیده باید که دنا آخر کار
 موجب ذانت شما کرد و شما بعد اطلاع بر مضمون خط را از دست انداخته گفتند هر چه با دابا
 من بمقتضا بمقامی مدو راجه لاؤ و اخایم کرد رنجور سنگ از رسیدن خط صاحب کار کرد و کلیل
 سردار نال سنگ آلوده و البیه حاضر شد گفت من آن خط را از دست خود بشمارسانیدم رنجور سنگ
 انکار کرده و کلیل را که سلمان بود بقسم خوردن قرآن باعث شد صاحب زینت گفت حجت
 بقسم خوردن نیست مرا حال شما خوب معلوم است رنجور سنگ از حضور صاحب زینت از غم نام
 شده نزد رانیه صاحب فته عن کرد که بسبب فتن من در جنگ صاحب زینت از من جدا
 خوش است بدون سحر کار تصور را معاف و جاگیر من کند است نخواهند کرد روز و مکر
 کند زنجیت مع مجر لارنس زینت در شهر رفته کلید بکمان راجه میان سنگ و در برابری که در

که در بلوای سکه‌ها کشته شده بود طلیده تمامی پهاب راجه مذکور را بر وجه کلاب سنگ بر او حقیقی چ
مستوفاه از فرمود بجهت که لعل سنگه و زیرو دیگر مستدان سرکار را لا مورد برای عمل کنانیده و اذن
فوج انگریز را در ملک قلع دو آبه مذکور بمهراد صاحبان فوج کشد مذکور بنایابن که به خودم
افغان در قلع کوشاکان را بود عمل داده علم بناوت و فرود برافراشت فوج انگریزی از بهر چهار
طرف قلع را محاصره کرده بکلو بهای توپهای کلان کار به قلعه‌کیان تنگ کرده و سنگهای کلان بی
قلعه را پراپندند و تاسه روز از تشبیه می و کلولا اندازی و قلع قیاسی بر پا ساختند تا اینکه نایب
صاحب پهابان بنای خود را در قلع بنا داد و از قلع بدون رفت یعنی کونید ایشان را از این برای
چند که در ان کتون در جمیع قلعها دو آبه مذکور و کوهستانی عمل سرکار انگریز بست و در نیم ماه لار د
صاحب را در چهار عام فرمود و بطولت حاضر شدن بهر یک شخص که قابل مجرای حضور بود و اذن
و بنید این در بار راجه کلاب سنگ برای رفتن بطرف ملک جوئیاری کرد و افواج انگریزی
در این دم و دو آبه از ملک پنجاب کوچ کرده رفت و چهار راجه ولیپ سنگه برای ملاقات شخص
لا در صاحب آمد و بعد حصول ملاقات با عزت و تکریم تمام از سر شدن ملک سلامی و استقبال
سادت مکان خود نمود و موجب بند که زانیده راجه لال سنگه سرواران بهار لا مورد را بهر
فاخره از پیشگاه لار د صاحب مغرور و سرفراز کرده چند کونید بوقت رخصت چهار راجه ولیپ سنگه
لار د صاحب بهادر در انگریزی چیزی ارشاد فرمود مذکور کار می صاحب همه آزا با او بلند
بدین مضمون بیان کند که چون فوج سکهان بدون مرضی مجازت سرکار خود بر فوج انگریزی حمله
کرد و چنگید که حمله نیز از خود رسیده اکنون میس لا مورد را باید که از اینجا آوری امور که موجب بهتر
در سربازی ملک و ریاست شان مضورت سعی و کوشش نماید و آن چنان کاری کند که در بهر دو سرکار
میرشته اتحاد و وفاق ثابت و برقرار ماند و قبل از آنکه لار د صاحب از لا مورد رخصت فرموده
موجه سنگه شوند امکاران هر کار را لا مورد را از طرف چهار راجه ولیپ سنگه بواسطه صاحب از نیت
فاجانهم و لار د صاحب برای تینانی بعض فوج انگریزی در شهر لا مورد درخواست نمود و

عند الاستفسار سبب ماندن فوج و اجتماع عرض کرد که مبادی که صاحب همه عظامی ملک را از آن
از شرف و فساد و کتمان باغی مطمئن نمیشوند احوال است که بعد از کج که آمدند حسن کل افواج انگریزی
جمعی از آن فتنه پردازان که بنور محتاج کلی شان از ملک پنجاب شده است در اکثر مقامات
شرف و فساد بعضی مخفی و بعضی ظاهر کرده کرده افتاده اند و از هم شده مثل سابق ضریحی جاری سازند
و فوج آئینی که در نجاست بران اعتماد نیست که ایشان دفع سکبان کنند و چونکه فوج خالصه انجمن کار
انگریزی یک قلم ازین سرکار جواب شده است ملک و هم شهر لاہور از فوج خالی است بغرض این
فوج انگریزی در نجاست باغبانان لاہور است و تکیه متروک و فساد کردن و این سرکار را
سرکاره جناب لارڈ صاحب بدین مرتبه اعانت و حمایت رئیس لاہور فرمود و انگار این خوب است
هم پذیرا سازد موجب مزید عنایت و لطف خواهد شد و بعد از آن که مبادی که صاحب نظام
سنگ سرکار خود بدین فوج جدید متبرع خواهند کرد آنوقت فوج انگریزی را از ملک مملو فوجات
سرکار لاہور برخاست فرمایند اگر چه لارڈ صاحب را برگزین منظور نبود که فوج انگریزی در آنجا ماند
تا کل اختیار در ملک پنجاب مبادی که صاحب دلپسند باشد که باطل و اصرار ایشان این درخواست
مشروط بشراط چند که در عهد نامه دومی سندج است قبول منظور ساختند اکنون نقل عهد نامه
اول و دوم را که در اردو و بود و در بر این مناسبت کتاب که در فارسی نوشته ام آنرا نیز در فارسی
ترجمه نموده و ج کردم تا ملاحظه این عهد نامه ها کل حال بعد و دست ریاست لاہور که عبدالصلم
فیما بین هر دو سرکار از طرف امانیان سرکار انگریزی اهل آمد است بخوبی معلوم کرد و نقل عهد نامه
اول که فیما بین سرکار انگریزی و سرکار لاہور بتاریخ هفتم مارچ رقم گشته
مشتمل بر شانزده دفعه چون سبب عهد نگینی سکبان که با فوج سرکار انگریزی بویک و یکدیگر
و یورش بر یک سرکاری نمود و عهد سابق فیما بین سرکاره مبادی که تحت سکنه و سکبان
در سال یکبار و شصت و نه عیسوی منعقد شده بود متفقین کرد و اکنون جزو شد که عهد جدید
در میان هر دو سرکار موصوفین منعقد کرد و تا بعد ازین بنوعی فتنه و فساد سبب این عهد نامه

این عهد نامه
در هفتم مارچ
در سال یکبار و شصت و نه عیسوی
۱۴

[illegible]

نیامد و انداید که آن همه توپها را حواله سرکار موصوف نمایند بطریق کلیه جمیع وجوہات
 محصول از دریای سیلج و بیاس تا سرحد منبک کوٹ و از آنجا تا جوستان کل قلعہ سرکار
 انگریزی خواهد داشت سرکار موصوف آنرا تحصیل کرده و نصف آنرا در سرکار لاہور خواهد بخشید
 و برای آمد و رفت تجار و مسافریں ممانعت نخواهد شد شرط دہم آنکہ اگر سرکار انگریز
 برای حفاظت سرحدات ملک فوج خود را بجای بی بردن خواهد داد لاہور رسانیدن
 سامان رسد کشتیبار دهنه خود خواهد گرفت مگر خرج آن فتنہ سرکار انگریزی خواهد افتاد
 از ہر جا کہ گذر فوج انگریزی خواهد شد باین سبب باشند کلان آنجا لحاظ سرکار انگریز
 خواهد بود شرط یازدہم در بار لاہور کسی را از قوم انگریز و مردم امریکا و غیرہ باشند کائنات
 ملک فرگستان بدون اجازت سرکار انگریزی ملازم نخواهند داشت شرط دوازدهم
 راجہ کلاب سنگہ را نسبت آن ملک کہ از وقت ہجرت راجہ کہ کہ حکمہ نزد اوست دہم نسبت
 آن ملکی کہ بعد نوشته شدن این عہدنامہ سرکار انگریزی اورا بعوض خیر خواہی برد و کا
 و خصوص مصاحفہ کنانیدن خواهد داد سرکار لاہور حاکم متقل بداند و یک عہدنامہ
 در میان راجہ کلاب سنگہ و سرکار انگریزی نیز خواهد شد شرط سیزدہم اگر در
 کدام امر فیما بین والی لاہور و راجہ کلاب سنگہ تنازع واقع شود باید کہ فیجین رجوع
 سرکار انگریزی کنند و آنچه اہالیان سرکار انفصال کنند رئیس لاہور را منظور
 کردن خواهد شد شرط چہار و دہم حدود ملک لاہور بدون صلاح و اجازت
 سرکار انگریزی تبدیل نخواہد شد شرط پانزدہم آنکہ در امور داخلی
 در بار لاہور سرکار انگریز برآمد اخلت نخواہد بود ولیکن اگر در کدام امر ہجرت
 صاحب رجوع باین سرکار خواهند کرد لواب کورز جنہل بیاد از راہ
 خیر خواہی و ہوا خواہی شان دست انداز خواہند شد

بجای

بجای

بجای

بجای

بجای

بجای

بجای

و بنا بر این نسبت و چہارم مارچ سنہ ۱۸۵۷ لارڈ صاحب ہند در کتب الدہلیہ تشریف فرما شد

شهرت و مشهوره در عالم عام گردند و بعد ملاحظه چنانچه جایز بدست مقام جالند بر طرف کوه شکله
 نهضت فرمودند و در آنجا که نامش دوم مرحومه است و چهارم حاج سیده الیه
 یغما بین سرکار انگریزی رئیس لامور شکر شکر شکر دفعه چون در بار لا بور
 در خواست داشتن فوج انگریزی در شهر لا بور برای حفاظت ذات مهاراجه صاحب
 سحر است امرای دربار و شهرتانو گرد و تیار شدن فوج جدید از نواب کور ز خزانها فرمود
 نواب بهاج در خواست مذکور را قبول فرمود و درین باب این عهده نامه شکر شکر
 سید و آید و در آنجا که در بار دو بود نیز در فارسی ترجمه نموده در بجا ثبت نمود

تفصیل وفات بهشکاش که در عهده و میند

دفعه اول لار و متا حبس در فوج انگریزی که برای حفاظت دربار لا بور نواب
 خواهند داشت مامور خواهند فرمود و بعد ماه دسمبر ۱۸۴۶ عیسوی که درین زمان
 فوج جدید لا بور تیار خواهد شد حکم برای برخاستگی فوج خود خواهند کرد و قسم
 دوم چون مهاراجه دلپ سنگه رجب خوشی خود در خواست نینانی فوج انگریزی
 در شهر لا بور کرده بود لهذا اخراجات چنانچه فوج و تیار میکانات برای فرار آن
 و نه مهاراجه صاحب موصوف خواهد شد و سوازی ازین هر خبر حکم از نگهبان شستن فوج
 مذکور در سرکار انگریزی بیفتد مهاراجه صاحب آزادام دام خواهند داد و دفعه
 سوم مهاراجه صاحب فوج جدید خود را زود نوکر دهمشته اطلاع آن بوکیل انگریزی
 میگردد باشند و دفعه چهارم در سعاد مذکور مهاراجه صاحب فوج خود را نوکر
 وارند یا مزارع بگذشتن میعاد مذکور فوج سرکار انگریزی برخاسته خواهد رفت
 و دفعه پنجم حقوق جاگیر و اران که از خاندان مهاراجه رنجیت سنگه و کهر سنگه و شیر سنگه
 از ملوک سیدان در سرکار انگریزی ملحوظ خواهند شد و جاگیرهای کسانیکه در ملک و آب و فوضه
 نخواهد بود و صاحبان و معان خواهند داد و دفعه ششم سرکار انگریزی تفصیل خرب

در شهر
 لا بور

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

دفعه

اگر در ملک مفوضه خواهد نمود باید که کار گزاران مہاراجہ صاحب در آن اعانت و
 کنند و فتحہ ہستم سرکار لاہور را ہر قدر سہاب از کجایات مفوضہ سونہی مہاراجہ
 بتوت نہ کار باشد آنرا اطلاع نماید اگر سرکار انگریزی را بعض ازان سہاب مطلوب
 خواهد بود گرفتہ قیمت آن در سرکار لاہور خواهد رسانید اگر سرکار لاہور را دہ فروخت
 آن سہاب بجای دیگر ہشتہ باشد بفروشد مبالغت آن نخواہد شد ملک سرکار انگریزی
 درین امر مددشان خواہد نمود و فتحہ ہشتم از جانب برود سرکار امین و کشنفر
 کردہ شوند تا فریقین جد و ملک مفوضہ را معین کردہ و ہندوستان عہد نامہ فیما بین
 سرکار انگریزی و مہاراجہ کلاب سنگہ شکل برودہ شرط مر قومیہ و از
 مارچ ۱۸۵۶ عیسوی بنا بر خد و از دہم مارچ سنہ مذکور نو اب کورنجران ہما را لاہور
 بطرف امرت سر شریف فرستادند و در آنجا رسیدہ کلاب سنگہ را خطاب مہاراجہ
 دادہ رئیس ملک جوڈیسرہ بالا استقلال ساختند و ہما بخا امین عبد نامہ متفقین بودہ
 شرط فیما بین سرکار انگریزی و مہاراجہ کلاب سنگہ زب کر دیدہ شرط اولی
 سرکار مدوح مہاراجہ کلاب سنگہ و اولاد او را کہ ذکر بہ شدنلا بعد شل نام
 ملک کوہستان کہ جانب مغرب راوی و طرف مشرق رود حشود قیمت
 تفویض کرد و این ملک یک حصہ است ازان ملک کہ مہاراجہ دلپ سنگہ
 در سرکار انگریزی تفویض نمودہ اند شش شرط دوم در حد مشرقی این ملک
 امین و کشنفر برای تعین حدود آن از طرف مہاراجہ کلاب سنگہ و
 سرکار انگریزی معین بشوند شش شرط سوم آنکہ بعض این ملک مہاراجہ
 کلاب سنگہ بفتح پنج لک روپیہ نانک بنابی در سرکار انگریزی دادن قبول کرد
 بمنزلہ آن میت و پنج لک روپیہ قبل از ماہ اکتوبر در سرکار انگریزی داخل نمایند
 فقط شرط ہما رہم آنکہ حد ملک مہاراجہ کلاب سنگہ بڈن اطلاع کردہ اگر پیشین

زید

یوسف

محمد حسن

محمد

محمد

محمد

محمد

و شرط چهارم آنکه اگر کدام تنوع در میان دربار لا مورد مجاز
 کلاب سنگ واقع شود و چهار جبهه مذکور آن مقدم را در سر کار انگریز
 به جمع نماید درین صورت هر چه صاحبان انگریز بخواهند چهار جبهه مذکور را قبول
 منظور گردین خواهند شد شرط پنجم آنکه چهار جبهه کلاب سنگ و اولاد او قرار
 می کنند که اگر فوج سرکار انگریزی برای مقابله کدام دشمن در ملک او شده بکدام
 سمت برود باید این منع فوج خود معین و مددکار فوج مذکور خود میسر شد شرط
 ششم آنکه چهار جبهه کلاب سنگ قرار می کنند که اگر کدام انگریز و یا باشنده ملک
 کسی بخواهد با دشمنان فرنگ سازا بی مجازات سرکار انگریزی ملازم خود
 بشود شرط هفتم آنکه چهار جبهه کلاب سنگ اقله میکند شرایط پنجم و ششم و هفتم
 مندرجه عهد نامه اول که فیما بین سرکار انگریزی و دربار لا مورد شده است
 منظور خود بیست و هشت شرط پنجم آنکه هرگاه کدام دشمن بر ملک چهار جبهه صاحب
 حمله و پوشش کند سرکار انگریزی مدد او خواهد کرد شرط و ششم آنکه چهار جبهه کلاب
 برای تقسیم و کریم سرکار انگریزی بر خود لازم کرده اند که در هر سال یک سب و
 ده لایحه پیش که از سوی آن شال می بافند و سه زوج و دوشال نیز سرکار موصوف
 خواهند کرد فقط و بیست و نه قیام فوج انگریزی در لاهور شال برسی عریض جبت آمد فوج
 گردون سواری صاحبان فوج و توپخانه تیار شده و سواران و سواران و سواران و سواران
 چهار جبهه کلاب سنگ یکصد و پنجاه نفر را موقوف کرد و یک اخبار نویس همجو که وطن مقام بود
 چهار جبهه کلاب سنگ است مقر نمود تا احوال شال و زمی آنجا بحضور رانی صاحب کلاب
 و دیگر ملک سرکاری ششصد و یک دو آب بینه و کالت مقر گشت و میست چهارم لاج
 صلح مالیا بنجله جا که هر چند کلاب که در جنگ اخیر شده شد در سرکار انگریزی ضبط کرد
 و در جبهه لاهور در بر لایتن یک منشی را بجا داشت و دیگر فشیان را که در لشکر بسیار بودند و

ساخت و دیوان اجداد بسیار شایع و گنجینه یابی برای بندوبست مرصحات و کثرت
 وجان لاریس برادر میر لاریس اجنت که در دو آب گشته اند و چهارم برادر میر فتح
 مجتهد و علی طلبه است و در منصب و چهارم با و ذکر لاریس صاحب که بیان قشربه و
 و بار عام نمودن کمان ذمی عزت و جمع را جهای آن نواح را بلامرست خود شرف یافتند
 و به نسبت راجه پشاه ارشاد شد که اهل بیان سرکار انگریزی از خدمتگزاری به چند رتاق
 شمایار راضی و خوشنود هستند و حکم شد که بوقت آمد و رفت راجه مذکور در لشکر انگریزی
 بازده آواز نوپ بتقریب سلامی سر شده باشند و فردی ملک هم جلد وی حسن خدمت
 راجه مذکور عطا شد و حصار در بار عزمی که کرده که راجه لاوده که با قیج سکه این شکر شایع
 با افواج انگریزی بکنید در حق خود بسیار بر کرد و آنچه از بی اعمال خود و عید و راجه نایب
 که در جنگ شریک کمان بود در بار آمدن نیافت در مین فرید گورث را بزرگ عنايت
 خطاب را جکی عنایت شد و همچنین دیگر سرداران و در میان جلد وی حسن خدمت که از
 ایشان درین مهم نسبت سبک کار انگریزی بهل آمده بود و یافتن خلعت خطاب منزه و شایع
 در بیان فتن و دود و پنجاه و شش ضرب توپ کمان که در جنگها
 بدست افواج انگریزی در آمده بودند بطرف کلکته بموجب حکم لاریس صاحب
 بهادر دود و پنجاه و شش ضرب نوپ که بجله آن دود و دست ضرب را بهادران فوج
 انگریزی از کمان در جنگ انرا ع کرده بود و نوی و تفتش ضرب را بهادران حمل شدن
 فوج انگریزی در لاهور عهده طلب مهابه راجه دلپ سنگه و او را باستام نخست گونیه کمال
 از راه خشکی روانه کلکته شدند در اثنای راه بر شهر شرقی از دلی اگره و آله آباد و کانپور
 و غیره که میر رسید آنهمه توپها را در سیدانی وسیع بترتیب صفت بهستاده بیکدیگر
 و بر کاه جمع صاحبان انگریز و مردم آن شهر از وضع و شرف برای تماشای آن فوج پافز
 میشدند یکی از صاحبان انگریز آباد از بلند می گفت که دود و دست ضرب توپ ازین توپها

ازین کوچه پنج انگریزی نوچه را جنگ مقام مکی و قهرورچرا احوال و سواروان در
 مدت شصت روز از سگهای کلبه گرفته است و سی و شش نفر از دربار لاجوردی را صلح یافته
 و کسی از دین نزد یک رخصت این نوچهها بوقت نماز کردن منع میکرد بلکه بخوبی ملاحظه
 میکنند و اگر مردم کتب بر توپ را بخوانند و نقل آن میکردند و همین طریق وضع این
 نوچهها را بکار بردند و از آنها بار کرده در لندن خواهند بود و غرض از نمایش و تجمیع این نوچهها
 شهرت از لاجوردی است بلکه نالیدن بدین وضع و طریق آن بود تا عوام الناس که از گفته
 آن دو هم بدور می و اصل خفته مثل کلماتی که از ملک بجای می آمدند و از حقیقت حال اینهم معلوم
 کنند و مطلع نبودند غلبه بکمان را بر فوج انگریزی زبان زد کرده بودند بشا همة این نوچهها
 و دریافت کردند مضامین کند که هر یک یک نام جمله اجه رنجیت سنگه و کبرک سنگه و سرکار خاصه
 و غیره و سال نیاری در نظم و سرگنده است دریافت کنند که سراسر غلبه و نصرت فوج انگریزی و
 هزیمت و مغلوبی بکمان درین بختها شد و آنچه در عوام بر عکس آن شهرت یافته بود سراسر فرج
 بی اصل است و در فرستادن نوچههای مذکوره از حسین کردن خیال و الوت زکاوان و کانیان
 و خلاصان و غیره عله و غله و سپاه انگریزی و از همراه بودن صاحبان انگریزی و صاحبان
 بنار و آتش و سرکار گیتی بصرف در آتیه گویند اگر چه در اینده از حسین شدن فوج انگریزی
 در لاجوردی با حسن و امان بزمور و اطراف حاصل شد مگر زبیداران و مالکداران بدین
 حال منت سر کلبه و غلبه و اطراف کتب و شورش برداشته بودند باری بالفضل
 بحسن مزبور و بفرستادن افسران مع فوج انگریزی و اطراف ملک پنجاب و غرض از خلاص
 و اطراف دور دست موقوف گردید و جمیع رعایای ملک مهاراجه لیب سنگه و مهاراجه لیب
 و اطاعت او ای خراج حاضرند و اگر کسی از آنها آئیده متروک و سرکشی خواهد کرد و از دست
 فوج انگریزی بگریزی حال خود خواهد رسید و چون شیخ امام الدین پسر شیخ غلام محمد الدین
 سرفا عالم را معزول کشید ناب مهاراجه کلاب سنگه بعد از صلح و نوشته شدن عهدنامهها

بسبب اغوامی لال سنگه وزیر که خطوط محضی با نوشته بود علی بناده با وی چنگیز تاجد فتنه
 جنگیه قال بهال بامردم لاجیه مذکور کرم و هشت و از طرفین صد بامردم شسته و دمی
 کرد و بدینجه لارنس صاحب اجنته بدین وقت حال این شروضا و کشت میرفته بعد طفا
 نازد جنگ و خونریزی شیخ امام الدین امیر خود در لایبور آورد و شیخ مذکور بوقت رو بکار
 ظاهر کرد که من موجب نوشته وزیر در بار لایبور نا تان محاراجه کلاب سنگه را ملل نموده بودم
 و با آنها جنگیدم و خطوط وزیر را بلا خطه صاحب اجنته در آورد چنانچه بملا تان حال را باز
 و فتنه پردازی لال سنگه وزیر که باعث قتل صد بامردم شد از منصب وزارت معزول
 و از شهر لایبور خارج کرد و بدین فعل او در کاره است کابی در ریاست لایبور و من
 و شهر است که بعد معزولی لال سنگه از هنر و شایسته منصب لایبوی چهار اجبه کلاب سنگه
 تجویز کرده بود مذکور که از بس داشتند و مال اندیش است آنرا قبول نکرد و بخود اندیشید که اکنون
 من بنات سرکاراگریزی ملک جو و کاشمیر و غیره مالک کومستانی حاکم بالاستقلال نمکنه مقابل
 لایبورستم اینقدر ملک و حکومت کافی است زیاده ازین حوصله و موس فزایم مرا چهر
 است که در تعین و فرمانرواری رئیس لایبور بوده مورد الزامهای بر و سرکار مجبور و کار
 ریاست لایبور باشم و چون االیان سرکاراگریزی سوای چهار اجبه کلاب سنگه در ریاست
 سرداری دیگر را که داشتند و صاحب قریه و باو بایست شد و بی فسادیت و بدون عداوت
 و مکرری انجام امور ریاست لایبور و نظام و در خصوصاً درین ایام که رئیس آنها صغیر و
 مانع است نیافتد جناب لارنس صاحب لارنس اجنته لایبور را تا رسیدن چهار اجبه کلاب
 بعد بلوغ بر منصب وزارت انجام امور و امور فرمود مذکور این امر واقعی است بعین که اکنون
 جمیع امور ریاست لایبور بی شروضا و بخوبی انجام پذیر شود و بقلب و تصرف و بی انتظامی
 هم دران سرکار نشود و احدی از سرداران و فسادان فوج لایبور بر شورش و فساد
 نخواهند بردشت تفصیل کتبه سی و هشت ضرب توپ منجمه توپ سی و هشت

نوپهای بیکان که از لامبور کجاست رفته اند و از نظم آهنگی بر یک توپ کینه
 دشت توپ ازان خرد بسیار خوب صورت و بر خنهای بیک قسم کلکاری
 و رنگ رنگ نقوش بصفت کاری عیب نقوش بود و از انجمله یک توپ خاص هاج
 یک لکه باطل از نفره حاص بود کتبه توپ اول کال بهای نظم قوی طالع
 شاه رنجبیک که در یک راز بر کرده چنگ که یک سنگ شتراده عالی مکان که دانا
 کوران بود و در آن فتح جنگ شد در زمانی تیار که عجبده صد و بود و شتاد و چا
 محمد ملین توپ شد رای سنگ که در جاقشانیست او بید رنگ بوجیب صلاح لال
 و یک کلاه غلام بی گفت تاریخ وار دشت که در کبر تاریخ پنجم ماه که سبت ۱۸۸۴
 و سواي این عبارت چیزی در شاستر کیده بود کتبه توپ دوم نظم جوار در باجان
 و دل بی داغ کهن دارم که در کن ای رقیب از من که آتش در دهن دارم قطعه ای
 توپ ز نواب نامدار در راستی و پرش خودیکانه از درومی و شیر ترا و جنگ
 ماری و مهره دار و صاحب خزانه سرکار نواب محمد شجاع خان بهادر صند جنگ سنگ
 السنوی کشت کوه نکلن بوزن کیصد و ده من کوله مقدار دهن با و ت نصف از کوه
 وزن کتبه توپ سوم توپ سی بان برون بابت شتا مولی طول بی ال لود
 دی و بعض عبارت در شاستر بود کتبه توپ چهارم سری کال بهای
 نظم سبب این توپ مصطفی رام باصل کشتیست و حضرت نام ضرب آتش شتا
 و درین شزار صبح اعد از دود او چون شام سبت کتبه توپ پنجم بفضل کال
 بهای از حکم پادشاه رنجبیک بهادر ملند اقبال توپ جنگ جلی با بنام جواهران کارخان
 صوبه سنگ ساخت دار السلطه لامبور سبت دشت سردار شت سنگ کتبه توپ
 ششم بفضل سری کال پور که جی از حکم رنجبیک پادشاه بهادر ملند اقبال سنگ کبی
 کارخانه دار السلطه لامبور با بنام جواهران سبت عمل سپران به سنگ کتبه توپ هفتم

ظاهر آن اینست که اگر جنرال کورث صاحب بیاد و رعید کا بحسب خدمت فضل علی کمال
 عا کرد صاحب مجموع غنیمت کتبه توپ یا نیز و سیم ارب سهای و پیکر
 را توپ سنگ کل تیار شد بنهشت کتبه توپ شاز و هم نظم است این توپ زد که
 در آن اردم خود شزار برق نشان بیک آواز خود کند تاگاه سخت دشمن خود و در حین
 حیات این توپ خدمت جو جنگ زمین سبب نام گشت متحرک در عهد پادشاه نیریت سنگ
 بیاد توپ سردار که بفرمانیه با تمام منی و لیاقت عمل ساری سنگ توپ ساز و در سال کبیر
 و بنصرت و شاد و هفت اتمام یافت کتبه توپ بعد سیم فضل سری کال پور که جی از کرم سنگ
 پادشاه و بناد و لیاقت توپ شیکمبی کارخانه و ارباطه لایور با تمام جواهر مل بنیت عمل سیران
 سد با سنگ کتبه توپ سیم ضرب رام بان فضل سری کال جی امده پادشاه و حواء
 در بیشتر زمان کرن دوران مجاهد و در ارج نخب سنگ بیاد و خطه سد که مقرب بار کا و سلطان
 صاحب درگاه خاص خاص غافانی سردار خوشحال سنگا سبب یکزار و بنصرت و نود و پنج کبیر
 سلطان کبیر و دو صد و پنجاه و چهار جبری با تمام باکی خان توپ ریز تیار کند کتبه
 توپ نوز و سیم اول برین توپ قدری از انگریزی کند و است نظم فضل کمال
 و طاعت کو بند سنگ و از حکم شایز و کور و نهال سنگ شد توپ نوطا طفر حاکم شد پسند
 منصوب توپخانه جنرال تیج سنگ ضرب سورج کمی ساخت لایور بنیت ۱۸۹ کتبه
 توپ سیم فضل علی نظم از اصل کروانک طاعت کو بند سنگ و حکم پادشاه بیاد
 و سیم سنگ نظم شد توپ توپ تیار عدد و کوب و در بان منصوب توپخانه جنرال
 تیج سنگ ساخت و ارباطه لایور کارخانه صوب سنگ بنیت ۱۸۹ کتبه توپ
 امیت و سیم فضل علی کال پور که جی مہاراجه بنیت سنگ بیاد و ام که و طاعت سر
 مہاراجه و در ارج و ضرب موسوم اندر بان حسب لامر پادشاه در ۱۸۹۲ از راجه کبیر
 با تمام صاحب اسطوف طرب ظالمون طنت موشو شوالیر جنرال کورث صاحب در بنیت

کتاب توپ مبیست و دوم برین توپ که از آنست عبارتست از یک چهارم یک نندی کند
کتاب توپ مبیست و سوم برین توپ آبی چیزی از حد و اگر نری نوشته است
کتاب توپ مبیست و چهارم نبت ۹۰۲ فتح حضرت مرتب ساخت توپ که در
شال برین رد سالی آمین الملک امام الدین بیاد خطابی شاه شاه شاهی علیه
کتاب توپ مبیست و پنجم اول قدری عبارت شاستری نوشته است
سهای سوراچه سویت سنگ نبت ۸۸۸ کتاب توپ مبیست و ششم فضل اکال
پادشاه و رعیت سنگ بیاد بلند اقبال توپ راه بان باهتام جابر مل کارخانه صوبه
لاهور نبت ۸۸۴ کتاب توپ مبیست و هفتم اول چیزی در شاستری نوشته است
اسم این توپ از سرکار عالی جنگ جیت تحریر بناج نبت ۸۸۴ کتاب توپ
مبیست و هشتم برین توپ نام عبارت اگر نری خوش کند بود کتاب توپ
مبیست و نهم برین توپ نیز همان عبارت توپ سابق و همان نمیکند است
کتاب توپ سی ام فضل اکال پور که جی از حکم پادشاه رعیت سنگ بیاد بلند اقبال
توپ جوالاکی کارخانه دارالطنه لاهور باهتام جابر مل نبت ۸۹۴ اعلی پسران
کتاب توپ سی و یکم فضل سری اکال پور که جی از حکم پادشاه رعیت سنگ بیاد بلند اقبال
توپ خالصه پند کارخانه دارالطنه لاهور باهتام جابر مل نبت ۸۹۴ اعلی پسران
کتاب توپ سی و دوم فضل اکال از حکم پادشاه رعیت سنگ بیاد بلند اقبال توپ نبت
در کارخانه صوبه سنگ دارالطنه لاهور نبت ۱۸۸۹ درخت پنج سنگ کتاب توپ سی و سوم
برین توپ عبارت شاستری کند بود کتاب توپ سی و چهارم فضل اکال پور که جی از
حکم پادشاه رعیت سنگ بیاد بلند اقبال توپ شیورشن بان کارخانه دارالطنه لاهور باهتام
جابر مل نبت ۸۸۴ اعلی پسران سد بان سنگ درخت پنج سنگ کتاب توپ سی و پنجم
فضل ری اکال باقی عبارت چنان مشکوک بود که خواند نیش کتاب توپ سی و ششم

افضل گردانك و طاعت كوندنك از حكم پادشاه بهادر خيت منكه شده توپ نوتا
 شده و خوار بهرت بان منصوب توپخانه سردار پنج منكه سببت ۸۹۰ كمتبه توپ سى
 بهر منكه بفضل سرى اكال پور كه جى ضرب رام بان بهبه پادشاه حجه جده شتر زمان كمان
 دوران چهار جاده دراج خيت منكه بهادر دام اقباله حسب الحكم مغرب با كاپه سلطانى مصفا
 در كاه خا من خافانى سردار خوشحال منكه در سبب كيزاره و ششصد توپ كبراجه ميه مطا
 كيزاره و دو صد كبرجاه و چهار سحر به باهتام با كى خان توپ ريزنار كنانيد لقبه توپ
 سى و ششم برين توپ جيزى بخت بنده مى كنده بود كمر چندان شكوك بود كه خوانده نشد
 سده سال در انگرېزى اين بود ۱۷۹۸ و بر توپ ۲۸ و ۲۹ عبارت در انگرېزى
 كنده بود درين عبارت نام پادشاه رخت منكه و سده انگرېزى ۱۸۳۳ عيسوى در سى
 باقى احوال ياست لامور كه زباني مردم معتبر و ثقافت سماعت سوده

گويند راجه سوحيه منكه وقت فضا كردن زمرعه به بطريق امانت در سر كار انگرېزى داشته بود
 با فضل مهاراجه كلاب منكه برادر راجه متوفاه مذكور دعوى آن زركرده چنانچه دعوى حقيقت
 آن زربا يه ثبوت رسيد سر كار موصوف آن امانت را در معاف و پنج كك و كيه بهوشك
 كوهستانى از مهاراجه مذكور طلب مبداء شده عجز اكره كفتند و مشهورست كه هرگاه مهاراجه
 شير منكه در ملو اى سكه بان شسته شد مهاراجه دلسپ منكه را بر سنده رياست لاهور شانيه
 والده صاحبه و شازاد مختار كه مدد زير كه مهاراجه مذكور صغير لهن است را نياضا خيه باني لال منكه
 بر و حقيقى خود زاناب وزير مهاراجه دلسپ منكه ساخت اجه لال منكه را كه اين امر ناكوار خاطر بود
 در پي دفع بهاني لال منكه كشته آخر او را از غدر و قرب قتل كنانيد و بجاي و خود وزير كرد و چنانچه
 در وقت جنگ سكه بان با فوج كاشي مدين لال منكه بر نصب نارت لامور منصوب و دو مرتبه
 در كنپ درميانه و فيروز پور موجود بود و سبب جنگيدن سكه بان با سر كار انگرېزى چنانچه
 مى كنده كه سبب عبور كردن سكه بان از شهر لامور باين طرقت شده و بعد از اضملاع و صلاحات

که در عمل لا مورد و در قریب چپا و نی له بیانه و فیروز پور واقع مثل ~~در قریب چپا و نی~~ دوم هم
و کویت عیسی خان و قلعه کهو که در بری پیش است فیما بین کمان و مردم بیله و در قریب چپا و نی
و انواع فساد و جنگها بر پخته نوبت کشت و خون بر رسید با بران ستر بران
که حاکم فل علاقہ له بیانه و غیره سرکاراگر نری بود بحضور نواب کوثر جهان بود و در کول
رپوزت نموده رای خود نوشت که اگر این چند علاقہ لا مورد که قریب چپا و نی له بیانه
طریق تبلیغ و افسند و جمع آنها را از این پنج ملک و پیه نیست اگر کدام صورت و قریب از دربار لا مورد
بطریق معاوضه با ملک دیگر از ان سرکاراگر نری خواهد بطور تمهید و ستاجری ~~در قریب چپا و نی~~
بیاید تا آمد و رفت کمان علاقہ لا مورد و عمل سرکاری با کل موقوف و مسدود کرد و با یکچون
تقصیه فساد شود و کونید جناب لار و صاحب احسان امی کشن مذکور نموده بدربار لا مورد
حال انوشته استمر اج تبدیل علاقہ مذکور نموده بدین طوری که سرکار لا مورد خواهد معوضه
علاقہ ملکی دیگر از سرکاراگر نری بگیرد و یا از خروج آن سال سال از سرکار مذکور گرفته شد
را نصیاحه والده رئیس لا مورد در جواب آن بحضور لار و صاحب نوشت که نظر کجی اتحاد
قدیمه که فیما بین سرکاراگر نری و راجه رنجیت سنگه بکیشته باشی ثابت و متحقق است تا بدادن علاقہ
بنابر مصلحتی که بدان ایارفته است بجان دل اضی ایم بهر صورتیکه سرکاراگر نری خواسته باشد بکشد
و در عمل و دخل خود و در دیشر طیکه فوج خالصه هم درین امر راضی کرد و زیرا که من بالفعل بود
رستاق فوج مذکور هست یار در امری از انصاف کل دارم حال غلظت و خدمتی آن بران صاحبکم
ظاهر است و در جهان ایام فوج خالصه بدریافت انجمل که را نصیاحه بدادن آن علاقہ
در سرکاراگر نری رضیت در کمال غلظت و خدمت موجب اتفاق در میان قریب لا مورد و در کمال
و کند تخفیف بها و برای ملاحظه چپا و نی گنبد له بیانه و فیروز پور و هم بجهت انتظام معابر
در ایامی جمیع شمسکه سابق مرقوم کشت جریده و تشریف برده کمان ایقین و اشی شد که بر
حاکمان طلیل القدر سرکاراگر نری بر حسب جازت و ستر ضاری را نصیاحه برای عمل و دخل

مجلس در این روز که از راه آمدند از راه نادانی و خود سری بی آنکه حقیقت حال را در دست
گرفته اند و از دست هزار سوار و پیاده منع توپخانه سنگین و دیگر آلات حرب و عمل سرکار انگریزی
آوردند و شروع نمودند و بفره منت فاسد و بناست عهد شکنی با محمد حسین و اینها
مردان را بر جنگ نیز بست یافته و خواسته بودند که بعد غالب بدن برفج انگلیسی ظاهر شود
و اینها را از انگریزان ساز و آرد فل کنند و سپهرش را بر دهشته و کیر را بر ریاست مامور نشانند
که بر بفره امیر که اندک بفره بود قدرت یافته و از هر طرف حاکم خاسر کرده و دیده و تیر گویند که
سکین از پنج جالعه بعد جنگ دوم با سوم که مغلوب بنهزم شده بود و خیال کردند که سنجک
و نبای نامردم در واقع ستر برات فک کش زنت بهر صورت که ممکن باشد رفته آن صاحب را
با کشت پس پنج سوار سبکان بدین راه در مقامی رسیدند که در آنجا صاحب کشتن در میان حلقه
جبار صاحبان انگریز بود اول با و از ایند پرسیدند که فلان صاحب کجاست با او کار نمی آیم
و آخر آن صاحب رهنماخته دو سوار برق و ابر روی پوشش کرده مضربها می کشیدند
کشتن را کشند و خود هم از دست دیگر صاحبان مقتول گردیدند اگر خیال و قیامت از جهالت
یکه نشی این فرزند بعید نیست و سابق ازین اکثر سرداران بکه در مقام امرت سر که جای تیره و
پرستگاه که همان نیت سکوت میداشتند و لا مهور مقام فردوگاه لشکر خجست بکه بود و آخر فرقه
رئیس فکوز آزاد را ریاسته خود ساخت و خانه و عمارات تعمیر کرده سلاطین نموریه سکونت میکرد
و در میان امرت سر و لا مهور خانه بیت پنج گره کرده است مردم شب مانده از امرت سر و لا مهور
بروند و چا و نی له بیانه و غیره و ز پور بر دو بر کناره شش تلج و قهند و دریای مذکور سر حیل
سرکار انگریزی و سکبانست و فاصله در میان له بیانه و ز پور چیل و چکرو است و ملک پنجاب
در میان پنج دریا واقع است و لهذا آنرا پنجاب گویند دریای اول آن که جانب شرقی پنجاب است
تلج است دوم دریای بیاس سوم را و سی چهارم چناب پنجم جلم و در میان این پنج دریا
چهار دو آب اند در میان دو آب شرقی که در میان تلج و بیاس واقع است چا و نی جانند

بازار

بازار

فرار یافته و در دو آب و دم که در میان دریای بیاس و رود سیح بلوچ چاهانی
واقع و از آن مان که فوج انگریزی در آن ملک فتنه است دم آنجا از ایل کوه و بار
بر داشته بودند یکی بسبب اینکه در مسیت و کیم باج ۳۴ عیسوی پیرهای گوز و لایبی که در
قلعه لاهور که حفاظت شهر ستاده پره میزدند که در آخر روز کاوان از چاهگاه برشته میبار
قصد رفتن در شهر کردند یک کس گوره که بر پره خود مسلح استاده بود و کاوان از رفتن بجات
اجتماعی مانع شد تا دم آیند و روز در میان دروازه بدین جانوران ضرب شد چنانچه یک کاه
بلا قصد اراده از دست او کشته شد مردم شهر که همه نبود بودند و کاوان را بند کرده آماده
شدند و میر لارنس اجنت دومه صاحبان دیگر نیایده با قصد رفتن در مقام بلوانند و نام
بازاری از شرف و فساد باز و از آن البهان از هر چهار طرف بر صاحبان شک و دزد چنانچه سب
اجنت و یک کپتان از شک فی شان زخمی خفیف بر چهره و اطراف برداشته بر یکا بنهای
و پس آمدند و فوراً جنت سواران انگریزی برای سزادی و گرفتار کردن بلوانیان رسید
صاحب جنت بمقتضای انشندی عمل بر بادی اکار فرموده سواران گفته فرستاد که بقالان
از دور ترسانیده متفرق سازند و قصد گرفتاری زد و خودشان نماینده زیرا که سزادی ایشان
موقوف بر تجویز راجه لال سنگه وزیر است روز دیگر اهلکاران در بار لاهور کسانی که سب بلوا
شده بودند بضرر شلاق و هم بغضه و اخذ جرمانه قرار واقعی تنبیه و کوشال ساختند و سب
بلوای دم این شد که بعضی سپاهیان سلاطین کتیب حاضر برای مقرر کردن یکد و دکان
بقر قصاب فروخته شدن گوشت گا و در بازار چاهانی آنجا از صاحب بشتر اجازت میخواستند
صاحب صوف اجازت آن داد و سکبان باشند بجا میسران این امر بسیار ناراض شدند و
از ایشان نزد صاحب موصوف رفته برای موقوفی دکان بقر قصاب را ایجاد درخواست
صاحب فرمود این درخواست شما بجا است زیرا که در بازار لشکر انگریزی شمارچه پروکاست
و بودن این چنین دکان در فوج انگریزی برای گورهای ولایتی بر ضرورت کجاست که سب

اسباب عدم تنوری درخاست افروخته و درخشم شده چوب سنگ دن بر مردم آنجا
 حکم که به صاحبان اگر نیز شرح کرده و ساعت بساعت مردم مقوم شان فرایم شده
 بواسطه عظیم نمودن و چون چند کس از سنگ چوب آنها مجروح گشتند سواران حاله اکثر
 در حیدر به موجب ایامی صاحب کشترا آنجا قریب صد و صد کس را گرفتار کرده قید کردند
 باقی بواسطه آنکه که بخت رفته بود مذمت نیامد و اکنون چند دکان بقصر قصابان و چکان
 جالند به مقرر شده اند گوشت گاوی تلف و علانیه در آنجا فروخته می شود و نیز گوشت برکاه
 لار و صاحب بهادر در امت سرتر رفیع بردند کلاب سگ بمشاده گوشت کا و در میان
 بازار حشمت سواران کوره ولایتی هم کباب لار و صاحب مدوح بوجوب نصب می شود
 بسیار رنجیده و طعنی خاطر گردید و از فرط رنج و ملال بهانه یاری سوار شد و بخیو لار و صاحب
 حاضر گشت آخر عند اطلب حاضر شده عرض کرد که در مذمت ماسکبان کا و کشتی بسیار
 ممنوع است مقتدایان مادرین باب نوشته اند که هر سگ کا و راکشته و با گوشت آزار پیدا
 و حبست که بشرط داشتن قدرت کشنده کا و راکشته و فوج کند و یا خود را بکشد امرت
 از قدیم پستگاه سبکان است مردم این مقام را بسیار عظیم و گرامی می کنیم و لهذا امر را که مذمت
 مذمت ما باشد و آنجا دیدن نمیتوانیم لار و صاحب فرمود آنچه شما گفتید درست و ما حفظ
 مراتب خصوصاً پاسداری مذمت و دین هر یک قوم مرکوز خاطر و ملحوظ می باشد که این امر که
 شما شکایت آن کردید در اینجا بجزوری عمل آمده زیرا که خدای مردم ولایت ما نیست و از کار
 سبب و ولایتی بر روز داده میشود کلاب سگ گزارش کرد اگر بجای گوشت کا و گوشت بز و میش
 از سر کار بفعول ولایتی عنایت شود قباحی ندارد و ارشاد شد این قدر بز و میش در سفر و مهم از گاو
 می رسد و علانیه و دو چند به چند صرف در گوشت بز و میش خواهد افتاد و سوار مذکور عرض کرد که
 بهر بانی این آن مجتبی رزان نموده است هر قدر که در فوج ولایت متعینه امرت سر میش
 بگذرد مردمان بنده هر روز خواهند رسانید لار و صاحب فرمودند از این چه بهتر چنانچه با

و کلاب سنگه حکم لار و صاحب منادی در باب اجتماع کا کوشی در شهر آمد و رسید که گویند بکوشید
یا و روز از منادی مذکور شخصی کشمیری مسلمان کا و برادر کان خود فوج کرد چون این خبر ملاقات
شد حکم سبزه و شمشیر آن کشمیری شد زیرا که او بعد منادی حضور رزم تکب این ارشد و جلالت حکم
حضور نمود باری سبب پارش بعض از تاجران عمد کشمیر قصور شمعاف و حکم بکوشن زیر جرمانه
از آن کس صادر شد چنانچه کا کشمیریان برای حفظ آبروی مفهوم خود زجر مانده را در این کار بخت
و از آن روز مردم راجه کلاب سنگه که نزد میس را بقدر حاجت در محبت سواران و پیش کوره
و لایق میرسانیدند و میت آن از سر کاراگریزی می یافت و در میان کثرت سپاه و
استحکامی فوج لاہور و عمد مها راجه رحمت سنگه رئیس سابق لاہور
زبان کسی که سالها سال در لاہور بود و شنیده شد که رحمت سنگه مذکور مع سوار و پیاده و
توپخانه را از ورود و سلاح و غیره از آلات حرب و سایر اسلحان چنان آراسته کرده بود که بوقت
قواعد کردن پیش پای پیاده و محبت سواران او در میدان سبب فساد شاع آفتاب
سلاح مصقول و شفاف شان نظر تاشانان خیر کی میگرد و گویند بر که کمانش صاحب باره
شناختن شاه شجاع الملک بخت سلطنت کابل و قندهار و سوجا افغانان شد و انشائی او که
ایشان مع افواج اگریزی و توپخانه در لاہور افتاد رحمت سنگه که در آن زمان بقید حیات بود بسیار
دوستی و اتحادیکه با سر کاراگریزی سپید بخت کمانش صاحب رابع نامی فوج بمباری تاسه و زور
لاہور قیام نموده رسم ضیافت صاحبان عالی شان و مستوفان فوج بر حسب درجه و مرتبه
و رسم دعوت کل سپاه با توسع و کشاده دلی نمود و درین وقت بکروند ملاحظه سپاه اگریزی و کلاب
قواعد شان کرد و روز دوم سپاه خود را از رحمت سواران و پیش پای پیاده و توپخانه
صاحبان اگریزی را ملاحظه کنانید ناظرین بر دو فوج میکنند که زرق و برق و ردی سپاه پیاده
صفائی و شفاف ساز و ویران و چالاکي مردم توپخانه لاہور بوقت شلک و دن نشانی کنند
و در دیگر طرف قواعد برابر فوج اگریزی بود بلکه در بعض امور سبقت و پیشی بر فوج اگریزی بود

بر بودند چنانچه افسران افواج انگریزی بتعلیم ارتش اسکی فوج سبکبان بنودند و رئیس فوج
 انگریزین استند و مال انزیش بود با علما و این فوج خود کای قصد مقابلہ با سرکار انگریزی کرده
 زیرا که او خوب سید است که مد اهل و نقل بسیار فرق است و درین زمانه تدبیر جنگی با مداری
 با اهل ولایت ختم است که بظاہر کسی از اهل هند تعلیم مردم ولایت فوج خود را از پوشانید
 و روی خود که موضع قواعد و لشکر زنی نیار کند و لیکن بوقت جنگ هر کجا مداری مثل فوج
 انگریزی بنحوا در گذر از آنکه افسران انگریز بوقت جنگ بر حسب دستور بعضی سپه سوار بعضی
 پیاده از صفوف سپاه چند قدم پیشتر مستاده میشوند و بذات خود با حریف بجنگند و سپاه
 با تدبیر بجنگانند و سپاه ایشان بموجب قواعد و شش دای عادی را بر او جنگ در تبعیت
 افسران خود میباشند و فوج جنگ و غیر جنگ ایشان را یکسان نمایند و بمشاید حال افسران
 فوج خویش از جزلان و کرنیطان و دیگر عمده داران که در وقت مقابلہ با حریف پیشتر
 می ایستند شجاعت و دلیری در دم سپاه نیز بالضرور پیدا میشود و حسب پاداری و حیا
 صاحبان انگریز در جنگ چند وجه است اول آنکه سید نند که بایان در ملک غیر مستقیم کر خسته
 خواهیم رفت اگر در معرکه جنگ کشند کردیم موجب ادای حقوق سرکار که برگردن است
 خواهد شد و بجهت نیکنامی در قوم و ملک ما تصور لهذا کشند شدن خود در زخم برادر نه بر
 فرار هیچ سید بند و نیز هر فردی از ایشان حکیم و مجرب به کار و دشمنانست بقیقین سید اند که در ملک
 نیست مگر زنده خواهیم ماند بر حسب غالب آمده و در ملک دولت و متصرف شده حکمرانی قائم
 کرد و اگر کشند شویم قوم ما حکومت خواهد کرد و در صورت حسین در میان قوم و محبتان خود
 از بجای تالیفات و است و ترساری خواهیم برداشت و مغرول شده درخواهند و هر کار
 خواهیم افتاد بخلاف سپاه هند و افسران آنها که در جنگ بمقابلہ حریف اول تصور مرگ داشته اند
 خود کرده و بجو اسس کرده سر رشته تدبیر و جنگانیدن سپاه را در دست میدهند و در اندک
 نیمه و غلبه حریف موت خود را استیقین و نسبت پیشتر از سپاه فرار را بر فرار بسیار میکنند و فوج بهم

به نسبت فرمان خود ناگزیر راه گریزی بجایید و بمقام از حال آرستی فوج قاسم علی خان
 مناسبت مقام مرقوم میکرد و معنی چکا و نواب مذکور بجای میر محمد جعفر خان مناسبت
 بنحاله و بهرام شد بود و باش خود از نشاند آباد ترک نموده در مقام موکیر به تمامتی نژد
 و در آنجا کرکین خان نامی ارمنی را جنرال فوج خود ساخته سپاه توپخانه را خوب آراستگی
 گویند که فوج او نیز مثل فوج انگریزی در قواعد و تفنگ زنی و توپ دازی و هم از روی
 ساز و براق خوب تیار شده بود نواب قاسم علی خان مذکور با عوامی که کسین خان مذکور چنان
 تصور کرد که اکنون فوج بابا فوج انگریزی برابر و بیه پله است بلکه در کثرت از پیشین عجز و
 و پندار با االیان سرکار انگریزی در امتیاز و مزایای ویر طاش کرد و حال آنکه سرکار موسوم
 بود و بعنایت االیان آن سرکار این چنین ایستاد که از ایافته بود با جمله عوین بقدر طول کشید
 و اراده جنگ مصمم نموده شش الدوله لارڈ و شترت کورنیز قبل آن زمان که دوست قاسم علی خان
 بحسب اتفاق از کلکته برای مداخله کوئی تجارت کسینی در شهر پشته رفته و بعد مساوت از آنجا
 در نوکیر برای ملاقات نواب مذکور رستخیز بر و خان منور بعد تقدیم لوازم ضیافت گذرانید
 مخالفت قواعد فوج خود را که بر موسوم نمود و گورنر بعد و بدن تمامی افواج و توپخانه او
 بشا هده قواعد و چاکد سستی مرقوم توپخانه در شک زنی و درت افکنی بسیار تعریف کرد
 مافی الضمیر قاسم علی خان را از نمودن سپاه خود دریافت کرده بوقت مناسب دوستانه نوا
 مذکور را رضیعت کرد و گفت نواب صاحب فوج شما بهمه وجوه خوب آراسته و تیار است این
 سپاه بر دیگر میسان هندوستان که افضل مستند غالب میتوان شد مگر با عتقاد این فوج شما
 مقابل با فوج انگریزی نباید کرد که هرگز با آن عهده بر آنخواهید شد و اکنون شوکت اعتبار
 ریاست شما نسبت دیگر سرداران هندوستان اندکست مبادا که از جنگ کردن با انگریز
 آنرا بر باد دهید با مردم هر قدر که خواسته باشید در میانه و حجت بکنید با فوج مقابل نباید
 قاسم علی خان که در نشاه غرور و پندار با عوامی ارمنی مذکور را ندانم و موش بود و بیعت

این فوج
 در آنجا
 کرکین خان
 نامی ارمنی
 را جنرال
 فوج خود
 ساخته
 سپاه
 توپخانه
 را خوب
 آراستگی
 گویند
 که فوج
 او نیز
 مثل فوج
 انگریزی
 در قواعد
 و تفنگ
 زنی و
 توپ دازی
 و هم از
 روی
 ساز و
 براق
 خوب
 تیار
 شده
 بود

که عیسی از راه دوستی او را کرده بود نشود کیبارگی شریع بجنگ کرد و از فوج انگریزی
 در چند جا شکست فاحش خورده که بزبان درصوبه او در رفت و از نواب شجاع الدوله استمداد
 نمود و در انجام پناه نیافته و بدو حامی خود رسیده در حالت اضطراب بطرف بلال و مغربی فرار
 کرده رفت و با جاجانی نام و نشان برد و کرکین خان سپه سالار فوج او در صحن جنگ از دست
 سپاه خود در خارج محل مغلول گردید باز جمال ملک پنجاب رجوع نموده میثود زبانی اکثر ثقات
 دریافت شد که گل فوج مهاراجه بر خیت سکه سوامی افواجی که در ملتان پشاور و کاشمیر و غیره
 متعین بود قریب به هشتاد و پنج هزار سوار و پیاده جبار و لاهور موجود و سماند و آمدنی ملک او
 قریب دو نیم کرو رو سپه بود و آنچه در سال از دادن سپاه و دیگر مصارف پس انداز میشد
 داخل خزانه میساخت درین چنگا که سکبان با فوج انگریزی نموده بود مذقظ پیاده های فوج
 خالصه بودند و سواران آنها و یک جنگ مقابله کردند و مردم تماشا بین که بعد از جنگ
 اول یاد دوم برای دین مقتولان طرفین نصف جنگ رفته بودند میگویند که مقتولان سپاه
 انگریزی در منا کها دفن کرده بودند و لا شمای بکمان او یک حاکمیت شصت کس را شمار کردند
 بودند و سوامی آن در جابای سفرقه که افتاده بودند شمار کردند و نهند و همچنین سه جنگ دیگر
 شمار مقتولان ایشان را فاسن یاد کرد در بیان شروع در یاسن مهاراجه بر خیت سکه و بزرگان
 از ثقات سکنه دلی شنیده شد که در عهد میر سکه از طرف محمد شاه پادشاه دلی بصوبه اری بود
 با مور بود و برادری از سکبان بودند و یکی چرسا سکه دومی لبنا سکه و سومی محاسن سکه و این
 سه سوار از رسیدن خود بی نام و نشان در یک موضع از سواصنات لاهور شرکتی در
 بودند و حکم کردی آن سه سوار که در شرکا در صوبه دلی مذکور میکردند چرسا سکه که برادر کلان آن
 میر سه برادر و مرد چالاک و مو شیار بود و جرات کرده از سر کار بقصد آن موضع مشترک بنام خود
 نموده خرج آزاد چهل کار می ساخت نامت سه چهار سال سبب نزد کردن قرار و فوجی
 در آنجا خوب متعین شد و فی اجماع معارفی و راه و رسم با متعین بان و غیره نیز بهم رسانید و راه بلند و کجی

دوسه ده دیگر کجاستی را جاریه گرفت و بجای بند و بست آن نمود و خانه معتد به شد
 و بعد از آن قتل قیاست یک علفه را که جمیع یک و پیه بود نوشت و زود که فیکه
 و که تعلقداری تحصیل ملک کماحقه واقف کشته از غلقه داران معتبر و نامی شد آنچه کار
 بجز چشمتش نگه و پیه را مالک از سر کار شد و پر و پرزه خود را درست کرد و معتد و صید پیاو
 و چهل بجه سوار را نوکر خود داشته مثل زبیداران کلان سپهر میکرد و تا اینکه پسر منصوبدار
 لایم بقضاکر و چندی زوجه بیوه او انتظام صوبه لاهور کرده آمد فی ملک را مثل شوهر خود
 بر سال در سر کار پادشاهی ارسال میساخت و بعد فوت محمد شاه نوبت سلطنت باحمد شاه پسر
 و سلطنت و ملی سبب فتنه پروازی غازی الدین خان وزیر ابر و ضعیف ترکشت و علی کوثر
 پسر پادشاه از پیر ناخوش شد و بعضی استخیر ملا و شرفیه بطرف بهار رفت و در آنجا ناهنده
 و جنگ بین پسر حفیر علیخان صوبدار بنگاله و بهار مشغول ماند لغرض سبب فتور و بی انتظامی
 سلطنت و بزاران و عالمان آمد فی ملک را در سر کار پادشاهی فرستاده بلا خوف و خطر
 بنصف خود می آوردند چنانچه چراسنگه و بر دو برادرش که با خود متفق و شریک
 و تعلقداری بود و تا چند سال بناوت و ورزیده یک حبه نه بزوجه میر منو که بنام صوفی
 لاهور بود و دادند و نه در سر کار پادشاهی فرستادند برین سبب صاحب زر و فوج گردید
 و هرگاه وزیر مذکور بخبر و فریب احمد شاه پادشاه را قتل کنانید و علی کوثر پسر پادشاه
 شده و در ملی آمد و سرداران مغلیه مار لهما هم سلطنت او شتند مرزا نجف خان که بخشی
 و مار لهما هم سر کار پادشاهی شد بکل عالمان و زبیداران دور و نزدیک برای سر سلطنت
 خراج ملک تاکید و تهدید نوشت و بعضی اندیشه پیصال کرد و برخی بدو در سلطنت
 طالب نمود چنانچه در میان ایام چراسنگه و هر دو برادرش شمول دیگر زبیداران و مالک
 لاهور در ملی حاضر شدند مرزا نجف خان زکریا از آمد فی ملک نه و بقصر ایشان بود
 بابت منین باضیه از ایشان طلب ساخت و با وجود دخل کردن زر بسیار در سر کار پادشاهی

سرکار پادشاهی ایشان از محاسبه بجات نشد این بر سر برادر از خوف سیاست مخفیانه نهایت
 ترسان و لرزان بماند تا اینکه خدمت شرف الدوله که یکی از سرداران تورانی و دوست
 بنحیم المملک مرزا نجف خان بود معارفی پیدا نمودند و چند ماه در خدمت سردار مذکور
 انداخته رفت کرد و او را امری خود ساختند شرف الدوله که از بس جوانمرد و با مرد است
 بر حال تبار هین بر سر برادر که غریب الوطن و با انواع صعوبت مبتلا بودند ترحم نموده در
 خدمت نواب نجف خان پارش کرد و مرزا نجف خان که ممنون احسان شرف الدوله
 بود چنانچه شمه ازین حال غنیمت مرقوم خواهد شد بیاختار طرستان از محاسبه این بر سر برادر
 در گذشت بلکه خلعت بجالی علاقه که سابق نامزد ایشان بود داده امانت و حرمت
 رخصت را بهر ساخت و این بر سر برادر در وطن خود رسیده در رد و تحصیل علاقته
 خود که سیر حاصل بود بهر مشغول گردیدند و مساعدت بخت در زمان طفیل از آمدنی ملک
 چنان بول هم رسانیدند که صاحب هزار و هزار سوار و پیاده گردیدند و تاحیات بخت
 بار سال خراج و دیگر سبب پیش در خدمتش او را از خود راضی و خوشنود میداشتند تا آنکه
 بعد فوت مرزا نجف خان که مرد داشتند و صاحب تدبیر و شجاع بود و فتور عظیم در دلی داد
 و کل سرداران مغلیه از اقربا و رفقای خان مرحوم سبب نا اتفاقی و فتنه جدال از دست
 بگداز گشته شدند و چون از سرداران مذکور که کسی از خوف و بیست شان مجال تردید و
 نهشت میدان غالی شد و اسلحه الغری و صاحب شوکتی در سر کار پادشاهی ماند
 حکام کاد خان پیر ضابطه خان خلعت نجیب خان افغان که از دست در گیرین نشسته جوایز
 فابو و وقت بهر چنین جین نکبت فرس کمر بکمر می بسته تاگاه از کمین گاه بر جست
 با فوج رومیله در کاهجهان آباد رسد و شهر و قلعه بند و بست خود کرد و قلعه را با جارب
 غارت برد و رفت و پادشاه و شهر از کان کساختی و بی ادبی انجمنان کرد که عیب سلطنت
 بگذاشتند و با بنجار می و دیگر داری افاغنه رونق خاندان تیموریه بعد از خرابیها گذاردند

وزیر سابق اندک رسیده فی الجمله از سعی و کوشش بر زانعت خان بیاید و کسر و دران غلبه میزاید
 او آغاز شده بود باز دریم و بریم گشت و کسی را توجه و التفات بحال عالمان و زبندگان و دیگر
 نماند لهذا اکثر از ان سرکار پادشاهی را خصوصاً که از پای تخت دور بود و باز از ان دوری و فاصله
 هر یک بیرون ملک متصرف شده امیری صاحب فوجی شده و همان ایام چه بسا سکه و برادری
 خود را بختاب راجگی مشهور گردانیده سپاه را پیشان پیش نوکر داشتند و به نسبت فکر سگهان
 لاهور صاحب نام و نشان شدند و بعد فوت چرسا سکه و بهنا سکه که لاوله بود و زیارت
 کل چها سکه برادر سومی رسیده و بهنا سکه سه پسر دشت یکی رنجیت سکه و دو دیگر دو چو که عربت
 اکبر اولاد بهنا سکه و صاحب اقبال بود بعد فوت پدر خود بر ریاست پدر و برود و عوی خود
 چرسا سکه و بهنا سکه رئیس بالاستقلال شده و چون نیز اقبال و طالع او در ترقی و اوج بود
 ریاست موروثی ترقی کرده و از هر طرف میدان اخلاقی یافته فوج معتد به از سوار و پیاده
 سگهان بمقام خود ملازم دشت و بداد و دوش فراوان سعی و کوشش نمایان نموده فقه
 نامی ملک پنجاب و مبالغه و مزاحم متصرف گشت و بعد از تسلط و نظام در ملک پنجاب و فراهم
 نمودن خزانه بسیار و گنجه دشت فوجی چار و آرسنگی توپخانه بشمار طاعت و زور ملک گیری
 بهم رسانیده و در مرت قلیل صوبه بنان پشاور و کاشمیر و غیره ملکهای کوهستانی را از افغانان
 ششیر گرفته بران قاصص و متصرف گشت و خطاب و از راجگی بهار راجگی مشتبه گردید و از بهار پادشاهی
 می گویند در بیان شتم از حال شرف الدوله سردار تورانی که ذکرش بالا
 گذشت چون ذکر این سردار با قاربالا گذشت بود ذکر بعضی از حال ایشان در غایت مناسبت
 باید دانست که نام شرف الدوله قاسم جان باجیس است و منوطن خاص بخار و ایلی کوه
 و عهد شهادتی و ولی عهدی از احمد شاه پادشاه پدر عالیقدر خود تا خویش شده و طرف ملاد
 شرفیه توجه نمود و مقصد نحو صوبه بهار و شهر شیشه سعی و کوشش میفرمود و درین هنگام نواب جیس
 حاکم پورنیه نواسه مهابت جنگ هم با فوج خود برای امداد بهار کاب شهزاده نوسوف بود و

و بطرف دیگر صادق علی خان عرف میرن میر صفیر علی خان ناظم کماله مع فوج اگر نری در
 مقابل لشکر شهباده با سپاه انبوه و توپخانه ذاتی خود افتاده میخواست که شهباده را از تسخیر صوبه بیا
 که در عمل بود و بجای فوج اگر نری خود باز دارد و دوسه جنگ بهم میافین واقع گردید و تا وقت
 غالب بر علوب نیز نمیشد در میان ایام مرزا قاسم جان سردار مذکور با جمعیت پانصد سوار
 بمقام خود بقصد رفات شهباده از راه پور آمده قریب بمسکر شهباده رسید و درین وقت لشکر
 شهباده قریب بیست مقابل فوج حریف افتاده بود کونیه احمد شاه پادشاه دلی به لار و کلیو
 کوزیکه نوشته بود که شهباده علی کوهر فرزند مارا که ناخوش شده بدان طرف رفته است بطوریکه
 مقصور باشد و نه این صوب نماید لهذا فوج اگر نری که در مقابل شهباده بود قتالی با فوج او نکرد
 محض تاسیس خاطر ناظم کماله همراه میرن مذکور بود و میخواست که شهباده را خواه باشتی خود جنگ
 بی آنکه او را صدمه و آسیبی بریند در قاپو آورده مسیح و سالم با عت و احترام روانه شاهجهان
 بحضور پادشاه مدوح نماید هنوز این امر از قوه بغیر نیامده بود که فلک شهباده باز بازی میکر
 بر روی کار آورد که شتر حریف می آید از غرض مرزا قاسم جان بعد رسیدن در اینجا قصد کرد
 که فردا بجای شهباده فائز گردد و در خواست همگانی و حاضر باشی حضور او کند و بوقت
 با هم ایمان خود مشوره نمود که بوقت لازمست چه چیز بند شهباده باید که باند در بین فکر نمود
 بود که زبانی باشند کان آنجا شنید که کماله مع فوج که از اینجا صلح شش کرده است رسیده و چاه
 جانوران لشکر میرن سیده است مردم همای رسیده و اینجا منزل کرده صبح روانه لشکر
 خود گردانیدند مرزا قاسم جان بمجد و شعیبین انجمن دو صد سوار همراه علم جان برادر خود
 خود کرده برای سرک کرده آوردن سدفرا سواران تورانی برق وار رسیده و بر مر
 میرن که غافل در خواب بود و پیشین خوانده تمامی اسباب رسد رابع و در بخیر فیل چهارم
 شتر و پیاده کس تاوان و چهار و پنج سراز مفتولان مخالف تر شهباده در اینجا خود آوردند
 صبح قاسم جان بجای شهباده رسیده و امثال غیره بهاب رسد حریف رابع سر

بنده گذرانید شهزاده ازین حسن خدمت مرزا قاسم جان قبل ازین که ملازم بر کار او شده باشد
 بسیار خوش کردید خصوصاً از یافتن شتران بار برداری غیره زیرا که سبب نبودن بار برداری
 چشمه خاص حضور بر جاموشان و زنگاوان بار میشد بهر کیف همان روز شهزاده بکلیه می بخند
 نمایان قاسم جان را بعنایت خطاب شرف الدوله خلعت سرفراز فرمود و بی اتفاق از
 قضا و قدر در شب دوم با سوم از درود سردار مذکور در اردوی شهزاده در همین ترشح بر سر
 جانستان بر میرن افتاد و کونیند میرن بعد تناول طعام شب برای استراحت برنگی از
 شده بر حسب معمول فناء از قصه خوان می شنید و دو خادم بای و در میا لید میزد که میگفت نگاه
 آتش برق در غریب سستی او افتاده را بی ملک عدم شد و آن مرد و خدمتکار مع فناء که
 بعیت آقای خود نیز راه فایم بود و فادیر از خیال کسی را از خدمت و شتم و طلاع نشد و معلوم
 بود که بعد دو ساعت تبدیل خدمتکاران میرن میشد چون خدمتکار در حین و رفتند آقا
 خدمتکاران سابق را مع قصه گو بر فراش عدم غنوده یافتند و فتنه شور و او میاد و دستار
 بر دوشه افسران لشکر را خبر کردند و خبر چند ایشان بنا بر مصلحت حال مردن میرن را مخفی داشتند
 و علی الصباح لاش بجای او را لباس معمولی پوشانیده و بر مروج فیل نشانیده را از جانب
 راج محل برای کفن و دفن روانه ساختند تا فوج حریف شادان و لشکر را برسان نشود و با وجود
 این همه تکلف که کردند همان ساعت در لشکر او را خبر شائع شد و رفته رفته در لشکر شهزاده هم رسید
 علی الصباح شرف الدوله را خبر را شنیده بحضور شهزاده حاضر شد و قبل از نیکه شهزاده از خبر نگار
 کرد عرض کرد که حضرت را مبارک باشد شهزاده پرسید این چه مبارک باد است حضرت
 بر میرن چشم جو برق افتاد و او قصد هر مبارک شد و همین وقت لاش را در محفل شادانه
 راج محل ساخته اند و کونیند بعد سنج این واقعه افسران فوج انگریزی بپایام صلح و آشتی عقد
 شاهزاده فرستادند و آنچه مناسب وقت بود از عظیم توابع نسبت به شهزاده بعمل آوردند و جنگ
 را موقوف نمودند و از آنوقت پاسداری شهزاده میگوشتند و چنانچه کثیر از لشکر را لاش را

از نداد خود بخوار شهنشاده فرستاد و غرض از اینهمه مراعاتیکه گور زنده کور نسبت بشهرزاده در وقت
 که بی عمر سامان دور از پدر و خان مان خود بود که دخی بود که عنقریب سر بر سر شده با آوردن فصل
 این اجمال طولانی است که خلاصه آن نیست که معارف انحال خبر رسید که احمد پادشاه از
 مکر و خبیثی علی الدیخان زیر کشته شد و صاحبان انگریز حبس شد های شهرزاده در میان
 در موضع کبکولی جناب ایشا از تخت سلطنت هندوستان نشانیده نذر پاکد زانید نذر خدک و غیر
 پیشکش نذر از عالیجناب میر قاسم علی خان که او را بعد مغول ساختن میر جعفر علی خان ناظم
 بنگاله و غیره ساخته بودند و مانیدند و نیز شهنشاده ملک و پیر سال از آمدنی ملک بنگاله و بهار
 پادشاه جدید مقرر نمود و علی کوهر یعنی شاه عالم پادشاه از اطراف بهار خوش و خرم نصبت
 فرموده در آله آباد رونق افروز شد و قریب دو سال در اینجا اقامت فرمود و پنجم قیام پادشاه
 در آله آباد و کلیوار کلکته آموه نقد و دیارهای قبیله ولایت از طرف کپنی انگریز بهادر و پادشاه
 که زانید و در خواست دیوانی هر سه صوبه یعنی بنگاله و بهار و اوڑیسه نمود پادشاه بموجب عهد
 که سابق بوقت تشریف داشتن در اطراف پشته با افسران فوج انگریزی کرده بودند و
 صوبه های مذکوره بنام کپنی نوشته داد و گویند اگر شاه عالم در آله آباد تشریف میداشت بعد
 غلام قادر خان و وسیله مبتلانی شد که پادشاه بموجب غیب ارکان دولت هم مقتضای
 وطن بنجاب همان آباد که پای تخت سلاطین تیموریه از آبا و اجداد کرام او بود و تشریف و در آن
 ایام تمامی علاقجات اطراف دلی ملک در خاص شهر هم سوای قلمه مبارک و تصرف محل حاکمان
 بهر صورت بود و چون که شرف الدوله مذکور از حسین بلانت هم کاب پادشاه بوده و پیر می شد
 مانو که علی احمد و در محل جانان و حکومت این قوم ناگوار طبع اقدس پادشاه بود و بری دفعه از
 شان شرف الدوله را فرمود چنانچه هزاره کور مع سواران بهرایی خود که اکثر از بدراج و اقربا و
 عزیزان او بودند و شکله ملان جاث را از اکثر علاقجات اطراف دلی کر زانید و اخراج کرد و
 انچه بهرست پور بر ریافت این حال در ختم شده بقصد استیصال تورانیان با پنجاه هزار سوار جاث

نیکو
نیکو
نیکو

سوار شد و این نایب درین مهم قسم خورده بود که تا تو را نیلایان را استیصال نکند و نیست از تو علم
خوردن برین تمام است و سواران شرف الدوله را شست فوج جانان بهم که بود که تو را نیلایان
بمقتضای که **مِنْ فَتَاةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَتَاةً كَثِيرَةً** غالب آمده جانان را شکست
داد و مذکور نایب را چه مذکور که مرد جری و جسیم و زور و زور بود از صفوف فوج خود و پیشتر
را و دانید و خطاب بشکر تو را نیلایان کرده و غره بزرگ و گفت بر کسی که از شما سرور باشد بمقابل
من بیاید تا قوت و زور او را بیازمایم شرف الدوله بجز و شنیدن این کلام اسب را مانند
برق در مصاف جولان داده بمقابله حریف در آمد و گفت منم آنکس که تو ادرا می طلبی
سرور مذکور از تو جا بست ظاهری و از تنگی ساز و براق شرف الدوله ثابت شد که حقیقت
همین کس سرور لشکر تو را نیلایان است اسب را با اسب شرف الدوله قریب آورده و بی
بر شرف الدوله انداخت شرف الدوله که در فن سپاهگری و شسواری با هر و کمال بود از غا
زین جدا شده حمله حریف را خالی داد و فقط بر چوب دست چپ او که بر قاشق زین داشت شمشیرش
رسیده و مجروح ساخت و بعد خالی دادن حمله حریف را فوراً در خانه زین آمده و فنی را از علفان
کشیده چنان بکفش نه که تا گرد و باره شده و بر زمین افتاد و محمد بخش خان اکبر اولاد حسن و
سر پر خور سردار جاث را بریده و بر سر نیزه کرده بلند ساخت فوج جانان با وجود کثرت سردار
خود را بر شان نیزه دیده بر اسان گشت و بکبر خیت جمع نقد و سباب که در لشکر غنیم بود دست
تو را نیلایان در آمد و هر افسر می را ایشان صاحب لوف و مالک اسبان ضخیم و خرگاه شد شرف
که مرد دانا بود و فهمید که تو را نیلایان اکنون صاحب دولت و ثروت شده اند حکم می را تو را نیلایان
و برین سبب و فوج همیشه غفل و فتور خواهد پدید می آید که یکی از شهرزادگان در لشکر را بدست
تا از حکم او احد را بمجال مرتابی نباشد پس برین را زاده بحضور پادشاه رفت و بعد که از شنیدن
مستح عرض کرد که در فوج بودن کدام شهرزاده مناسب است پادشاه **مِنْ فَتَاةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فَتَاةً كَثِيرَةً** از شهرزادگان
مالیقت این را بداد و شرف الدوله عرض کرد که اگر شهرزاده نباشد یکی از عمندان در کار است

بعد از جنگی سرفراز فرموده معین بایزید از حکم بخشی بیم کسی نمیخواستی بخوابد کرد پادشاه فرمود
 نزد من از شما سبتمی زد و گیر نیست شما خلعت جنگی سیدیم شرف الدوله اندرید که اگر من
 خلعت جنگی میپوشم افسران فوج خواستند گفت که برای همین کار بحضور پادشاه رفته و بگو
 خود علی بن بخشی پوئیده آمده است اولی است که شخصی دیگر را برین خدمت مقرر کنند
 براه خود بایده بر دوشرف الدوله بعد بجا آوردن آداب عرض کرد که انخدودی انجام یاب
 خدمت نخواهد شد زیرا که از خبر گیری فوج فرصت ندارم صلاح دولت است که مرزا نجف خان را
 که لخواه ازان طلیل القدر و از چندی باسید پرورش پر دخت بر در دولت حاضر است
 خلعت این خدمت مرست شود لائق این کار پس شهنشست زیرا که شجاعت و شور و برود
 پادشاه این رای پسند کرده فرمود که همین وقت ایشان را بایزید شرف الدوله نزد نجف خان
 رفته گفت که من تا بعد از خدمت از خدمت گذاری جناب قاصر و نام بودم اکنون قابو یافته از
 با و شعله خدمت جنگی را برای آن صاحب مقرر کنند ام بهم اسد بر خیزد و بمراد من
 شود انقضای پادشاه مرزا نجف خان بیاد در بخشی فوج مقرر کرده روانه لشکر ساخت
 شجاعت و بیادری مرزا نجف خان که در شاهجهان آباد کرده بود و از بس شهرت دار و
 مستغنی از بیان است و مرزا موصوف همین سبب بیار محبت و اخلاص نسبت بشرف الدوله
 میداشت و بر قرآن شریف مقرر کرده بود که اگر مرا یک نان بهم میسر خواهد شد نصف آن را تو هم
 شرف الدوله و حسن زبان او خواهم ساخت و باظهار حسین الدین حسین خان بیاد
 یکی از بیم کان شرف الدوله از چنان دریافت شد که شرف الدوله مرزا قاسم خان
 بیاد در خدمت بخارا اول در سمرقند آمده رفیق حاکم آتاشا شد و در مزاج حاکم چند
 مداخلت بهم رسانید که مدار الهام کل ریاست او کرده مدتی دراز در آتاشا بود
 گذرانید و چون حاکم سمرقند در شکار کاهی که برای صید رفته بود بیک ناکاه بر یک
 پلنگ افتاد و کشته شد و در شرف الدوله سبب موافقت پسر حاکم که همیشه در شکار

اخراج و اتصال آدمی از اذن در هر قدر مناسب وقت مذکوره از میدان شکارگاه
 روانه مطرف هندوستان شد در آنوقت نزد او قریب سیزده هزار شرفی نقد سونی
 موسمان دیگر بود و چون لاهور رسید میر منو صوبه دار آنجا که جوانمرد و قد روان با شرف بود
 بوقت ملاقات با کمال شفقت عنایت پیش آمده شرف الدوله را رفیق و دوستی
 و هله کتختانی شان با صبیبه نظر یک خان هزاره که از سرداران جلیل القدر آنجا بود
 و ملک سنده را در جاگیر شرف الدوله داد چنانچه محمد بخش خان لدیج اندیک خان
 که تا تحریر این تاریخ در دلی زنده اند در سنده پیدا شد و پدر دومی شان قدردان سده بیک خان
 مخاطب با شرف الدوله والد معین الدین حسین خان مذکور هستند و شرف الدوله را
 دو برادر بودند یکی عالم جان و دیگر عارف جان الدنواب احمد بخش خان مجرم باطله
 شرف الدوله قریب ده سال در لاهور با کمال خوشی و رفعت عالی بسر کرد و چون منو شود
 لاهور فوت شد سبب همی و در همی امور صوبه لاهور برخاسته خاطر شده با پانصد
 سوار بقصد قافله شهبازده علی کو بهر جایا که مذکور شد و صوبه بهارفت ملازم جلیل
 ساخته ملازم سرکار او گردید و در عهد نواب آصف الدوله که در
 ملکه لکهنو آمده بود ازین جهان فانی بعالم جاودانی
 شتافت و اندک عسل با صواب
 تمام شد حله اول لاهور

حکله دوم از تاریخ حجاب

بسم الله الرحمن الرحيم

ستمه تاریخ لاہور کہ در ششم عشر سکہاں لاہور باز سر نصبا و شورش
 در سرکار انگریزی برداشته بودند قبل ازین نوکر بخانه وقایع کار
 شدہ بود کہ وانی چندہ والدہ مہاراجہ ولیپ سنگہ والی لاہور از قلعہ خاص پنجاب
 فساد و بہکا پردازی شیخ امام الدین محبوبہ دار مغول کشمیر کہ از یافتن خلوطہ در لال سنگہ
 وزیر مہاراجہ صاحب کہ بصلح و شورشہ رانی صاحبہ نوشتہ بود مردم اجہ کلاب سنگہ را
 در کشمیر قتل دادہ باعث غوریزی و فساد عظیم در آنجا شدہ بود در قلعہ کشمیر پور کہ
 بفاصلہ سہ مترل از لاہور واقع است بردوز و سردار لال سنگہ را بعد از مغول قتل
 از عہدہ وزارت در مقام اگر ہستیم ساختند و اکنون کہ را نصاحبہ از قلعہ کشمیر پور
 نیز اخراج کردہ در شہر بنارس بردہ اند سببی دیگر کہ عنقریب می آید بیان بکنند مخفی مباد
 کہ سابقین ازین نامت در از بعد مصالحہ و تصفیہ امور سرکار لاہور تمامی نظم و نسق در بار
 آنجا از سر بچہ لاریس تعلیم داشت زیرا کہ صاحب صوف و رای دہن جہدہ جلیلہ
 رزمنشی در بار مذکور از طرف سرکار انگریزی بعد مغولی سردار لال سنگہ خدمت وزارت
 سرکار مہاراجہ صاحب بن الذکر را نیز انجام میداد و چونکہ این صاحب زامور ریت
 آنجا کما فیہی اطلاع و آگاہی دہشت بنا بران درستی بکلی امور از کل و جزو آن در بار
 چنانکہ باید و شاید می نمود و سرداران آنجا است را کہ از وقت مہاراجہ رنجیت سنگہ
 وکیل ملک بعد از خود متفق و ہموار ساختہ چنان قسم را دادہ بود کہ ہر مقدمہ ریت
 کہ پیش شدہ کہ نا دران فکر و غور کردہ بجای خود تجویز نمایند اگر تجویز ایشان برای صاحب
 صورت است یا افاد حکم باجرامی آن میفرمود پس آن سرداران بمنزلہ ارباب
 حکم آن صاحب بود و خود رزمنش قائم مقام کور زجنرل و بیضوت بکلی امور آن ریت

در قبضه اختیار خود میداشت و با هر یکی از رؤسای و سرداران آنجا برفق و ملائمت پیش
می آمد بدین سبب هیچکس از امر او در عایای آنجا مزاحمت سرکار انگریزی در ریاست لاہور
ناراض نبود و چون سرلارنس صاحب مذکور از عہدہ رزیدنسی آنجا مستعفی شد بولایت
تشریف بردہ بجای او جناب مسترکاری صاحب بہادر مقرر گشت زیرا کہ این صاحب سابق
در وقت وقوع محاربات فیما بین بنگال و سرکار انگریزی سکرتر خاص نواب کور زجرل
لارڈ ہارڈنگ بہادر بود و نیز از جمیع امورات سرکار لاہور بخوبی واقف و دہشت بلکت
انفعا و مصالحہ فیما بین ہر دو سرکار و تحریر عہد نامہ و شروط آن صاحب بوصوف و
سرمجرا لارنس مذکور واسطہ شدہ بود و بطراز این ہمہ مراتب صاحبان کونسل کلکتہ کا صاحب
موصو را کہ داخل کونسل آنجا شدہ بود بر عہدہ رزیدنسی و وزارت ہر بار لاہور مقرر و مامور
فرمودند و این صاحب نیز مثل رزیدنٹ سابق ہمہ امور آنجا را با کمال مویشاری و بیادگیری
حسن انجام و انضام مینمود و لیکن چون بعد از فوت ہمارا جہ رنجیت سنگہ سبب شاست
اعمال نگوبیدہ سکھان کہ دوبارہ انگیر ایشان است و بقول آنکہ سبت چہ تیرہ شود مردار و کشت
ہمان آن کند کش نیاید کار بہ امری عجیب و غریب در لاہور از مردم آنجا سرزد کہ موجب
بدون این صاحب را از قطعہ شیخ پور و در شہر بنارس کردید و تفصیل اینحال برین منوال است کہ
بعض سرداران بدفنس و خیم العاقبہ برای افنا و اعدام تمامی صاحبان انگریز از حکام
افسران فوج کہ در لاہور بودند خانہ سالان و شاگرد پیشہ و غیرہ علامہ سکوت کہہ را کہ انتہام
و تباری طعام صاحبان در انخانہ از ایشان تعلق میداد و بطمع دان و زعفران و چاکیر با با خود
متفق ساختہ چنان قرار دادند کہ شاہجہ مردم ملکہ این خانہ شرکت در روزی کہ تمام افسران
فوج و حکام انگریزی کہ در لاہور مذہب برای خوردن طعام در انخانہ قصد کنند یکدیگر و روزہ نیز
مردم را اطلاع دہند تا شمار از ہر ملاعلی بہیم و شاہانرا در طعام و غلات ایشان داخل
کنند و بعد ازین کہ از تاثیر زہر آنہمہ جاعت انگریزان کیبار کی رہکاری کشور حکام و قضا

و فاش شوند در آن زمان بر کسی را از شما بخل فاخته و انعامات و افزه و جاگیر می دانی نسلا
بعد نسل داده برای دوام شمارستنی خواهیم ساخت و شاید پیشگی بینی قبل از بجا آوردن
این خدمت چند هزار روپیه نیز داده باشند تا این کرده بدل مصروف درین کار شود
باید داشت هر جا که صاحبان فوج اگر بزی بکثرت میباشد برای تخفیف اخراجات و هم برای
اینکه شب بوقت خوردن طعام عیب نگذاشته بلافاصله یکدکرو هم تماشای رقص و سماع
مرا میره و خود با خط و سروری بردارند در میان کسب یک خانه وسیع ساخته بکلی بسازند
و سالان طعام و غیره اشترای صرف زند بهین صاحبان که درین خانه شریک میباشند در
خانه همیا و موجود میدارند و برای بختن بر کونه طعام اگر بزی در آن خانه باور چنانچه در
و غیره حله و فله لازم میباشد و یک کس را برین حله سردار و حاکم بر کل میکنند تا ازین
مردم کار و خدمت گرفته مصارف هر روزه را مینویسایند و باشد چنانچه همین شخص سردار
را خاسان و این خانه را سکوت کبر کو بند بوقت معین بعد از شام هر روزه صاحبان
در آنجا رفته بعد تا دل طعام شغل مینوشی میکنند و در بعض اوقات که محفل رقص و سرود
قرار مییابد در آن روز تمامی فوج بکلی حکام نیز شریک طعام این خانه میگردد و با بجمه سکوت
که اکثر ذیل قوم و کینه میباشد با سرداران بطبع زرموا فی کشته از راه کورنگی و سفاکت
ام قبیح مستعد و آماده شدند و وزیر را از آنها گرفته بر حسب عهده و خدمت خود تقسیم کرده
گرفته کوبند و بختی این امر بکثرت قسم بر حسب عقیده هر یک و نوشتن سرداران و قرار
برای دادن انعام و جاگیر با بعض این خدمت یکد و عهده بگذشت و بعد از
بجه امور حسیب بخواه طر فین و اطمینان خاطر فریضین عزم با مجرم و اراده مصمم آن بجه
کو نه ندیشان بر آن قرار یافته بر کسی در کین و جویای وقت نشست تا اینکه بحسب اقبال
صاحب مهنه سکوت کبر بخاسان آن خانه حکم داد که فردا بتقریب رقص و سرود محفل در
خانه و کور مستعد خواهد شد و تمامی صاحبان فوج و حاکمان لاهور در آن مجمع خواهند

[illegible]

با سر داران سکه و مسعد و آماده شدن آنها بران کار زشت صاف و صریح معلوم دیدیم
 نیز از صند و قیافه افکار نامهای نوشته ایشان دست آمد و بعضی از آن بمجموعه رجتم
 اقرار شرکت خود در آن کار بود و در حال شمول کید که را ظاهر ساختند گویند روزی که در جم
 شا کو به پیشه سکوت کبر و بعضی سر داران سکه نزد صاحب رزیزیت بثبوت سبب صانع
 از آن روز گشتنبه بود و در آن روز عیسوی مذمبان تحیک کار از امور دنیوی نمی گشتند
 و اکثر اوقات در عبادت مشغول میباشند که صاحب رزیزیت سبب ایندلی غیظ و غضب
 حکم کرد که آنهمه مجرمین را بر پا داده کرده از خلق بکشند و قتل نمایند هر چند بعضی صاحبان
 رزیزیت را گفتند امر و قتل کردن این گروه را که روز عبادت ما مردم است بوقوف
 بر فردا دارم صاحب رزیزیت جواب داد مجرمین را از خصوصاً چنین جرم سنگین که بخی نریز
 حکام و دیگر بمقوم ایشان بوجه از راه کرد و فریب شد باشد بمنزله سیاست ساندین
 عین عبادت و حکم اخذ است و هم موافق قول حکما بلیت سنگ در دست و در سنگ
 ست رانی بود فوسوس در ملک الغرض همان روز گشتنبه آن جمیع را این دیار
 است از خلق بکشند تا موجب عبرت و خوف دیگران شوند گویند بمجلس آن اهل سبک
 شخصی باشند که کشمیر بود چون نوبت قتل او رسید عمر من کرد اگر چه مردم منافی کرد
 و دیگر از نام کسانی را که درین امر شریک بودند نشان دهم صاحب رزیزیت مصطفی
 او را مصاف فرموده از قتل شدن برهانید و نام دیگر کسانی را که سر داران را مواز بجهله
 نام رانی چند از کثرت و کثرت را ایضا صاحبه قریب دو ملک و پیه را بشاکر و پیشه سکوت کبر
 بشهر تقدیم این خدمت دادن قبول کرده بودند چنانچه چند نفر از رویه هم از سر کار
 ایشان مردم مذکور رسیدند که عند تحقیق تحیک خط و نوشته را ایضا صاحبه و محققه میباشند
 لهذا صاحب رزیزیت حجت که رانی صاحبه از قلمه شیخو پور بر بار الا بطالبه
 انکشاف این امر نماید بران خط طلب نام را ایضا صاحب فرستاد و چون با وجه طلب

روانه لاہور گردید و در اثنای راه بمقامی رسید کہ یک راہ از ان سبط فرزند پور میرفت
 و راہ دیگر بجانب لاہور چند کھنہ سپاہی بسر کرد کی یکی از افسران فوج انگریزی در انجا
 رسیدہ را بنصاحبہ را بطرف قلعہ فرزند پور برد و بعد از قیام چند روز در انجا اوراد و
 لہ بیانہ آوردن بعد حکم رسید کہ را بنصاحبہ را از ملک پنجاب خارج کردہ و عمل
 سرکار انگریزی بمقام بنارس کہ جای تیرہ کلان ہندوست برودہ بمقیم سازند چنانچہ نہایت
 طولی کا و کردہ در شہر مذکور رفتہ تا آخر بحال کہ او اہل ماہ اکتوبر ۱۸۵۸ عیسوی مطابق شریف
 ذیقعدہ ۱۲۷۹ ہجری بود در انجا زندہ و محبس و سالم تشریف میدادند و در ہمان ایام
 خبر فوت شدن ایشان کہ شائع شدہ بود غلط محضست و ہر گاہ را بنصاحبہ را و فرزند پور
 و باو لہ بیانہ متحقق شد کہ مرا از عمل لاہور و ملک پنجاب خارج کردہ و عمل سرکار انگریز
 بہندوستان خواہند بردہ در خواہست نمودند کہ زر نقدہ و جواہرات و غیرہ اسباب
 من قریب دوازده لک روپیہ در قلعہ شیخوپورست آئینہ را طلبیدہ و حالہ ام نمایند چنانچہ
 و جواہر و غیرہ اثاثہ ذاتی را بنصاحبہ را از قلعہ مذکور طلبیدہ تفویض شان نمودند و چون
 باین عمہ احوال و احوال و اجناس و اموال خود در خطاطیت فوج سرکاری بمقام بنارس
 رسیدند اہالیان سرکار انگریزی بودن اینہم نقد و حبس بسیار نزد را بنصاحبہ مصلحت
 داشتند بعد تمین قیمت ہر یک رقم جواہر از جواہر بنارس مع زر نقدہ بطریق انت
 در خانہ سرکاری بکشد ہشتند بدین خیال و اندیشہ کہ مباد اسباب داشتن قدرت بر
 زرو جواہر باز صد رفتہ و فساد نشود و مشہورست کہ را بنصاحبہ بوقت سوار کردن ایشان
 را بقصد بردن در بنارس بغراق ترک وطن بالوت و مفارقت فرزند از جہت بعضی ہوا
 دلپسندگی بسیار کردہ و زاری و فغان و بیقراری نمودہ از بس تاسف و حشر بردودت
 خود را چنان بزور کمر بر زمین زدند کہ دستہای شان متورم و مہجوع گردیدند و سردار
 لال سنگہ وزیر مغول در اگرہ باجمیت صد و صد کس از خدم و حشم و سوار سپاہی

ذاتی خود میتمست چوکی و پیر سرکاری هم بر مکان او میباشند و هرگاه برای کتساب
 نمودن یا برای ملاقات صاحبان آنجا سوار میشو و چندتا سواران سرکاری برای چنانکه
 همراه میروند و سواران رنجور سنگه و سردار دینانته و دیگر سرداران با شتاب شمول و
 شریک بودن آنها در غصه و فتنه پردازی عکله سکوت که بر نظر بند گردیدند و بحضور
 مهاراجه صاحب رفتن نمیدانند و بعد ازین معامله که ذکر شد اکنون اعنا و حکام و فرائد
 فوج انگریزی بر یکپ از سرداران و سپاه و بار لا مهور باقی مانده چوکی و پیر سپاهیان
 گور و ولایتی در محل دیوانخانه خاص و عام مهاراجه صاحب میاند و این سرداران
 که از راه نادانی و جنون عیسی فکری برای صاحبان کرده بودند و محض عیب و بلا بودند
 بود چه غرض ایشان ازین تدبیر همین خواهد بود که عمل انگریزی از لا مهور برخیزد و بار
 اختیار کلی شل سابق حاصل گردد و این امر بوقوع تدبیر ایشان نیز مقصور نبود چه ازین
 شصت و هفتاد صاحبان مطلب ایشان حاصل نمیشد ملک هزارها مردم از متعلقان
 ایشان در قصاص صاحبان کشته میشدند و غیب نبود که در آنصورت در لا مهور قتل
 عام میشد و فتنه عظیم برنجوست حفظ در عوض خون و صاحبان که در میان کشته شده بودند
 چه قیامت در انجا بر پا شهر و قلعه هر دو از کوله های بم سوخته و ویران گردیدند و ابل قلعه
 مقتول و اسیر گشتند در بیان سبب نزاع و جنگ کردن افواج
 انگریزی با دیوان مولراج صوبه دار ملتان سپه سالار سکته
 بر آنکه سالار سکته نامی پردیوان مولراج از عهد مهاراجه رنجیت سکته بصوبه داری
 ملتان منصوب و مانور بود و سال بسال از مالکزاری صوبه ملتان را تمام و کمال
 در سرکار لا مهور میرسانید و کار غنمی بیانی سال تمام از اهلکاران سرکاری گرفته
 پیش خود میداشت و هم ملک از حسن تردد و نظام او آباد و سرسبز و رعایا از عدل
 و انصاف او رنج و خوشنود بود و خود نیز در همه امور تابع و فرمان بردار در بار بود

همانند بن سبب امان مرکار بر حال او مصروف بود و بعد فوت او صوبه بلتان مولج
 پسرش که ذیل در امور ریاست پر خود بود و عهده دیوانی آنجا تعلق برداشت تقریر
 یافت و او هم مثل پر خود در سال خراج توقف ننمود و مدام در نظام ملک مصروف
 بوده بجزرم و هوشیاری از آشوب و فتنه و فساد سرداران لاهور محفوظ میماند و علوم
 ممکنان است که همین سرداران و سپاه ملک پنجاب بعد از مهاراجه نجیب سنگه سپاهی
 سرداران بانام و نشان قوم خود را قتل و سبا خانها را تسبیح و برباد کرده اند و
 باقیانندگان ایشان که بافضل قدرت و طاقت آن مزار مذکور خود کسی را قتل و عمارت
 کنند مگر تا هم بغریب و حیل و خاکیان بربادی یکدیگر میباشند چنانچه سرداران دربار لاهور که
 در امور ریاست و مهم در مزاج رزمینث آنجانی ابله و اخلی داشتند در پی تخریب
 مولراج افتاده خویشند که او را به بهانه گرفتن محاسبه دربار لاهور طلبیده قید و ذیل
 و خوار سازند لکن او را با جازت رزمینث از بلتان در لاهور طلبیده مذمولراج حال
 مافی الضمیر ایشان دریافته در رفتن لاهور تامل نمود و چون اهلکاران در طلب و هزار
 و مبالغه نمودند و کفنه فرستاد که من بدون دهنه و سر می صاحب رزمینث در لاهور حاضر
 شدن نمیتوانم اگر صاحب مدح مرا بعد از طمعیان طلب فرماید بالراس العین حاضر شود
 و حساب را بمانیده زردنه خود را که خواهد برآمد ادا خواهم ساخت چنانچه درخواست
 بحضور رزمینث منظور گردید و صاحب از افسران انگریزی در بلتان فرستاد
 مولراج را در لاهور طلب فرمود دیوان مذکور همراه افسران دربار آنجا حاضر شده
 محاسبه را از ابتدای صوبه اری خود لغایت حال ابل در قهر بمانید و آنچه از تسلیل و
 کثرت دهنه او برآمده بود همانجا ادا ساخته فیصلنامه و فارغ غلطی مهری اهلکاران محال نمود
 و بعد از رخصت شدن از رزمینث بهادر و مهاراجه دلیپ سنگه و غیره کار بر داری
 آنجا بلتان معاودت کرد و چون سه داران لاهور را نیامد دیوان مذکور

از طلب خود نشان بدون ذمه داری صاحب رزیدنت ناگوار گردید لهذا خجسته خود را
 باز یکبارم حیل و راهی طلبیده شسته و محضه اندازم چنانکه بعد از صلاح و مشوره او را تا نا طلب
 داشته تا آید حساب بام صوبه داری پدر خود مایل نکه را از عهد مهاراجه محبت نکه لغت
 روز و فاش بهما نداد و در جواب نوشت پدرم مایل نکه حساب هر ساله مع زرا کتاری
 و سرکار میفرستاد و رسید آن گرفته نزد خود موجود میداشت چنانچه نقول آنرا ارسال
 نگیدایم و اگر با اینهمه شمار حساب پدرم شکلی شبیهی باشد آنرا از دفتر سرکاری درشت
 نمایند و علاوه همیدن حساب پدرم از من بنیاید حساب وقت صوبه داری اش تعلق
 بخودش داشت نه از من بهر کیف اکنون آمدن من در اینجا ضرورت ندارد اهلکاران
 و دبار لا مورد غنیمت بخیر او را حمل بر برد و سرکشی او نموده این صاحب رزیدنت اجازت عزل
 او از صوبه داری نشان و دفتر دیگری بجای او خواستند و حسب اجازت صاحب صوبه
 فرمان معزولی بنام دیوان مولراج از صوبه داری نشان نوشته سردار کمان نکه را به حکومت
 آنجا متب کزدند و او را به دو کس از افسران فوج انگریزی کرده روانه نشان ساختند
 تا صاحبان بوضوح و در این رفته کلیدهای قلعه و خزانه آنجا را از حاکم معزول بحاکم
 منصوب دهنده و پسند عمل فذل و در صوبه مذکور بختانند و چون سردار کمان نکه و
 آن بر دو نفر سلطان رسیده و جنبهای خود که بیرون قلعه نصب کرده بودند فرود آمدند
 دیوان مولراج از سر اخلاص میباز پیش آمده رسم احوالی پرسید و دعوت حسب شالان
 رتبه عمل آورد و بعد از دو سه روز افسران مذکور به دیوان مولراج گفته فرستادند که
 ما بین خود یکگاه ما و قلعه جانی قرار دهند تا فرود ما و شاجریده در اینجا رفته بعد از ملاقات
 یکدیگر احکام سرکار را بشما ببلنج نمایم مولراج گفته فرستاد که بموجب ایامی آنصاحبان
 ظان مقام را که در وسط واقع است برای ملاقات قرار دادم و خدا فلان وقت در اینجا
 حاضر خواهد شد باید که شما صاحبان نیز در اینجا قدم رنجه فرمایید الغرض فرود وقت معین

و چون مولاج باد و سردار خود از سکبان در مقام مذکور رفته با افسران که چند لحظه پیشتر
 در بخار رفته بودند ملاقات نموده نشست صاحبان بعد از استفسار خبر و عافیت نظر فرمودند
 و چون شوق سیمبولج فرمودند که ما بر دو صاحبان صرف برای همین همراهی و کسب
 صوبه در حال نشان آمده ایم تا فرمان معزولی بشما داده کلیدهای قلعه و خزانه سرکار شما
 بر سر در گذارد ما بنده و بیم پس شمارا لازمست که بزودی تمیل این حکم نماید و بفرمان
 کلیدها موجود و حاضرند و مراد دادن آن برادر که آن سنگنه هیچ عذر و تعللی نیست
 کما از قدیم الایام از سلاطین و حکام پیشین در تصویب چنان دستورست که بر گاه که برادر
 جدید از طرف سرکار مقرر شده می آید صوبه از معزول و منصوب برود و در سرکار شایع میاید
 نمائی رفته کلید را بصوبه از جدید تفویض مینمایند درین صورت سردار که آن سنگنه را
 همراه من بدرگاه مذکور و دمن کلید را ملاقات تفویض و و نایم که ظهور نمایی موجب نیست
 طرفین مشورت صاحبان انگریز که متقد درگاه و اینچنین رسوم نیستند بنده هم شده مولاج
 گفتند که این چه سخن بیوفونی و حافت را پیش صاحبان میگوی بدرگاه غلان در ویش
 رفتن و کلید را در آنجا سپردن چه معنی دارد امور ریاست را با درگاه چه علقه است معلوم
 میشود که در دادن کلید عذر و حیل میکنی در حق تو بیترست که کلید را همین ساعت ببری
 ما بر دو صاحبان که آن حواله نمائی و بدون دادن کلید از بخار رفتن نخواهی یافت
 مگر آن که مرد متعل و نال از پیش بود کلام افسران را شنیده و فروخته نشد و بلاست
 جواب بصاحبان داد و گفت من دستور این ملک را بصورت شما صاحبان ظالم بر کردم نه
 برای دادن کلید یا حیل نمودم بهر کعب هر چه مرضی شما صاحبان خواهد بود زبان عمل خودم
 نمود مگر سرداران سکه که همراه او بودند گفت و گویی صاحبان را شنیده بسیار فروخته و
 برهم شده مولاج را علامت کردند و گفتند که تو سخت بی غیرت هستی این چنین کلام بخت
 و درشت انگریزان را شنیده هیچ میگوئی ملک کلام خوشامروم را میبینی از این مذکور که

که داری مردت بهترست ما را زباده ازین بخل کلام ایشان نیست که ترا بیوقوف و محروم
 وادار صاحبان که بخوبی کلام سرداران را تفهیمیده بود و از مولراج پرسیدند که بر کمال
 ایشان چه گفتند مولراج خلاصه گفتگوی آنها را بصاحبان فغانید که مرا ملاست و سرزنش
 کردند که خوب اصحابان که ترا بی و وفوفی و حافق منسوب کردند جواب سخت میدی
 و برای چه خوشامدشان میکنی صاحبان توجه بسرداران شده گفتند که بجز این نیست که شما گو
 یید مستند این رتبه نداری که در گفتگوی اصحابان دخل کنید و زبان ملافت گذار
 ملافتید غیر آن گفتند آئینه خاموش باشد سرداران که از سکبان محوش مزاج و
 مغلوب اخشب بود و شغل کلام سخت صاحبان نشده بی انگه از طرف مولراج ایام و
 شده باشد جواب صاحبان را بشنید واد یعنی بجهت شنیدن سخن آنها در حق خود و شنیدن
 از نیام کشیده یک صاحب که موسوم بمستر از زمین بود بعضی بیای میوز از انجان
 کشند و صاحب دیگر را مروج ساخته قید نمود و بعد بچشمین سخاکی و جزوات بخل از
 آنجا برخاسته و مولراج را همراه خود گرفته بقلعه آمدند که مولراج بمشاهده حال کشته شدن
 صاحبی و مروج شدن دیگر می خرق مجرزد و و تشویش کردیده بخود فحید کوا این امر بدون
 رضا و ایامی واقع شده ولیکن االبان سرکارا اگر میزی این خوزیزی را در نامه اعمال
 من نوشته منسوب بمن خواهند نمود و در عو من این جرم بر من قیامتی بر پا خواهند ساخت
 بهتر این است که در لاجور بحضور صاحب رزیدنت بیاد حاضر شده بکلف و شبه و حقیقت حال
 را ظاهر نمایم و بعد شنیدن این حال صاحبان را اختیار است خواه مرا مجرم قرار داد و بجز
 خون صاحب مقتول کشند و یا دائم محبس سازند و یا مرا سزد و رومی تصور نگاشته گذارند
 ویرا که اگر در نیصوت از سرکارا اگر میزی با منی و منحرف کشته در لاجور شنیدم حفظ جان مال و
 اهل و عیال محال نظرمی آید و مرا چه بایار و کدام زور و طاقت که مقابلۀ افواج انگریزی نم
 و در چنین فکر و اندیشه بود که آن بر دسردار که باعث آن خوزیزی شده بود و بهم دیگر

سرداران و افسران افواج او که اکثر سکبان و افتادگان بودند فراموش شده و ربانی لطیف
 به مزاج اطلاع یافته او را گفتند که تو چه امثل نشان مگردان از جنگ می ترسی و اینست
 همه این پیش و منظر اب یحیی اگر تو از مقابل او اگر زبان می ترسی برو و در گوشه غمگین
 و انیم و جنگ و از آنکه مازنده ایم و جان درین داریم بنویس بی نخواهد و سبب
 آخر مردن پس ازین که خود را در دست انگریزان سپاری و بذلت و خواری از دست
 ایشان گشته شوی بهتر است که مردان وارتا مقد در خود بجنگی اگر در صف جنگ
 گشته شوی در میان مردان هر فردی و آنچه در تقدیر بود شد اکنون تو چه
 است که خزانه را بکشانا مردم سپاه جز از از افغان و سکه ملازم داشته و قلات و حبش
 پیگا و سیم رسانیده با فوج اعدا اینکه بر باو بر کش کند بکیم و داد شجاعت و مردانگی بزم و چون
 مولراج اندرون مجلسی رفته و ایحال را با او در خواهر کرده درین امر صلاح و مسوره
 از وی نمود مادرش نیز آنچه سران گفته بود مذاور به غمازید که اگر اکنون در لابو نزد حصه
 رزیدنت خواهی رفت یا از ابغوض خون افسر خود قتل خواهند کرد و یاد اکمل الحسین خواهند
 پس ازین بر دو امر در حق تو ادلی است که در قلعه شسته بر که بر تو یورش کنند با شکیب
 و از طرف زر فکر کن برای این مهم نزد من بر آمد و حجت پذیر تو بسیار است و ترا بجز این صلاح
 امری دیگر نیست جان و مال خود را بر عزت و حرمت خود تصدق کن و دست پانچنان
 اگر چه میدانم که تو آنچنان نادان یک سر نبودی که اشاره بکشتن صاحب انگریز بویج
 کرده باشی این سکبان خانه خراب که اکنون اقبال از ایشان و بر تافته واد بار انگلیز ایشان
 گشته است در هر جا و هر مقام همچنین بنفست و مایه برپا میکنند و آخر بو مال آن خود هم راه فنا
 می پیایند علاده برین انگار ان لا سور که با تو موافق نیست ملک گشته خون تو را اکنون
 اصد و رایخرم کو از آبات تو سر بر زده است بنویس و اب کرده چه عداوت و بدبیا که در
 حق تو روا نخواهند داشت انفرن ما در سر خود را مبتلا بلیه عظیم دیده بسیار که سبب

و بعد از آن پدرش را حواله نمود و حال طرف دیگر برین منوال است که صاحب زنده
 هرگاه که موراجال کشته و مجروح شدن و فرود آمدن ششیده ستراد و در موراجال
 انگریزی و سپاه رئیسین با و پور برای تنبیه و انتصاف دیوان موراجال
 و کوه و قاجار ای ایچک تا شرح ماه اکتوبر ۱۲۸۵ ع از طرفین دو طرفه
 شد کابلی فوج انگریزی برلستانیان حمله میکرد و زمانی ایشان لشکر انگریزی تاخت
 تا آن وقت غالب از مغلوب تمیز نمیکرد و تا حال فقط فوج انگریز را مقابله با دیوان
 بود که صاحب در معزول نشان بود که درین اثنا سردار چتر سنگه پیشتر سنگه اناری و ال
 موبه در پناه در نیز از سر کار انگریزی منحرف گشته بر سترایش حمله کرد صاحب که سبب
 لغت فوج و عدم سامان جنگ تاب مقاومت حمله او در خود ندیده پناه جلقه ایستاده
 محافظت خود نمود و هرگاه ستراد و در را که در مقابل موراجال کرم رزم میکار بود حال
 چتر سنگه مذکور معلوم شد که حرم و احتیاط سردار شیر سنگه سپهر چتر سنگه مرنور را که با سپاه
 خود همراه صاحب موصوف و مقابل دیوان موراجال بود فرمود که شمار با صلیب
 انگریزی دریده کرده و باشد و متب بعات چتر سنگه را از سر کار انگریزی چنان بیان
 میکنند که کسی از فرزندان او صلیب سازش با عله مسکوت که بشمول دیگر مجرمان در لا بود
 مقتول یا مجسوس گردیده بود و بعضی گویند سبب آن اخراج رانی چند صاحب ملک
 پنجاب است و یا این برد و ام بوده باشد با تملک چون شیر سنگه را معلوم شد که سبب این
 مردم افسران فوج انگریزی ابرسن اعتماد نمانده سباد که مرا قید کنند بدین خوف
 از کسپ انگریزی پناست مع سپاه هم را بی خود در نشان رفت و شریک دیوان موراجال
 که در طرفه اینک به صاحب خیر تویم بلکه سباد شیر سنگه از راه کمر و فریب نزد ایچان
 تا با بویافته مرا قتل کند و یا که قمار کرده تزداد و در صاحب بر اعتماد بدوی نگرد
 فوج خود را راه نداد و همیشه از وی محبت تویم میانه و چون شیر سنگه از انان

بیاورد
 انگریزی
 در پناه

و تمام شد از نشان برخاسته بطرف رام مگر رفت و برای مدتی خود سردار چرسنگه مذکور
 را چرسنگه رسانید و قصد مقابله فوج انگریزی نمود و چون تا آن زمان موسم کرم و بارش بود و این
 کار را نیز فقط مهم نشان را تصور نموده چندان توجه و اهتمام به انظرف نمی نمودند
 احوال که چرسنگه در پیش و در و بطرف دیگر شرسنگه پسرش علم بیاد و برافراخته میباید و
 مقابل سرکار انگریزی شدند و موسم سراییم قریب رسید نواب کور ز خزل لار و دل جوئی
 برای نظام ممالک مغربی و بنا بر رخ جنگاره و فساد و افسه ملک پنجاب از دله لار و
 قصد بند و شان سرود و چنانچه در ماه نوامبر ۱۸۴۸ عیسوی از وارا لانه مذکور بسواری
 سفینه دخانی متوجه آن طرف شدند و از بنارس بر سبیل داک براه کنگ کان پور تفتیش
 پیشتر کردید و بنای مخدوم نوامبر مذکور و زحمه در شهر اگره تزل اجمل فرمود و گشتند
 یعنی سه سال را کل افواج انگریزی احاطه بکال گفت صاحب بیاد مع خزل کلبرث و برگ
 پنجم برای خبر گیری این مهم بنای و پنجم ماه مذکور و اصل قصه قصه که قریب ملامورست کرد
 و لشکر گویش صاحب مقیم و سمر از مقام پیران و الی کوچ کرده در قلعه دیدار سنگه میباش
 مذکور قصد حمله بر غول سپاه کمان که بر سرستان دله میباش و غول بود و در کربس
 حکم سه سال را موصوف که تا آمدن من در آنجا نایل باید کرد و توقف نمود و در آن
 بود و فوج سزایمیت و را یک نمود و لیکن سردار مذکور با وجود دشمن بیعت ضرب
 قتل و فوج کثیر از سپاه انگریزی شکست یافت و کس از سپاه او مقتول و دو صد مجروح
 گردیدند و راجه کلاب سنگه برای ایمن صاحب خزان و ولوها فرستاده مدد نمود و بعض
 سرتانین که در لشکر سزاکورث گشتند لازم بود و در بخار یک فرستاد و با مولراج پیوستند و در آن
 و باشندگان اضلاع شرقی که در فوج صاحب مذکور بودند و غاوری نمود و در کتب
 و تحمیک در نشان شد افواج انگریزی بر مور چال حریف متصرف گشت و هری سنگه کیدان
 کوله اندوزان لازم و حراج را که در حینک مجروح بجرا جات کاری شده بود و در آن

در این هنگامی اگر نیزی آوردند و آخر بدان زخمها بر گوند سر در بری سنگ مذکور
آوردند و جسم بوی برای دین لاش او بسیار مردم جمع شدند لباس و سلاح او را مرد
فوج او برده بودند و او را عریان در جای شان آوردند و همین کس ~~در آنجا~~
مانند توپهای شکر او را برده بود و آنفرصت بعد گرفتن مورچال مثنایان و گریز انیدان
را مولای فوج جدید را رسیده برای مقابله افواج سرکاری آورد و در میان درختان
جنگجو برای گرفتن پناه بسته کرد و هرگاه باریش کلههای توپ و تفنگ بر پناه
شد از آنجا هم پس باشند و آن ماسن پنهان هم درست فوج اگر نیزی درآمد و فوج مذکور
مورچال و ماسن گاه حریف را تشنه در خمیه گاه خود گرفته آمد و درین جنگ مولای
بذات خود در میان یک غول سپاه خویش بود و بعد شکست فرار کرد و بر توپی بمبارت
مکان حریف که در جنگ درست فوج اگر نیزی آمده بود و از این عبارت گنده بود احمدیار
فرز فوج محمد لاهوری این توپ را حکم خالصه شریف در شش سحری تیار کرد و بر کشتن
منفوج کوزت اند صاحب کعبه در قلمه مثنان رفته بود و سپاه آنها خنده میزد و از راه
محسن میگفت که شاید ای ملان در یک نزد آمده اید مولای هم منوجه حال پنهان نشد
نزد این سرور که درین جنگ فسر کرده در مقام نبود و پشاور رفته و در جنگ
و در صد سپاه از لشکر او در دست صاحب گرفته خسته کردند و ملازم جدید بودند از طریق
جنگ خبره هستند و از پیش و نیم مکه غلط و گدازه بوقت گرفتن مورچال گشته شد و
در فتنه ثانی که باز با حریف مقابل کردند و ده گوره زخمها بر داشتند و دو سپاهی پنهان بودند
مخرج زخمهای خفیه شدند و چون مولای از سپاه گرفته بسیار را من است آنها را
سپاه این سپاه و سایر کس است و او بر خاسته رفتند و آن هم بسیار که مولای در جنگ
سابق از فوج اکنون صاحب گرفته برده بود و در جنگ باز به سپاه اگر نیزی درآمد
و مشهور است که مولای در همین کرمی این جنگ رخ اسفند در لایحه حمله کردن گردانیدند

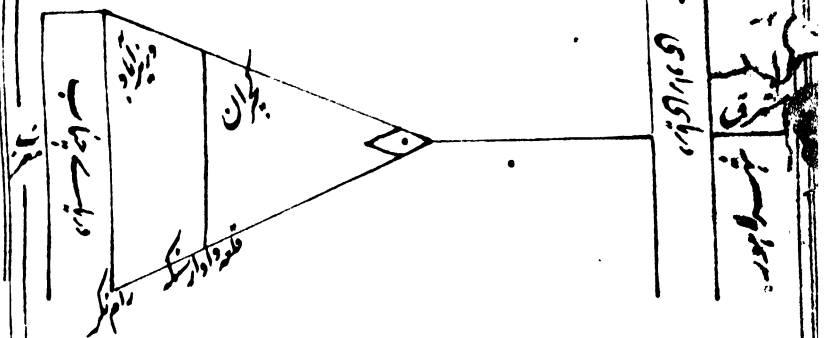
و در آن مقام موجود بود کلامی که او ز کوفه مانع آمد و در همان روز از سفیر و او
 بهر آنکه بخواهد بصاحبان بنام فرستاد که غلغله حاضرست سرکار آنرا بکیر و و چون که
 مشرک می بود صاحبان منظور نظر نمودند و پانزدهم نوبت برسد حال شریک تمام بکباران
 و غیره نوشته بود که شما همه سگبان با خود با متفق شده و از سر کار اگر نوبی بکشند در آن
 خود را که اگر نباشد قتل کنید و بر خزاها متصرف و در لشکر من آمدن کردید و خزانگیل
 صاحب که بفعل بجای جنرال کیوشن فسر کمان فرج شده اند بنای پنج هفتادم نوبت از غلغله
 دیدار شده برآمد بجانب علی پور که از نام کربغا صله مشیت میل واقع است کوچ نمود
 و بنای پنج شانزدهم مذکور سباب و آلات حرب از فیرو پور در لاهور که تظار آن بود
 رسیده همراه سباب مذکور رساله سوم و نهم هندی و سنگا و پانزدهم و شصت و نهم پلشن
 پیاده و هندی و سانی باد و توپ میت و چهار پی و شصت توپ هندی پی و دو توپ آسمانی
 و دیگر چند توپ شش پی و دیگر توپهای آسمانی و تخمینا بمشقه عرابه محموله بودند
 بسیار از آن حاجت بود و درین مهم صرف خوراک یک فیل هفت در کسید و شش در کسید
 و کمانه بود و خرج خوراک یک شتر میت روپی و صرف کاوش در سیری که از آن مؤخر
 یک سب سی روپی و بنای پنج پانزدهم نوبت برسد و بنام صاحب از لاهور که فرستاد
 و شایان هم آن دریای را دی راجور کرده بر کوشه کوبند و پس رسیدند و از روی
 و بنای پنج معلوم شد که همراه چتر سنگ در پناه نوزده پلشن و فی پلشن ششصد پلشن
 و بنای پنج سباب یازده هزار و چهار صد سپاه شده و پناه توپ است و همراه جنرال کوشن
 که بجای مقابله او مامور شده است کل هزار فرج از خوار و بیاضه است و سب سی توپ
 سزاده دارد و صاحب مذکور آن طرف را دی راجور کرده در این احوال پنج خوراک
 است و کلک نواب کور در جنرال همراه چتر سنگ اطلاع کرده شد که اگر بصاحبانی که در پناه
 و هزاره و انگ طلا فرج و کلات حرید از طرف حاکم و این خواهد رسید کلاه سبک

و فرج پادشاه شش میل مسافت طی کرده و در دیابل میسه باسته عبور از دریا بنویسند
 و از راه سوز برای آن کرم آواز دوازدهم تا حریف از عبور از فرج انگیزی باغ و
 شش درین مامور و مانند اینکه باغ سوتم و میر یوسف نوبخت و وساعت
 حصه کلان حریف بر فرج میر جنرل بگیول حمله کرده و بسیار اسیر کنند و چون تا یک ساعت
 توپها زود و از فرج انگیزی یک توپ هم سر شد لهذا ایشان دلیر شده قدم پیش نهاده
 و چون بر زد و گلوله توپ رسید از فرج انگیزی آنقدر توپها زدند که بسیار مردم کشته
 گشته شدند و انظام فرج آنها بکسوت بگیول صاحب نظر نامی مردم و آب حله از نو
 موقوف کرده و بر فردا که است مردم فرج غنیمت سلاح خانه و سباب خود را آتش زده و فقط
 با و توپ از اینجا بگریخته اندگاه و در ساله سواران با برای تعاقب شان شتافت و شنیدند
 شد مردمانیکه سوای فرج خالصه شریک ایشان شده بودند و برخاسته رفتند از فرج انگیزی
 چهل مردم مقتول و سه سیر مجروح گردیدند و از طرف ثانی بسیار مردم کجا آمدند و
 قبل سوار می شریک هم بدست فرج لما افتاد و بیتی عبارت از پوشت کماند خفیت صاحب
 و مشورت که سکبان و ششک سکت یافته آن طرف در کجای خفیت رفتند اکنون آن
 جناب و جلم نیز و خفیت سرکار انگیزی در آمده و رعایای این دو آب بسیار
 اطمینان از خوشدلی اسباب رسد را و در کجای انگیزی می آمدند و فرج بهر و بر طعمه های ایشان
 منتهی شده و خیره را منهدم ساخته بطرف غزو و تبه جلند بر معاودت کرده آمد و به خفیت
 که از خفیت صاحب بعد غلظت و تصور شدن در کرامت معاودت نمود و ششم ماه مذکور بسیار
 بهر بود برای لشکر بگیول صاحب که در تعاقب لشکر شریک است بر شینا بار کرده
 از در بای جناب غلظت و در آتومان سافج سرکار انگیزی در سه جا کرم نرم و کجای
 گی و شها و روزار و دنگ بمقابله سردار جوش که با جمیبت کثیر از سکبان و افسران
 به جناب که اگر صاحبان را که غلظت و دهشده است و دوم در لسان با دیوان دولراج

و چون سواراج سوم با شیر سنگه و غالب است که قلعه نشان و دمنج کرد و نورانی
 کشی تیر رسید و شیر سنگه که کک قلعه میگردد نیز سنگت یافت اکنون پادشاهی از بهر
 حضور و در بوقت راجه مهال پوری که قریب جالند برست و در سر کشان
 بود و بشک بود از فرج لغشت کار دن که فقط سه کپنی دشت نیزیت یافت و از قلعه
 دست بردار شده خود را حواله بارسن صاحب نمود و راجه امید سنگه که بعد از حمله
 در قلعه فتنه بود نیز گرفتار شدند و بر دو راجه و یک دیگر و قید اند و در دست نیزه
 روز حمله با عیان پشان کوش نیز در کرده بشد و فساد کوشانی نیز موقوف گردید یک نفر
 و شش سپاهی و رین مسر که از فرج سرکاری زخمی و دو کس کشته شدند و کوبید راجه
 شیر سنگه خطی که در لایبور فرستاده بود در آن پانزده و وجه بغاوت نوشته است و سوم
 و سبر سردار سلطان محمد خلن بهر لارنس و دو صاحبان دیگر را حواله سردار چتر سنگه کرده
 سردار مذکور بهین امر ملک تنبیت در لشکر خود سرکنانید و پانصد و پیه خودش و نیز
 و کمان او بطریق ضیافت بخدمت میر صاحب موصوف فرستادند صاحب دیگر قبول
 و کمر رعایای پشاور بر عهدی و بیوفانی که از سردار سلطان محمد خان اهل آمد
 بر قوم ~~مسلح~~ می کنند و اجیت صاحب که در مقام بازستشش هزار مرد
 همراه خود میدارد و اهلک تا حال از دست برد و کمان محفوظ است و اجیت سنگه کلان
 قیدان اکال پیش سکیان بحضور لار صاحب رفته رجوع کرد و جنرل بشیا سنگه نزد
 صاحب فتنه موافق شد و چتر سنگه با دیگر محاصره قلعه انگ کرید و نیز میگویند که چتر سنگه
 بحضور لار صاحب نوشته است که اگر از جان لارمان شود بحضور حاضر شده و غنیمت
 بدو و دشمنم معلوم خشکه از اینجا چه جواب رفت الغرض بظاهر حال سکیان
 نزجرات خود بسیار پشیمان شده اند غالب است که باز قصد مغالما کرده سرداران ایشان
 سرکار لار نیز بی رجوع قلعه و استغای قصور خود نمایند افسوس که این امر نا عاقبت اندیشانه

بجایگاه و سرکشی اعتماد خود را بر باد دادند و کاری نکردند و گویند روزی دیوان
بدرج و شیواله دربار کرده دست سکهان بسیار نمود که نشان لاف زنیهای کمی
بودند و یک میکر یزد و سه سوار را که در جنگ ششم و سیم کشته بودند بشیر کرد و باز
و سیم یک حصه فوج بنی در میان دخیل لشکر دس صاحب کرد و در بین تفصیل و دخیل یک
و یک توپخانه و پانصد سوار سینه رساله جیک صاحب یک توپخانه قلعه کاشان و یک
مازم خاص ملکه و چون که سامان جنگ متواتر تر و دایست صاحب میرسد لهذا هنوز بر طرف
انگ دست سکهان نرسیده و تا آخر دسمبر مذکور نزد سوار لاج بیت هزار فوج و قلعه
مندان موجود است و بعضی نوشته اند پنجاه از تطبیق این بر دو خبر میتوان شد که از رسیدن
افواج بنی و توپخانهها در انجاسه حصه فوج او از خوف و هراس برخاسته رفته باشد
و اکنون فوج انگریزی حاضر است در میان فوج شیر سنگم و مندان لهذا او بعد و سوار لاج
و قلعه مندان رسیدن نمیتواند و اکثر بی بیان صاحبان انگریز که در ملک خجاب بودند و
اگره آمده استقامت و رزیدند و درین سال در بای جمن سبب قتل بارس سبیل
خسک کردیده مردم در بر کدو مقام پایا بدو رفتند و کشته شدند و کشته شدند
و غیره صد و دست کشتیهای غله و آلات حرب که از اگره بطرف دیار سمرقند
و دیواری ازین دریا تا بدلی رسیده و از آنجا آنرا بر پشتران و عا بهار کرده
و در لشکر روانه ساختند و سی ام ماه دسمبر مذکور پنج تنک تاج سوم ماه مذکور که با شیر سنگ
شده بود و ذکرش بالا گذشته جنگی دیگر نه با و کمی و نه با چتر سنگه بوقوع آمده و چتر سنگه
قلعه انگ احاصه کرده که توپها نیز میدان ضرب باطل قلعه نرسد ستر بر رت با به
بوشیاری قلعه و طاعل از دست غنیم محفوظ داشته آخنان کلوله باری جنگ و طاعل
از اندرون قلعه میکنند که مردم فوج چتر سنگه میرسد و نواب کور زجر لار دول بوزی
از لاله میان در سوا و سوا و نواب فرناکر دیدند و فوج بنی مع توپخانه باطل با به دست و

طیقت و دوم ماه مذکور در عمان رسید و مشهورست که تا قلعۀ مئان بخت افواج
انگلیسی نخواهد آمد که گذر خفیف ببار تعاقب شیرینکه خواهند کرد و بافضل شیرینکه در محو جلالت
بخت که گذر افواج انگلیزی در انجا به شواری خواهد شد و نقشه راه از لاهور
تا دریای کباب بدین صورت نقشه راه از لاهور تا دریای خباب

و سر کر نیل لاریس از ولایت بمقام بنی بر سبیل ذاک و از انجا در بهاول پور داخل شد و
در کوه کباب کور ز جزل ببار حاضر خواهند کرد و اکنون انتظام ملک پنجاب ز دست ایشان
خارج خواهد شد و بنی بر سبیل و بنی بر بوقت یازده ساعت از برآمدن چند پیشین
انگلیزی در انجا داخل شدند و مئان شد منجمد آن در غول است پیشین سبیل دوم سبیل
و پنج کبسی کوره از پیشین ملک بر کردگی کر نیل فرنگس در غول چپ پیشین مفا و دوم سبیل
و پنج کبسی از پیشین سی و دوم ملک زیر حکم برگذیرا که هم صاحب و بنی بر سبیل کوره ملک و پیشین
سوم بنی بر سبیل و دانی و او در صاحب بر پی که قریب پیشین محل است حمله نمودن
حین افواج سکه متوجه سپاه صاحب موصوف کردید و افواج بنی بر دیگر مقامها داخل
چپ بر مقام رام تیره و شیوا حمله آورند و با وجود توپ زنی سکاهان محل اهل پیشین
رفته بور چال ایشان را که همان وقت تیار کرده بودند از ترس فرار نمودند و از انجا که بری شکر
در انجا قبر سائل سکه در سوراج است بلا مزاحمت در رسیدن چون افواج خلیل سرکا

فرب مسجد که در قرب آن قبر شمس تبریز و دیگر نصیبار قبور و عمارات خوش ساخت
مختلف در آنجا بسیار فقر و مردم بیرون نماز که برای گرفتن پناه مجتمع شده بودند
با ایشان تعرض نمودند و در پس این مسجد گروهی از سکه‌بان که مسلح شده بودند
فوج انگریزی بکبر حین و لیکن گروهی دیگر از ایشان مقامی را که در آن مقدس میشد فوج
سرکار که قریب سی و چهل از سپاهیان زیر درختان انبوه بودند حمله کرده بکشتند و از راه
خود قصد گرفتن مقام مقبره شمس تبریز نمودند و در آنجا جنگ شمشیر و تفنگ خوب شد و کشته
حمله کردن گورهای ولایتی با سنگینها بر آنها فرار کردند و آن باغچه هم پاس شب فتنه باز شد
سپاه انگریزی درآمد و فوج بنگاله یک دهم سه سده و پنج توپ بالای آن برده بطرف قلعه
سر کردند و چنانچه در سلاح خانه ضمیمه از افتادن کلوکها توپ دو بار پاش در گرفت و بوقت
صبح از طرف قلعه کلوکهای توپ که می آمدند از کل بخته بودند و معلوم شد که اکنون نزد سلطان
کلوکها هم نماند و تعداد مقتولین و مجروحین از فوج انگریزی بجز کار کردن از شمس سلطان
ملکه و آن کلن صاحب از پیش نهاد و دوم هندوستان و لغشت یک سده صاحب
از پیش نهاد و پنجم بنبی هندوستان در جنگ مقتول شدند و از مجروحین بنبی هندوستان
از پیش نهاد و دوم هندوستان و سیم کپس صاحب از پیش نهاد و دوم ملکه و لغشت
کرنیل بنس صاحب از پیش نهاد و دوم هندوستان و پنجم کدوکل صاحب از پیش
نهاد و دوم هندوستان و لغشت مل صاحب انجیر و سه گوره از پیش نهاد و سیم ملکه مقتول
شد و مجروح شدند و برای حمله کردن بر رام تیرنه که در اتحاد مدرسه سبته بران لغشت
با حسن صاحب باد و از ده سپاه گرفته بود و از آنجمله یک مقتول و بیست مجروح شدند و
صبح بیست و نهم در کوراز هر دو طرف شلک بند و قیاب که که خالی میکردند سکه‌بان
نموده است که فوج انگریزی بر شهر متصرف نگردد و از مقام محاصره افواج انگریزی قویها
را بر فاصله ششادگرنیزه و از ضرب کلوکها و بار قلعه را از خنهایی نمود و از طرفین

و ازین طرف توپباراز و زود و دست میکردند و از طرف حریف هم بریزیدند که در
 آن زمان کم بود و نزدیک کسی کار دوازده کس میکرد و اگر گویای این طرف انداختند
 علی بسیار نقصان میشد و فوجیکه در تعاقب شیرینکه بود و پنج حصه منقسم است یک لشکر
 زیر حکم یکم بنوکل صاحب در غام کاسیله دوم سیر کردگی جنرال کیل صاحب از کاسیله
 براندک کاسیله سوم لشکر کشید و نجیب بهادر در موضع چتولیه چهارم تابع بر کید ری صاحب
 که فوج هم گشت پیچید لشکر بر کید ری صاحب در و زرباد و پلهای مستحکم بردارای چنان
 بهشت عبور معسکر اگر نری بذرین استواری بسته شدند که ارباهای بهاب از بالای
 آن رخنه تو اندکوبید و دست محمد خان رئیس کابل سردار چترشکه نوشت که بجز
 لاریس را که برادر سردار یار محمد خان حواله شما کرده است باز نقویض بوی بنانی را که
 در خاندان ما ازین حرکت بدست بسیار بنامی خواهد شد و از اخبار صحیح معلوم شد که در
 ۱۲۹۲ هجری محمد شاه پادشاه ایران فوت کرد و بجای او پسرش نصیر الدین شاه پادشاه
 ایران گردید و آنچه مشهور شده بود که عمل پادشاه روس در ایران خواهد شد غلط
 سخن است که در سلج خان کلان مقله ملتان از کول نوپ بم آتش افتاد و وقت آن
 مکان او در میس مثل رعد شد و گرد و غبار تا بسیار کرده رفته جنرال و شش هزار
 کبوله از آری که او شش است و کله هم را در آن سلج خانه زده بود و انعام دادند و پسر
 اشرفی افراد بدو بخشید مشهور است که بسیار سردار و مردم مع مال و بهاب بدو بخشید
 بریند و سواهی آن سید مردم که بر بخت آن بودند هلاک گردیدند درین سلج خانه نه هزار
 من بار و دیگر ساز و سامان و آلات حرب بسیار بود و همه نقصان و ضائع شد و سوا
 آن روز دیگر در کوشتر غلیم تیرا کوله بم آتش افتاد و روشنی آن در لشکر اگر نری می هم شام
 مانده و چون و غن کا و دغن چراغ در آن کد ام بسیار بود و بیدار و روشنی تابید و رفت و ماند
 معلوم میشد با تجمه دوم جنوری ۱۲۹۲ هجری عیسوی شهر ملتان در قبضه افواج اگر نری می

و با مردم شهر جنگی عظیم شد و هندو سکه سردار که اکنون صاحب از دست خود گشته بود و
 و سوامی او شام سنگه دو کبر داران و بسیار مردم سباه مولراج بقتل رسانند و
 سباه چون سباب غارت شهر جمع شد از آنجمله بیست و پنج تن بسیار است و گاه و گاه
 اجناس بود و قریب پنج لک و پیه را غلکه که در شهر بود بسوخت و مهاجران شهر را بفرستاد
 لک روپیه داد و قبول کرد و در شهر طلیکه این شهر از غارت و تاراج محفوظ ماند و گاه تا آنوقت
 منظور شده بود و هر گاه شهر در قبضه افواج انگریزی درآمد بسیار مردم سباه از قلعہ خارج
 کرده رفتند و مشهور شده بود که دوست محمد خان با مقام علی مسجد رسیده پسران عزیزان خود
 را پیشتر روانه کرد و حکم داد که ناسر دار چتر سنگه میر لارنس را حواله شاکنند و از نظر سیر
 تا در قلعہ انگل فتنه پناه بگیرد چتر سنگه در جواب آن بدوست محمد خان گفته فرستاد که بودن
 صاحب موصوف نزد من و شمار برابرست گویند غرض طلب کردن خان بگو سیر لارنس را
 آن بود که از وی قصاص محمد اکبر خان پسر خود را که در اصابه کور کجایان اندر مانده گشته بود
 بگیرد و اینهم شهرت یافته بود که چتر سنگه افغانان در انی را در پشاور در سلطه ساختند و
 ایشان از سکه بان بخوف و خطر شده در پشاور بی تحکم گدا گشتی کردند و در محافل
 دولت محمد خان و آیات مختلفند نزد بعضی است که سکه بان صوبه پشاور ~~در~~ ~~پشاور~~
 و از بدین شهر طکه او مددشان کند و سرسری لارنس و م جنوری از بدین درنده
 و از سده در بهار و پور رسیده و دو مقام کرده بتاریخ ششم کور فرزند پور رسیده و ملازمت
 نواب کور ز خزل بهادر بنود و بعد توقف چند ساعت روانه لاهور کرد و در بتاریخ نهم
 آن داخل آنجا شد و هر گاه دیبا بخش وکیل که از وقت ناول سنگه رفتن مولراج بود بر
 عرض کردن عذر تقصیرات او بخدمت دس صاحب حاضر شد و صاحب موصوف رسید
 که نزد تو و کالت نامه مولراج هست گفت نزارم صاحب فرمود جواب نامحسوب نمود
 شما نیست که دیوانجو خود را تقویص سرکار انگریزی کرده و میند و بدست نامبره نشان

نشان سفید بود تا معلوم کنند که دارند و اولی است و دوست محمد خان سبب ساز افغانان
 لشکر انگ بران تصرف کردید و بنا بر دهم جنوری کرمل بر لارنس در لاهور رسیده و با هم
 و سبب که ملاقات کردند و موجب اشتها رنواب کو بر بختل اید که مورخه هفتم جنوری سنه
 مذکور بود و معلوم شد که تاریخ سیزدهم ماه مذکور فوج انگریزی شیرنگه را که قریب در بایجی حلیم
 بود شکست فاحش داده و فوج او را کریانید باید که در چاوینهار برای بهتیت این فتح شکست
 شود یا تزدده ضرب توپ سکبان و دیگر سباب ایشان بدست فوج انگریزی افتاد
 و منجمله ضمیمه شهر لکان شست هزار رو پیغمیت و آب بعد از وقت خیمه و خرگاه غنیمت
 قریب بیست هزار رو پیغمیت و بود و بقای از شهر و قلعه از لشکر انگریزی آن چنان نزدیکی تر بود
 بود که مردم قلعه عقب زن او دیده بروی خشک سر کردند و مکر محفوظ ماند و افغانان بهر
 دوست محمد خان بر قلعه انگ سبب سازش افغانان ششینه قلعه تصرف شد و بزرگ ناموس سکنه
 لاهور دست اندازی کردند و بر چند چهره شکست مانع آمد که رشتنیدند از اینجا ثابت شد که در میان
 افغانان و سکبان صفای اتحاد نیست گویند در جنگ تاریخ سیزدهم جنوری که با شیر سنگه
 شده فوج انگریزی بروی قحطیاب گردید بسیار کس از فوج مذکور خسته و کشته شدند
 سیزدهم اسر منقول وی و سیزدهم مجروح شدند و سر کرمل لارنس یا زدهم جنوری در لشکر
 گنبد ریخت بهار چو شل شد و از فوج انگریزی سی سال مذکور بجای ستر گری صاحب
 باز بر زمینش لاهور بر ستور ساجن بحال و امور کردید و در جنگ سیزدهم که مشهور جنگ
 حلیان است سبب کثرت بارش تنگه عظیم در لشکر انگریزی واقع شد که بران سبب
 بیست و دو افسر انگریزی جان بختیلم کردند و دیگر از روششده سپاهی مجروح و
 با قصد و شصت مقتول گردیدند و لیکن سپاهیان انگریزی بر تو چانه حریت فتنی حلی توپها
 را به زنده بکار کردند و چند هزار را از سکبان کشته و بیعت کس سکه زخمی را در دار افغان
 رکازی آوردند و سپاه انگریزی آنقدر قریب بر قلعه لکان شده اند که سنگی در پشته که

از فصل مشعل می ریزند بر پای سپاسیان می افتد و پنجاه کس سپاهی مولراج خود را
 خود را حواله بهمراد و در صاحب نمودند و زبانی ایشان معلوم شد که یکی هزار کس سپاهی
 نزد مولراج باقی مانده اند و سبب قتل شدن کوله اندازان سرکاری در جنگ چلیچ
 این شد که سبب نفهمیدن کلام هسر خود در آن معرکه رزم یک رساله انگریزی
 بطرف توپخانه خود کرده با ستاد و لبتا توپ شان بند شد فوج حریف اعلان ویکرام
 کوله اندازان را قتل کرد و لیکن درین جنگ بسیار برادران و برادر زاد های شیرین
 تیر کشنده شدند و بتایخ نیست و دوم جنوری سنه حال دیوان مولراج ملاقات
 شراط جان بخشی خود را حواله و سخ صاحب نمود و همه مردم که در قلعه همراه او بودند
 آمده سلاح را بکشودند و حواله سرکار نمودند و بوقت رسیدن اینجنیرنواب کونر چیل
 بهادر چنان شهنشاه رفوئه مست و عجم ماه مذکور از مقام مکهو جاری فرمود که برای
 آگاهی کونسل و تمامی خواص و عوام این شهنشاه داده میشود که هرگاه آید لهای می
 چندان رخنه در دیوار قلعه نشان افتاد که قابل یورش سپاه گردید و سپاه انگریزین
 عزم با مجرم برای حمله و یورش کردن اندرون قلعه نمود و دیوان مولراج بمشاه
 این حال مع مردم برای خود خوشین را بدید کار انگریزی کرد و حکم شد که
 که کپنهای کلان میت و یک صدای توپ بطریق شلک نهفت سر شوند و صورت
 سپرد کردن دیوان جو خود را و سرکار بدین طریق شد که میت و یکم جوئی یک
 فردی که چند بار در لشکر انگریزی آمده بود مع یک کس دیگر که شبیه مولراج و هم
 پنج سال بود حاضر شده بحضور دوش صاحب عرض کرد که فردا دیوان مولراج نیز
 ز بهار خواه در سر کار عالی خواهد شد و فردای آن میت و دوم جنوری دود و
 چهار چهار کس سیمپا از محصورین قلعه آمده سلاح خود را در گنبد سرکار بنهاده و پناه
 جان خوشتن بوقت شمار معلوم شد که سه چهار هزار سیمپا بودند و قریب هزار

باین سپردن
 در این خود را
 در این سپیدی

و قریب دو هزار مردم بهیر و بنگاه من بعد مولراج بسواری بهر برافت چند ساله
 بهر کاری از قلعه بیرون آمد و همان ساعت یک پیش کوره باد و پیش بند و سنگا قلعه
 از قله تسلط نمود و بهر چهار طرف پیره سپاهیان مقرر و مامور گردیدند تا مردم فرج و خیره
 اسباب قلعه را تا راج کنند تا بهم بسیار کس اسباب را در خندق قلعه انداختند و در میان
 شان بر دشته بردند قلعه نشان بسیار مستحکم بود و فسیلهای آن بلند و خندقش تافش
 عین ست کمر از مدامات گویا جابجا شکسته شد و مثل خرابه و دیرانه بینود و درین
 شک نیست که اهل قلعه تابعه و راز نو پیا با افواج انگریزی خوب بجنگیدند و هرگاه فسیلهای
 قلعه بضرر کوهها شکسته مثل غنابل شد و قریب بود که افواج در قلعه از راه رخسار داخل
 شود مولراج و همراهیانش مجبور شد خود را حواله سرکار نمودند و تمامی مردم قلعه را
 بهیر کرده در کنبه اژدر و صاحب فرستادند اما مولراج را قریب دیش صاحب در خمیر
 فرود کردند و عیال و اطفال او در قلعه بجا ماند سپاهیان بهر کاری بنیمند و
 با کید ست که کسی سبک پیره والد در زمانه او رفتن نیابد و در مقام خزان پیره گورهای
 ولایتی مامور گردید و بهیل توپ از قلعه بدست آمد و بر یکیزین و سلاح خانه پیره سپاهیان
 مستند و سنگا تفرقه شد و با شنبکان انگل خصوصاً قوم کهتری سبب تعدی غارتگری
 افغانان جلای وطن خستیا نمودند قوم افغان سخت ظالم و سنگدل بدتر از سبکبان ست
 که برای تسلط چند منزله بر رویا اوضاع عتبا نموده ملک را ویران کردند و لاشه کوه
 صاحب و اندر سین صاحب که در میان مقتول شده بودند زبش کرده بجای دیگر قلعه
 با عزت و احترام مدفون ساختند و تا بهر قلعه نشان از ستر طاسن و لیم بیل صاحب مولف
 کاشف التواریخ اینست تاریخ تفسیر نبال عیسوی نظم لراج چو شد سهرزم و بی زرو بی خنده
 منصوره و اقبال بهر گزین شد تا بهر زماقت بی این فتح چو رسیدیم + او بادل
 سن گفتند که نشان سحر شد تا بهر جبهه نبال عیسوی ایضا از صاحب مذکور نظم

که از کشته شدن دست سرکار آمد دست بر افواج متینه آن که شریک جنگ بودند و دست
خارج قسمت نموده شود و مال و حساب اهل شهر که در سرکار ضبط است برون دادن
بیزده لک روپیه و پس نخواهد شد و بالتحقیق معلوم شد که لاس ستر اگینو بی ستر اندرین
که بی ترتیب مدفون بودند از قبور برآورده دیدند که سرهای ایشان با ابدان ایشان بدست
بودند و آنچه مردم بگفتند که سرهای ایشان را بردار و از طعه آویزان کرده اند غلط محض است
و نیز سمع بشود که خطوط نوشته این بردو صاحبان که بعد مجروح شدن و قبل از
قتل کردن بر میخون نوشته بودند که در قتل یان قصور مولراج هلاک است دست
نامبرده اند اگر این امر درست است مولراج در قصاص صاحبان مذکور قتل نخواهد شد و نیز
مردم بگویند که نزد دیوان مولراج خطی دیگر مهربی در بار چهارم و لپ سنگه بدین نحو
موجود است که شما سرکار را که نری بکشد و مستعد حرب و پیکار باشید دیوان جو بگویند
که بوقت رو بکاری بجنور کورن صاحب پیش خواهم کرد و هرگاه میجو در صاحب طعه
مقتان فته تلاش خزان و حساب نمود در بعض جا انبار بار چهارمیشی ایافتد و در بعض مقام
غله دروغن کا و از وقت بانول سنگه فراهم بود و در جانی نل و افون بسیار دست آمد
در قفسه چهار لک و پیاال بسبب پریدن سلاح خانه و غیره مکانات ضائع شد و نوی
اسباب مذکور در دار الضرب اثری در روپیه بسیار بود و ششیرهای لایقی فیتی دیگر اسلحه و آلات
بسیار احبابی نمود و محقق طعه از لایقی مردم و دواب و اقسام حساب مهور و غیره
در چهار کور روپیه را اسباب در آن طعه مخفی است و حال آن بجز مولراج کسی را معلوم
است و مولراج اکنون صاحب و اندرین صاحب را کفن از دوشالبا می نفیس داده
و کمال آن کفن را از قبور برون آورده و چون او را حال چنان معلوم شد باز کفن از
دری بکنند و او را در قفسه حواری می سر لک روپیه نذر آورده و در صاحب و ن
باز در قفسه صاحب کورن ملاقات با مولراج کردند و حکم شد که تا مولراج کلی کار در آن طعه نکرده و

و عیال مولراج را از قلعه بیرون نهند و بسیار مردم نزد خواهر و سباب قیمتی راجا تاجپور
 قلعه مدفون ساختند اکنون از قلعه رانی می بر آید و از دو یک کس که از قلعه بیرون می رفت
 هفت هزار روپلا برآمده و با وجود چوکی پسر بسیار مال را مردم قلعه و فوج تصرف
 نمودند و زنی از در صاحب از دیوان مولراج انتظار کرد و مذ که بمجلس سباب شام
 که مضبوط شده است خویش بر چیر که داشته باشید ظاهر کنید و ش صاحب آرا بشما منفر
 خواهند و او مولراج هیچ جواب نداد هرگاه مکرر پرسید مذ گفت سه چیز البته در کار دارم
 یکی پوتی از لب خود دوم چند تصویر زنی سی قوم کتاب طب که در آن نسخه جهت دفع فیم
 نیستند علیه مولراج صاحبان بدین صورت نوشته اند شش سی و سه سال قدری اند
 قدر از بعد پنج فست و هفت پنج دست و پا کوتاه رنگ سبک یعنی پیکاک چهره متوسط بلند
 پیشانی فیل چشم بنجده وضع مکرر زحمت و عبوس صاحب غرت و جاد وقت بر آمدن
 از قلعه در شکر انگیزی بر پا بود خوب صورت سوار و بر زین با و پا چرخ ابریشمی نهفته
 بود و لباده ریشمی نارنجی در بر و دستار رنگین بر سر داشت و در عقب او یک فیر
 او بود و پیرد طرف او یک یک گوره سبک بود و بجز بجز صاحب بدست رست
 او بود و در بظا بر هیچ نمودی مذ داشت نه با کسی سخن کرد و نه صاحب سلامت نمود و
 هر دو طرف افواج اگر نیز با نظر چشم میدید و لیکن سنگی جو چین می آورد و از مضمون
 خط لاهور معلوم شد که فوج شیر سنگ از دریای چلب عور کرده در مقام غزیر آباد مقیم
 است ظاهراً قصد لاهور دارد لهذا بر طرف شهر لاهور دمها بستند و آلات حرب
 بهر جانب جمع کردند و بی بیان صاحبان عالیشان و سپاهیان کوره مع اطفال از جا
 انار کلی در قلعه لاهور فرستند در چاونی مذکور فقط سپاه جنگی جمیده ماند و این
 که شیر سنگ اول بر امت سرو بلند بر تاخت خواهد کرد و کشته خواهد شد و قبا و بر سر
 و جنرل و سربای کک که گذر خیف ما مور شدند و بنا بر آن از دهم مور می فرج کنند

هج گند نجیب از حلیان و اله روانه شد و قریب به سوری رسید و برای حفاظت شهر لاسور
 نصف پلش گور و چهار پلش بند و سگ و یک رساله سواران و یک ترب کور از لاسور
 اسی و یک توپخانه موجود است و رساله چهار دهم برکناره راوی افتاده است و این سال
 محافظت را می بیند که از معبد لنگرناشادره که از وزیر آباد تا امرت سر رفته است دیوان
 موراج را بعد بدین در لاسور در کوبند کوزه فرو و کنایند و از لشکر شیر سنگه خبر رسید
 که در لشکر و قریب یک لک مردم از سبک و بازاری فراهم است روزی شیر سنگه از راه
 لاف و کراف در میان لشکر خود بدو غوغا بر کرد که ما گند نجیب را سگست آدم و صاحب
 آدمی لهذا فوج ملتان محاصره آن کده شسته برای کمک گند نجیب آمده است و چون
 شصت هفتاد مردم ملتان که در لشکر شیر سنگه رفته بودند بیان حال متعجب شدن
 قلعه ملتان در سرکار اگر نری نمودند و او را در لشکرش افتاد و دو و پلش تقاضای خوا
 همان ساعت کردند و چون یافتند بطرف موک بر خانه رفتند و بناج شانزدهم
 فردی مجبور لاسور که نزد شیر سنگه نظر بند بودند با جازتش اول در لاسور آمدند و
 بخنور نواب کور از منزل رفتند یعنی گویند برای سوال و جواب مصالحه شیر سنگه آمدند
 و در بعضی شان از ابلجی گری شیر سنگه انکار کردند و میفهمند فردی کوچ افغان که
 از سعد پور تاشش بل بیشتر شده در مقام کنج مقیم شد و گند نجیب بهادر در آنجا
 داد که مردم فوج احتمال و احتمال کم کنند چنانچه برای ذات خود خیمه مختصر و چند شاکر و پیش
 بقدر ضرورت همراه گرفته و نیز فرنگی که در یک خیمه دود و صاحب دوده سباب و مردم
 در آنجا کم کنند چنانچه درین مدتی تخفیف بهشت هزار شتر کرد و بدو نیز حکم شد که هر سبک
 از روز کوچ آذوقه بچهار هزار همراه کرد و بناج میفهمند فردی لشکر را روی صاحب
 سب کنند چنانچه بهادر در سبک نیز درین تاج مار که صاحب چهل شتی را بقیض خود آوردند
 بناج بچهار هزار کم کنند نجیب بقدر چهار و نیم بل بیشتر رفت و فرق در میان

و فتح شیرنگه بعد شش میل از ده و فتح شیرنگه از کجرات باصله یک و نیم میل افتاده بود
 مارکیم صاحب نیز عبور از چناب کرده قریب کنی کند رخپفت شد الغرض تا پنج مجیدیم
 ماه مذکور در لشکر کند رخپفت پانزده هزار سپاه و معاهد توپ بود و بهر لاریس را دیگر
 رخصت یک هفته گرفته در لشکر کند رخپفت آمد شیرنگه از خط طواک اگر مردم و غارت کرده بود
 نیز همراه لاریس صاحب فرستاده داد و تقصیل اسباب که از انکیه کلان مولج برآمده بود
 ایشنت طلا ۱۰۰ مار کلکن مرصع بکزیج شمیر بیش قیمت یک قبضه مالای می و درید سکه
 کشار قیمتی یک عدد و در شهر ملتان نه هزار و دوهصد عیارت عالی شان بشمار آمده و بر
 واکه اشت شهر زری مقرر گردیده است و جنرل کورث لیند صاحب ناظم ملتان مقرر
 شدند و به مجیدیم فروری قبال مولج را در مکان امیر خان فرستادند و از روشن
 بسیار ال اسباب برآمد و حکم چند کارنده مولج نیز گرفتار شد و قلعه برن نیز در قبضه
 سرکار درآمد و جان جنگ کجرات را که جنگ اخیر سکپان و در آن شکستی فاحش بر شیرنگه
 و دیگر سرداران سکه افتاده بر نبضوت بیان کرده اند که از نه ساعت روز برآمده
 جنگ فیما بین شروع شد و تا سه ساعت از بهر دوطرف برابر توپبار برافواج گیک
 زدند درین دو خورد قیامت آشوب دو افسر توپخانه اگر نری میکی افسر سال
 چهار دهم و یک افسر پلشن دوم پیاده کشته شدند و سه افسر و چهارم کاک صاحب
 بود ککلی اجنت زخم برداشتنند و قریب نیم صد سپاهی بر کار مشغول و طرح کردند
 و میت و پشت توپ مخالف بدست فتح سرکاری افتاد و افواج اگر نری از
 سوار و پیاده آنچنان درین رزم و یگجارجان قتالی نمودند که غایت
 و تردد بعضی جمل توپ غنیمت بدست آمد و شیرنگه مع سپاه خود کامی اسباب خود و زوشت
 را گذاشته خود و کجرات پناه گرفت و مردم او بهر طرف گریختند
 کند رخپفت بار سال باقی واران غایب ایشان نمودند و شیرنگه را از کجرات دیگر ترانید

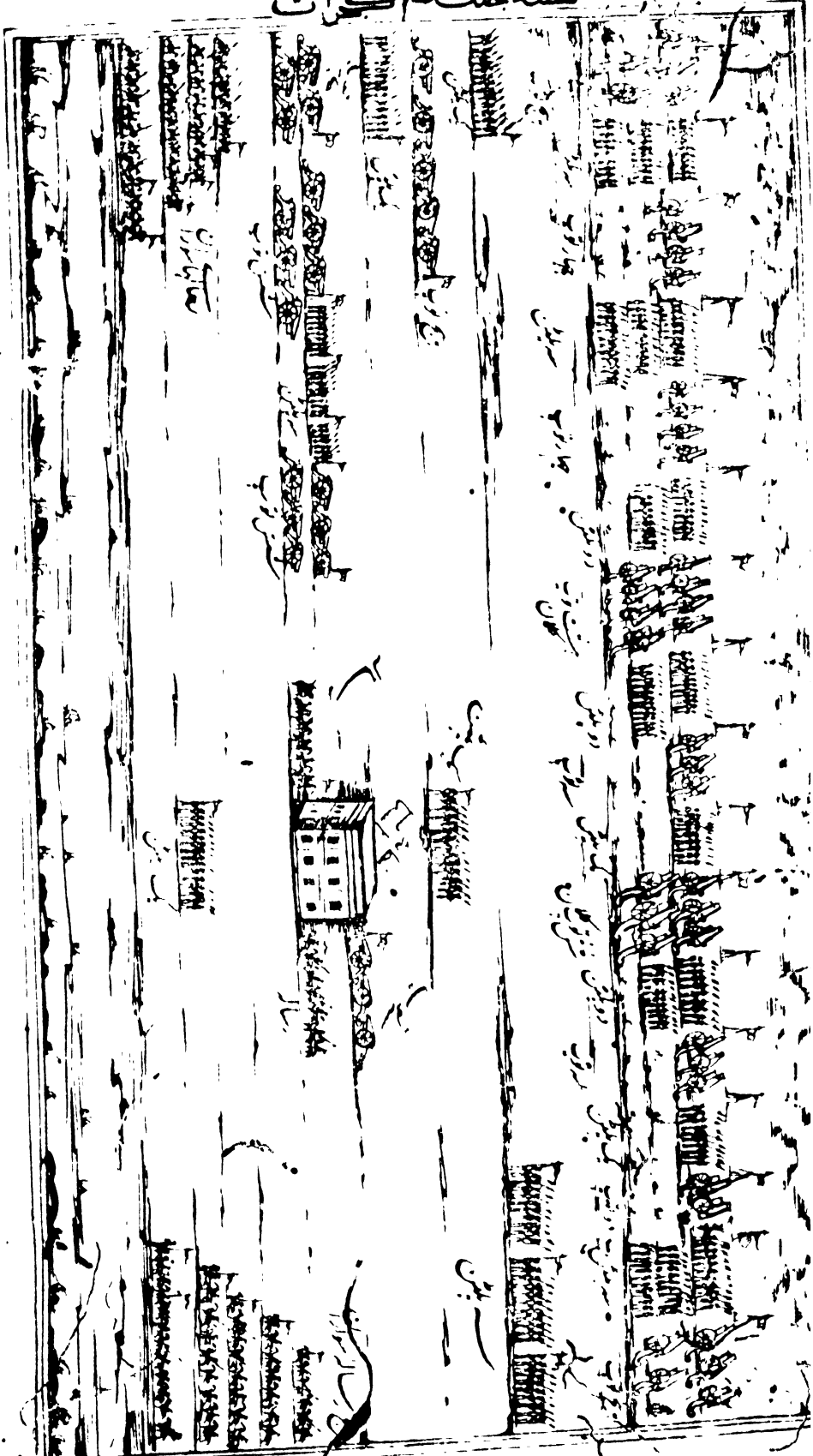
نیز گریانید و افغانان هم گریه و چهار بار بر دوشهای کندی خجیف حمله کردند و هر بار
 شکست یافته بنهرم گردیدند مصمون اشتباه یکدیگر بواب کور زجران بهادر
 مورخه ۲۴ فروردین ۱۲۸۵ عازل گشتند و فروردین داده اند اینست
 از روی چشمی کندی خجیف بهادر معلوم شد که بتاریخ بیست و یکم فروردین سه مذکور غلبه
 فتح نمایان بر سکهان آبخان شد که کمتر شده باشد و انجام این ظفر سندی در سر کار کمر بست
 منتهج بقوا که کثیر شد کندی خجیف بنویسند که دیر و ز لشکر مار کیم صاحب دنداس صاحب
 که از طمان آمده بود طلیح مسکله آبخان شد تا بمه امراه گرفته از تر کور بطرف شاه وصال
 کوچ کردیم و بوقت هفت ساعت روز برای حمله کردن بر مخالفین روانه شدیم و بعد
 دو ساعت ایشانرا شکست فاحش داده بر تمامی خیام و سباب و حمله آلات حرب
 و توپهای ایشان متصرف شدیم و هنوز شمار توپها و سباب خوب معلوم مانده زیرا که
 نادر وازد کرده سباب ایشان بوقت کرنیز میانه یعنی در جای توپها را گذاشتند و در
 مقامی کولی و بار و در از حالت اضطراب انداختند و نقصان فوج ما بسیار کم شد فقط هجده
 کس از فوج انگریزی کشته و خسته شده باشند چه باشند بشت هزار سکه که نزد ایشان بشت
 بقیه بود مقابل کردن و از مقام استوار ایشان بصل ساختن و گریزانیدن دلیلست
 بر قوت نقصان فوج سرکاری بخلاف مخالفین که ایشانرا از جان مال بسیار فصلی شد
 تحصیل آن تعلق خاطر بهم نوشت تمام شد مصمون چشمی کندی خجیف و از خطوط انگریزی
 معلوم شد که جنرال کلرث برای تعاقب مخالفین بهور گردیدند و قریب شش هزار از سکه
 متعلق به جنرال کلرث و از فوج سرکاری بخرد و صد و شصت مرد و صد و شصت اسب و
 نعل و اسلحه و اسب و اسلحه که بالا مرقوم گردید زیاده بکار نیامد و بجهت کندی
 صاحب بهادر کندی خجیف رسیده در کتب خود تشریف آوردند و در حسن نظام و
 ایشان را از مصنف و کبر به ثلث صفت جناب سپه سالار محمد و طرب السان کند

مردم در این سال در شکر انگریزی میگویند که با وجود کثرت فوج خیم و دشمن توپها
و دیگر آلات حرب بودن در مقام حکم و استوار این چنین فتح سرکار انگریزی که بروی سغد
شاید در کدام هم بند و سنان شده باشد و درین جنگ که شهر جنگ کجرات شد اگر خان
پسر دوست محمد خان که سرکردگی در انیان شرکاب شرنکه بود کشته شد و بسیاری توپهای خیم
از صدها گلوله های توپخانه انگریزی از غایبها افاده بر زمین ریخته بود و در میدان ضعیف
از لاشهای کشکان و زخمیان همور و کلگون بظرفی آمد و بعد چهل و سه توپ ماعد است
و امید است آمدن دیگر توپها نیز هست و بمثل این توپها و توپ پلش دو صد که سابق است
غنیمت افاده بودند و ده کوره و لابی مقتول و کمصد و چهل کس از ایشان مجروح گردیدند
و فوج غنیمت کشته بسه جانب که رخت یک کرده بطرف میر و دیگر جانب جهلم رفت و
لشکر جنرال کلبرت بطرف دیکلی و کنیوکیل صاحب بطرف میر نهضت نمود و سردار خرنکه
که درین صحر که بود زخمی شد

نقشه جنگ و صفوف بندی و

نقشه جنگ کوهستان

و میر سکوت صاحب انجمن فی قلعہ ملتان بازار سہمی کند کہ جنگی کہ دو مکانات اندر از رنجها
 می پرانند انبار خاک را برشته شهر قلعہ را صاف و رخنہای می بوزار از آنکه بخت کلوکات توپ کلان
 شدہ بودند میاز میزد توپها بالائی فیصلہای قلعہ نصب میکنند و بطش ہندستانی مردم در آن قلعہ
 خواباند شام سکہ درام سکہ برادران مولراج حفاظت عیال و بکشتہ کونید در پای کند رنج
 رنجی خفیف رسیدہ اخبار نویسنہ طلیان نوشتہ کہ دوست محمد خان بہر دار یوسف بیان
 پشاور نوشتہ بود کہ فوج را جلد تیار کردہ بفرستد و سردار چتر سکہ مشیت ہزار روپیہ بخانہ
 مذکور فرستادہ است و زاین سکہ سپہ سالار سابق مولراج را کہ از مدت ماضی بود کہ فرار
 کردہ در لاہور زند و با بچولان کردن و اکنون کہ نزد سکہاں توپ باقی نماندہ است
 بر درباری جہلم اجتماع کردہ باز قصد جنگ سیدارند و میگویند کہ توپ نیست تاثیر
 ختمیم جنگیہ مضمون شہتار سر لارنس رزیدنت لاہور حسب حکم نواب کور زجرل کہ برای جمع
 سرکشان ہمایان لشکر سکہاں نوشتہ اند نیست کہ ہمہ مردم ہمایان لشکر سکہاں سوامی سلطان محمد خان
 باید کہ رفاقت سکہاں از گذاشتہ بیایند و ہر کہ در سرکار انگریزی در نیوقت رجوع خواہد کرد مجرم ہر کار
 خواہد شد و کسانیکہ سلاح خود را سپرد سرکار خواهند کرد ایشان اجارت حق خانہ خود ہا در
 عمل سرکار انگریزی خواهند یافت و جاگیر داران از جاگیر خود خارج خواهند شد جلعہ
 ایشان خواہد کرد و بدین طریق بجز دشمنان این شہتار خود را در افواج سرکاری رسانند
 و بیستم خبروری دیوان مولراج را بر پیل ڈاک در لاہور آوردہ و در شہر ریل ہوا کرد
 در مکان بی بی چندر کنور فرود گناہند و از پیشتر در آن مکان بندوبست پیر کور ہای لای
 بود و ہلندہ کوریل لارنس و میر لارنس ہر دو نزد مولراج رفتہ بجزیرہ بخت و ششود کردہ
 برای دیدن کلاب سکہ پیر چتر سکہ کہ در لاہور مقیدست فقید و شیخ امام الدین با خطاب دی
 عطا شد و سوامی مفت ہزار روپیہ جاگیر سابق چترار و پیر جاگیر دیگر کشتہاں سچ ششم
 با چ سردار چتر سکہ و دیگر سکہ و دیگر فرار ان ماضی بکمان خود با حوالہ سچ سچ صاحب در شہر

کور ز جزل میآید در مقام را اول چندی نموده اطاعت سرکار را قبول کردند و در محنت
 از شفا و در بطرف جبرود و کرخینه رفت و جزل کلبرث صاحب که در تقاب سرداران سبکان
 کرخه تکتان رفته بود محنت شان مژده خوب داد که سرداران مذکور تنگ شده خود را
 حواله سرکار نمودند اگر چه افواه شده بود که راجه کلاب سکه بسبب دادن بر هفت
 کرده است بعد از چند روز معلوم شد که این خبر غلط محض است هنوز از زنده و با
 سرکار انگریزی بدستور موافقت دارد و سرداران مذکور مسیت و توپ را که داشتند
 حواله سرکار نمودند و نیز چتر سکه شیر سکه پیم لارنس و سیم ایشان را و لغشت پوی صاحب
 و لغشت هر برث و ستر هاستین بی بی ایشان را که در پیشتر به کار کرده در لشکر انگریزی
 بمخاطبت تمام رسانید و اندک پس اکنون جنگ با سبکان تمام شد و جزل کلبرث تقاب دست محمد
 که چند روز در آن طرف توقف کرده بودند اگر افغانان دره خیره که طامع و زرد و سستند
 بطمع یا قرض بزار از سرکار انگریزی او را گرفتار کرده حواله سرکار انگریزی نمایند عجب نیست
 و اکنون که مهم سبکان تمام شد زود لایم افواج انگریزی خواهد پیوست و هاجبان گنده
 کپشان برای تجویز چا و نیهای افواج انگریزی بجانب سیاه رویی جلم زمین اسپایش
 می کنند و نواب کور ز جزل بعد نوشتن مبارکباد این جنگ بکشد و تخفیف ایما فرمودند که هنوز
 جنگ قائم است فساد برپاستخ تمام بجانب نوقت خواهد شد که هرگاه دوست محمد خان افغانان
 کابل که برای برو سبکان آمده بود از ملک پشاور خارج شوند و یا مغلوب و ساسل کردند
 بمجرور سیدن این نوشته فوج انگریزی بجانب کنگ پشاور برای خارج کردن افغانان
 روانه شد گویند دوست محمد خان با مردم بهاری خود و سلطان محمد خان پسر او بمجرور داخل
 شدن لشکر جزل کلبرث از پشاور و کرخیت و سیار زرنجیر باین وجه مسخر و سالم بدر رفت
 و نیز بموجب حکم نواب کور ز جزل با در بقرب رجوع کردند سرداران سرکش سبکان
 چا و نیهای کلان لشکلهای بنیت سر شدند و اکنون منظور را با میان سرکار انگریزی نیست

که در کتب نواب سراج الدوله غالب آمدند و حاجت فوج شد اینقدر گوره و بلند ستان
 ملازم سرکار کپی بود گوره سوار ۶۱ گوره سپاهی پیاده ۱۰۶۹ گوره کولر انداز ۷ هم سوار
 ترک سوار ۱۲۹۰ هندوستان سپاهی ۱۳۰۳۸ جمع کل ۱۵۰۳۵ و در سال ۱۸۰۱ عیسوی
 بوقت جنگ بامیه گوره ولایتی از سوار و پیاده ۲۰۹ نفر بود و در جنگ بر پاینده
 پلشن گوره و بوقت محاصره قلعه بهرت پور دفعه اول همراه جنرال لار و لیک بهادر
 سه سال در اکون و یک پلشن گوره زیاده از زیاده هزار فوج نبود و در سال ۱۸۰۲
 و ۱۸۰۳ عیسوی بوقت جنگ اول با بیکان پلشن گوره و سیمده پلشن هندوستان
 بود و بافضل در ۱۸۰۹ عیسوی نیز پلشن گوره و سیمده پلشن هندوستان برای جنگ با
 بیکان دفعه ثانی رفته بود و از الغرض بافضل کل فوج ملازم کپی و با دشمنی در کل هندوستان
 سی هزار گوره ولایتی و دو لک سپاهی هندوستان ملازم سیمده پلشن گوره و سیمده
 که با چنین افواج قیامت آشوب مقابله کند و بروی غالب آید و سواهی شهاب افواج
 انگوره هزار اصاحان از لفتنت تا کر بل و جنرال هستند که با تدبیر و پا بر خیز می جنگند
 و جنگاوند و کوبید رعایای پنا و خصوصاً مسلمانان از رفتن عمل بیکان عالم و افغانان
 بی رحم و بد خلت سرکار انگریزی بسیار مطمئن و خوشنود گوید و زنان شهر مذکور از باغها
 خود بوقت داخل شدن افواج انگریزی در انجا از فرط سرور و شادمانی برصنوفت
 می افتادند و بدینطور آنکه در عمل انگریزی از غارتگری و ظلم و بدعت هر دو قوم مذکور
 غنونا خویشیم ماند و گفتن دان آواز بلند و اظهار دیگر شمار سلام مارا میسر خواهد شد
 حق صاحبان دعای خیر کردند و چتر سنگه و دیگر سرداران را بقصد بریدن فیروز پور
 در بای چناب در محاصره فوج انگریزی عبور کنند و بافضل که در کل چناب عمل انگریزی
 ابر شد لیک کونسل از طرف نواب گورنر بنگال در لا بور مقرر خواهد کرد و سردفتر
 ملیان برهبری لارنس باید در بر پایه هفت هزار روپیه و با صاحب دیگر بر کپی

بر پایه چهار هزار روپیه معین خواهند شد و اینفلکس مجلس کلان از صاحبان کهنه بکارت
 و لیب سنگه بادیکر سرداران لاهور که شرکت با سرکشان نمودند و لاهور منقذ شد و شهباز
 کور زجنرل که نقلش عنقریب نوشته میشود در آن مجلس خوانده شد مهابراج مذکور و دیگر
 سرداران آنرا شنیده بر آن دستخط کردند و چهار لک روپیه سال برای مهابراج موصوف
 از سرکار انگریزی مقرر شد و بهم مقام بود و با شایان در بند و ستارخ غلبه کرد و در باب
 قرار خواهد یافت و جاکیر راجه تیج سنگه و دیوان دینا نات و شیخ امام الدین و حکیم نور الدین
 بحال خواهند ماند و جاکیر های دیگر سرداران سنگه که با همکار بغاوت کردند جنگ نمود و بودند
 باطل ضبط خواهند شد و جاکیر کوه نوز برای نذر لکه معظمه لندن بولایت خواهد رفت
 و مشهور شده است که دیوان بولراج در قصاص ترکین و از حلق کشیده مقتول خواهد کرد
 زیرا که او قاتل صاحب مذکور رافیل در انعام این کار داده بود و باقی مراتب که در نظام
 ملک پنجاب قرار یافته اند بروقت معلوم شدن نوشته خواهند شد و برگاه جنرل کبریت با
 افواج قاهره انگریزی برای مقابله افغانان کابل در پشاور و جنرال شاد چاونی انگریزی در
 بنجله و مکانات میجر لارنس که افغانان مذکور پیش داده بودند مشغول و سوزان یافت
 و بهار زرد و دست محمد خان مع برادر خود سلطان محمد خان که سبب گرفتار کرده و او را
 میهمان مذکور مضروب و مجرم سرکار انگریزی بود و بطرف کابل راهی گردید و همچنین افغانان
 بهر ای او بعد بکند و مقابله با فوج انگریزی از پشاور بدر رفتند **خلاصه شهاب**

نواب کور زجنرل لارڈ دلهوی بهادر مرقومہ راجہ ۱۸۴۹

از کسب فیروز پور چون بعد فوت مهابراج بحسب سنگه والی لاهور متوفی که دست
 سرکار انگریزی بود و عهد نامه با سرکار موصوف داشت سپاه خالصه و اکالیان از
 سکنان ملازم دربار لاهور بر ملک سرکار انگریزی که این طرف دریای ستلج بود یورش

کرد که ملک افواج سرکار مذکور گنجهای متواریافته بسیاری از آن مقتول گردید
 و افواج سرکاری بعد از گردانیدن ایشان از جنگ اخیر آن طرف تسلیم عبور نمود و قصد
 لاهور کرد چهار جبهه دلیپ سنگس سروداران لاهور عذر تقصیرات نموده اطاعت سرکار
 را قبول کرد کور زجرل فرمان فرمای هندوستان از راه کرم و نوازسش حضور افواج
 خالصه را معاف فرموده دست از ملک لاهور باز داشت و عهدنامه‌های جدیدی میان
 سرکار لاهور و سرکار انگریزی نوشته شد چنانچه االیان سرکار انگریزی بران عهده قول
 و قرار مندرجه عهدنامه تمیل نمود مذکور سکبان سرداران ایشان عهد شکنی کرده و شرائط
 عهدنامه را بجا نیاورد و در حقی که سالانه غلبندی که در آن مندرج بود ادانکر و مذکور
 فرضی که کورنش هندوستان ایشان را داده بود مذاذ و علاءه سکبان و سرداران
 ایشان اطاعت و فرمان برداری هر کار را که بزمه خود خستیا کرده بودند عمل نیاورده
 برای قاتل جدال برخاستند و بعضی صاحبان را که برای نظام امور در لاهور مقرر شده بودند
 میوجه قتل نمودند و بعضی را بفریب قید کردند و بعضی سرداران آنجا را که بر عهدنامه دستخط
 کرده بودند شریک خود در فساد ساختند بلکه یکی از ارباب کونسل لاهور در فساد و بغاوت
 بر مبری ایشان کرد و تمامی سکبان بدین اراده که سلطنت انگریزان را تباہ و برباد
 کنند بغاوت و سرکشی نمودند و کور زجرل فرمان فرمای هندوستان سابق در هشتمین
 خود نوشته بود که سرکار انگریزی را گرفتار و تخیر نمودن ملک غیر بلا سبب هرگز موقوف
 خاطر نیست چنانچه دلیل صداقت کلام شان دست برداشتن سرکار مذکور از ملک
 پنجاب ظاهر و بودید است ولیکن اکنون برای خطا ملک و رعایا ضرور افتاد که تدبیری
 باید کرد تا بدان سرکشان آنجا را که از سرداران خود منیر شده طعن و متقا خود سازند
 بنا بران نواب کور زجرل لارڈ دلهوسی بهادر را شاد میکنند که اکنون حکومت سکبان
 از ملک پنجاب ختم شد و تمامی ملک مهابارجه دلیپ سنگس و حائل ملک

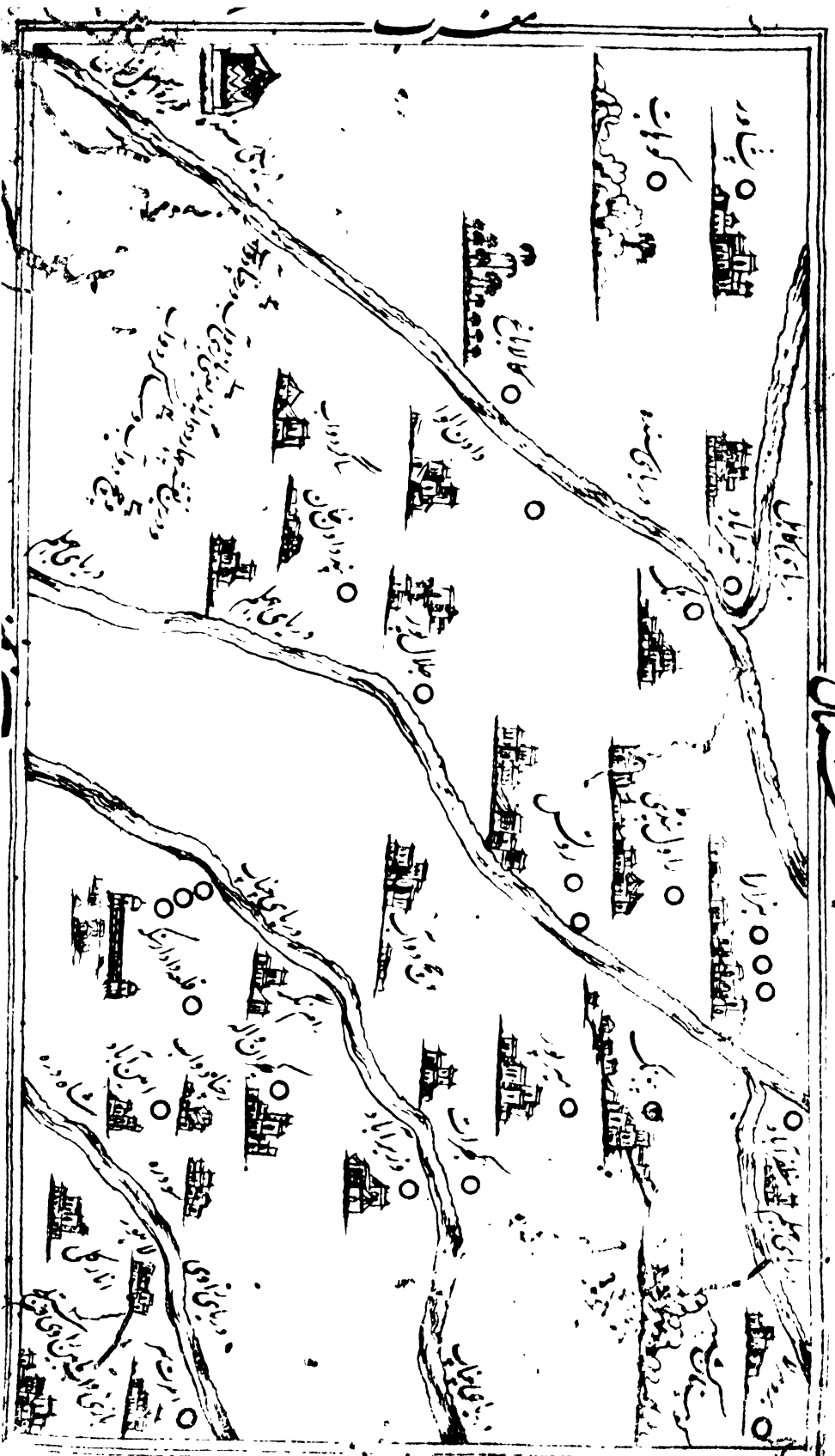
هندوستان گردید و سرکارانگریزی بدام نسبت به اراجیه موصوفه حضرت و حکم
 پیش خواهند آمد و مال و جاگیر هندوئی از سرداران بکمان که با سرکار بختگینند
 برقرار خواهد ماند و وضع باد که سرکارانگریزی با مذیب رعایای ملک پنجاب خوا
 مسلمانان باشند خواه هندو و سک برگز علاقه و سروکاری نخواهد داشت و یکایک
 را اجازت نخواهد شد که یکی از مذیب دیگری و یا در امری که در مذیب او فرض باشد
 فرض و مزاحمت رساند و سردارانی که با سرکارانگریزی خشکیده اند جاگیر مال و باب
 ایشان با کل ضبط خواهد گردید و ثمنه قلع و قمع هر یک که در ملک پنجابند سمار و نهم
 کرده خواهند شد بلکه آن چنان تفریری بعمل خواهد آمد که باز مردم ملک پنجاب را قدرت
 بر جنگ و فساد با سرکارانگریزی نباشد و گورنر جنرال بمردم رعایای پنجاب اطلاع مید
 که بلا حجت و تکرار اطاعت سرکارانگریزی را قبول کنند و کسانیکه مطیع و سفاد سرکارند گورنر
 خواهند ماند برایشان با مهربانی و ولایت حکمرانی خواهد شد و احیاناً اگر احدی از رعایا
 این ملک باز فتنه و فساد و یا مقابله با افسر سرکاری خواهد کرد در صورت باز توقع حمد
 مهربانی این سرکار در باره خود ندارد بل برای سنگین خواهد رسید و این شهادت
 نواب گورنر جنرال لارڈ دلهوزی از دستخط ایچ ایم الیث صاحب بیاد سکرتر
 کوشت آن اندیا جاری گردید تعداد رعایا و آمدنی سالانه عمالک
 هندوستان و غیره و شمار افواج هر یک مستام

نام ملک	تعداد رعایا	آمدنی سالانه هر ملک	شمار فوج هر جا
آمدنی ملک هندوستان که از سابق در سرکارانگریزیست	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰
آمدنی ملک پنجاب رعایا و غیره	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰
ملک برما که آنرا او نیز گویند	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۱۰۰۰۰

لارڈ دلهوزی
 و لارڈ دلهوزی
 وزیر امور
 می نیسند

میکنند و بملک این بیست و پنج هزار سوار و کول را از لاهور و هند و کبیر توب و جی و توت و تندی
 فرستیدند برای تعلیم سپاه خود در سرکار خویش ملازم داشت و کبیر و پنجاه توب
 خوب کار آمدند و او بود و پنجاه هزار سوار و پیاده را که اکثر ایشان کورکین و بیابان
 خواه و نقد زمین داده بود و در ششصد و شصت و هشتاد و پنج سال و در ششصد و شصت و هشتاد و پنج
 خود در آورد و در ششصد و هشتاد و پنج سال و در ششصد و هشتاد و پنج سال و در ششصد و هشتاد و پنج
 و شصت ملاقات کرد و در سنه مذکور اتحاد فیما بین این برادر و سرکار بسیار آفرود و حتی که
 بروقت برودن شاه شجاع الملک درانی را برای نشانیدن بر تخت سلطنت افغانستان
 مدد افواج انگریزی نمود و در ششصد و هشتاد و پنج سال و در ششصد و هشتاد و پنج سال و در ششصد و هشتاد و پنج
 قضا کرد و بر روی او دماغ چپک عین بسیار بود و با وجود داشتن یک چشم قوت
 فطانت و دهنشندی و سلیقه ملک گیری و رعایا پروری و شجاعت خدا داد بر شانه
 او را اصل بود که از اقبال و افزان خود گوی سبقت ربوده و در خضائل او صاحبان
 انگریز نوشته اند که او قصد در امور محکمه نمیکرد و اگر او را همی پیش می آمد بدون انجام
 و نهضت آن بر حسب و خواه خود دست ازان نمی برداشت و بر کار را اول خوب
 فمیده و بیزان خود سنجیده میکرد و از قوت و شجاعت دلی و ذکاوت طبیعی اهل خود
 و گردن کشان ملک خود را مطلع و متقاعد خود میداشت احدی را یا را نبود که در زندگی
 با وی گشتی میکرد و گو قاهر بر نوشت و خواند نبود مگر آنچه آن صاحب تدبیر صائب بود
 که کار و بار سلطنت خود را بی صلاح و مشوره دیگری بخوبی مینمود اگر چه رحم و مفسوس
 و در دلتش نبود و لیکن ظلم بر رعایای خود هم روا میداشت و زور و طاقت خود را در
 امور خطرناک و ناممکن صرف و برباد می کرد و اگر در همی از وی خطا هم واقع میشد
 آن خطا رخنه در امور سلطنت و یا در سبب حکومت او را نه می یافت و دلیل بر این
 او همین بس است که ابا لیا ن سرکار بخشش همیشه از وی راضی و خوشگوارانند و در سبب

مسال

تر خاتمته **شکاک** کبریا **کلام** اقلیم خنری آتخرج معنی سرور
 و کبریا **کتاب** کثرت و سخن **قاصب** اعلام این کرامی فن مقتبول **کلام**

لم نزل جناب فادت مآب مولوی محمد باودی علی مد ظله العالی

به متعین نزه بازی قلم در میدان شت بامین صغیر ثو حید مالک المکی است که به است
 قمرانیش از ادبی تا اعلی سر بر خط و فان نملود و علم اندازی طامه در بیدای ناپیدان تمسید
 جهان آفرینی که از سطوت سلطانیش سر که و ده تن بر بنا و تسلیم در داده حکم اندازان فهم و دست
 در مع کادری کند دانش جوهر تبارکی زدن و تاوک زبان فصل و کیاست زده عو محال
 جبهه صفاتش در خانه کان گوشه کریمین **ع** تا علم مسج بر فراخته سرت شوق این
 ساحته مده نوبت از پی بجان است تیغ هلالی ز سلطه خانه این انضای بر پی خضای
 در بیت خماری بناده که شست خاکی کرد از بنا و اعدای بن بر آورد و تبلیغ احکام
 و احباب لاد از زبان شاه کوبید گانی سپرده که بی زبانان را حکم ماطش کو یاکرد توفیق رمان
 بطرف ای و اارسلناک الا کافه **ع** لکنس محیل و مسور خوشنجام آلفنای و لکنس نوال است
 و خاتم النبیین **کمل** **ع** چونکر تیغ او شد از جهات سپرا کند بر آب ذمت سلما
 نو دمویر که زارش سکندر جاوهر آینه دارش جانشینان سند مملکتش تیغ نظام
 بخون دشمنان اسلام خوانده و نایبان سادو خلافتش تر کین دینه کافران بیدین
 بنامده **ع** صد تحیات باد بر جانش بر به آل و صعب ذی شانش بعد ازین برادر محرم
 سر به چشم اعتبار برای نظار بندگان فاعبر و ایا اولی الالبصار با هم **ع** خوشتر کار در
 زمان همیشه بخون عزیزان خضامت و شیشه انگر و در خاک دوران ملام دست و کریان
 مملوئی **کتاب** کانی تحت کی نظام دیگر است و نوبتی دهمیم صاحب فرشی بری

آنان پنج سحر و پنج زربان آورده چنانچه مستطاب حضرت شیخ محمد باقر
سحری را از شاهی بمرئاج داد همه ملک و بزرگان را و او هر وقت نام او را کارزار
که نام او را را کند کار را قیام چون میکند شکار کاشد از دورگی پس و بنام او
و در زیر دست یکی از غفر و دیگر شکست نظیر این حال و صدق این بقال غایب و در اوان لشکر
و تقابل و قتل و جبهه و مرعزه به کمان لایق و دندان با کار کمان سرکار گلستان است که گویا تا یکی
چو لکنا و معانی قصب این ربای محضر کنه وانی فارس صنادید و شهباز عزمه فطانت
مستطاب ایشان بر سر کار و بخاران هفت نیز خطای گلشن عتدای علم و هنر و دوا کفانی و قانی
فنون تنج کو شیتش را جوهر نر و ارسا سبب می نشی مولوی عبد الکریم او آمدند
باز اوقات بگفته اقصی لغایب و تحقیق وانی و تنقیح واقعی از میان انگریزان و اخبار اردو و جلای
کناشت و حالی بود نش از زام و نارسا لقب احسن مبت دشت بملاطه صدق و شایسته
بمنابر است که خبر از احاطه کذب میرست بر فقر و هوش فصاحت قرین و سرگشته بلاغت آفرین از
سطورش فوج معنی صف آرا و نارسا تر نیست کامل با و برتر اگر لغزش و تقدیر شاخ طوبی فکند
بمقابله تیزی این بحر ریغش نخواهد برید و ورق خورشید اگر خدک و ج کوش را کاغذ و دهن کرد و
و دود و براق و درفش نو آمد رسیده شبکه قصص و حکایات طبایع انسانی را قبول و سرشار است
و قانع و محاربات مجولست خصوصاً کوشا بر آواز کوس این بکار و هر سامه شاق صد
طل این تازه کارزار بود لهذا طر فدا قلم و دهبت نیسا لارشم فوت حاجی حرمین بنفین
مولوی محمد حسین که کلید فتح الباب کجینه بر کونه مقصودش کسبت و علی قافی استن
بر تاد و لبت بهبود در است یاد برای عبرت ناظران از قلاب طبع بر کشید و متخصان آثار طرار
روز کار را این سپاس بگو و اندید و تنگ انام **یادوی** برای نام این چند سطر پریشان
چنانچه لغظی و سنوی یاد کار کند هشت قطعه تاریخ شد این نامه که از تالیف طبع
پسندین طبع برکتش رخ رقم کرد از بهر تاریخ تنگ که سال هزار و دویست و هشت و پنج

خالد بن الوليد بن المغيرة المخزومي القرشي

[illegible]

[illegible]

